

ଦେଖ ଏହ ଦୁଃଖ ବ୍ରାହ୍ମିଣ ପରମ୍ପରିକ ଧର ।
ହୋଇଲ ହେଲଗି ଦେଉଯା ମୋର ଘନରେ ସୁଖ
ବାହୁଣର ଏହ ସୁରକ୍ଷା କେବେ ହୋଇବ ଦୂର
ଆଥିଲୁ ଯେବେଳେ କରନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ଅଧିକ ଜୁର ।
ଏଗେ ଦେଖ କୁଳବନ୍ଧୀ ଅନୁଧୂର ମଧ୍ୟରେ ।
ଶୁଦ୍ଧିଛନ୍ତି ଅଛ ସଧିରେ ବାଗାୟକମାର୍ଗରେ ।
କଳଦାଳ ପୁରୀ ବିଧାନ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ତଥଳ ।
ଦେଖି ସୁଦୂର ଦସନ୍ତ ଅଳକଜୀ ନିରମଳ ।
ଜାଣେ ଧର ଛାନ୍ତ ବାଳବ ଦର ପ୍ରୋତ୍ତା ରମଣୀ
କରିବେ ଦରଶନ ଅସନ୍ତ ମାତା ଶ୍ରୀ ଠାକୁରଣୀ ।
ଯଜ୍ଞେ ବଡ଼ ଛାନ୍ତ ଗୋଡ଼ାଏ ଛାନ୍ତ ହୋଇବ

ବୋଲ ।
ହାତ ଧର ତାକୁ ଆଖିନ୍ତି ଲେଟେ ଧରଣୀଙ୍କଳ
ଶୁଦ୍ଧିଗୀ କେଷରେ ଧରିବେ ଏହ ଶିଶୁ ହୁହିଛ ।
ମନେ ବଡ଼ ବ୍ୟଥା ଲାବନ୍ତି ଦେଖେ ସିବପାଇଁବ
ଏଗେ ଦୂଢ଼ିମାତା ତାକିନ୍ତି ଆସ ମୋର କୋଳକୁ
ଚାପି ଥିଲାରେ ଗଜର ଯାଇ ନାହିଁ ପାଖକୁ ।
ମଧ୍ୟରେ ଏହ ଘଟଇ ହେଉଥିଲି ମନର ।
ଅଳ୍ପ ତାର ଲାବନ୍ତି ଅଳ୍ପ ସେ ବସାର ॥
ପ୍ରିୟବନ୍ଦୀ ହଲ୍ଲିରବରେ ଦେଖ ଦର୍ଶନ କର ।
ବିଦାର ଦେଇଶ ପଣ୍ଡାର ଦେଖ ଅଳ୍ପ ପାଶର
ଅପାଶରେ ଲାଗିରହିଛି ବିଦାର ଜୁହା ।
ଏ ଶୋଭମାଧ୍ୟେ ମଞ୍ଚରେ କବ ଅବା ଗାଇବ ॥
ତୃତୀର ଉପରେ ଅଗନ୍ତି ଘବେହଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଶୁଣ୍ଠ ଧର ଉଚ୍ଚ କବନ୍ତି ବେବ ମନ ଗାୟନ
କର କଣ୍ଠୀ କେବରହୁଣାରେ ବେବ କବ ଛାତ୍ରଙ୍କ
କେଇନ୍ତି ପାଶେ ଆସ୍ତାର ବନ୍ଦୁ କୁଟୁମ୍ବଳ ।
ପ୍ରାଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାଶର ମାର୍ଗମାନ କାଟନ୍ତି ।
ହାତର ପଣ୍ଡାରେ ବାହାର ଲୋକେ ବସିଅଛନ୍ତି
ବିଦାର ଉପର ରଖମାନ ସବୁ ସହି ।
ଦେଖିଲେ ଦେଖ ଭେଣେ ରହିଛି ସବୁପାନ ମଣ୍ଡିତ
ଅଗନ୍ତକ ତୁମେ ଦର୍ଶନ ଦେବ ତାଙ୍କ ବରଣ ।
ରହ ଥିଲ ଏହତାବରେ କର ବନ୍ଦୁଗ୍ରାହକନ ।
ଏଗେ ଅଳ୍ପ ଦୃଶ୍ୟ କେନନ୍ତି ଦୟକୁର ଶୁଶର ।
କୁଳେ ତିକାଳକ ପ୍ରବଳ-ଶିଖ ଭାବେ ଗରନ ।
ଶୁଶର ଧର ଶବଦାଦକ ପବ ଖୁବା ଧୀରେ ।
ଜୀମୀ ତାହ ଦେଖି ନାଶର କାନ୍ଦୁଥିଲ ଅଧିରେ
ମୁକୁ କାକାରକେ ତାକଙ୍କ ତିଲ ବସି ଗୁରୁତ୍ତି ।
ଏବୁଶ ଦେଖିଲ ମନରେ କେତେ କମ୍ପୁଦେଇଲୁ
ଯତ୍ତି, ଅମୂର ଏହପକାର ଥିଲେ ।
ଶାହର ଶଶର ମିଶିବ ବିଷେ ମାଟ ମଧ୍ୟରେ ।
ଏ ଅନ୍ତେ ନୟନରଙ୍ଗଳ ଦୃଶ୍ୟ କି ତମିଲାର ।
ଶାନ ତିଶୀଳି ସମରେ ଦେଖ ବଜା ପ୍ରବାନ

ପ୍ରମୁଦେହେ ଖତତକର ମୁଣ୍ଡ ସମାନ ।
ବିପର କଳା ଏ ଗ୍ରହନ କରିବା ଅନମାନ ॥
ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ଆସିଏ ଅଛି ଏ ବିଦ୍ୟମାନ
ନିଷାନଶ କର ସୁନ୍ଦର ନାନାପ୍ରକାର ଥାକ ।
ଏ ଥାନ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦରଶ କରି ଲିଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ
ବିଭାଗ କର ସୁଖରେ ପ୍ରଜାସ୍ଵର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ॥
ନାନା ଧାର୍କ୍ୟ ସାଜ ପାଇଶ ପ୍ରକାଶି ଅଛି ଦୂରରେ
ବୃଦ୍ଧି ହୁବି ଦେଶେ କରିବେ ସୁଖେ ରହିବେ
ବାସେ ।

ଅସଲର କୋମ୍ପାନିଙ୍କର କାତ ଖଟ ପଲକ ।
ମଙ୍ଗମଲଗଢି ଜୁଠିବ ହିଶେ କି ହୁକ୍ ॥
ମାଳ ଭଙ୍ଗ ହାର୍ଦ୍ଦ୍ଵବଣୀରେ କେବେହାଜି ହୁଲ
ଶଙ୍ଖମଲମଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମେଜ କେତେ ତୋଷର
ଥରିବ ତା ଲକନୀ ଯେ ନନ ବହି ଖଟ ପଲକେ
ଶମୃଜେ ବା ଭପଦେଶରେ କଟାଇବ ପଲକେ
ବନ୍ଧୁ ଫେବେ ଅଛି ବାସନା ନଥ ଏହି ପଲକ ।
ଆନନ୍ଦର ହେବେ ଅଜନା ଦେଖି ସୁଖବର୍ଦ୍ଧର
ବଢ଼ିରେବରୁବ ବଢ଼ିଆ ମନ ସାର ହୋଇବ ।
ଏହାଜି ଟେବଳ ମେଜରେ ବଇଁଠକ ସାଜିବ
ଏଣେ ଦେଶ ବସିଥିଲୁଣ୍ଡ ସୁବସଜକାନିମା ।
ଦେବଦର କାନ୍ତିରେ ଭାବିଲ ଦିଶୁଅଛି ମେହମା
ଅରେ ନିଷାନଶ ସୁନ୍ଦର କରିଯାଅ ଏଠାରେ ।
ସାର୍ଥକ କରିବ ନିଷୟ ପର୍ମିନେହ ଏବାରେ ।
ଶମତ ଭରବରୁଥୀ କୋହିନୁର ମଣ୍ଡିଲା ।
ତାଙ୍କ ବଢ଼ି ବୋହୁ ଥଟକୁ ଏହି ନାଥ ପଣ୍ଡିତା
କି କହିଲ କଳା ହକ୍କିଲ ତୋଳା ଯୋଗିବ ବଜେ
ପଦ୍ମଫୁଲ ମଧ୍ୟ କି ଅବା କଳାତ୍ମର ସାଜେ ।
ବର୍ଷରେ ଲମ୍ବିତ ଗୋଟିଏ ଦିବ୍ୟ ସ୍ମରକବର
ମୁଖବାହୁ ସ୍ଵରଗାନ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧ ବାରକୁବାର ।
ଧକ୍ୟ ସୀମନ୍ତର ମୋ ଅଟୁ କି ଭାଗ୍ୟବଜା ।
ଭାଗ ଚନ୍ଦବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇବେ ଭାବନରେ ତୋପତି

ବୀକ୍ଷପନ ।

NOTICE

Is hereby given that the portion of the main road from Tinkonabagicha to Lunatic Asylum which was temporarily closed will be opened from the morning of Monday the 4th. Instant.

By order of the Chairman

KHUTTER Mohun Roy
Tawd Overseer.

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବାରାନ୍ଦୁ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ଶିଳ୍ପିଙ୍କର
ବରିଗୁଣାର୍ଥ ପାଇଲାମା ପରିଷକ୍ତ ସହଜ ସମ୍ମାନ ନେବେବେ

ଶ୍ରୀ ପଦେ କୁମାର ନନ୍ଦେ ବଦ ହାତସର ଜାହା
ତତ୍ତ୍ଵ ମାର କାହିଁ ଗିରି ସୋମବାର ପ୍ରାଚୀକାଳେ ଖୋଲ
ହେବ ।

ଶ୍ରୀପତ୍ର	କେଦ୍ୟାବିମାନ ସାହେବଙ୍କ ଅଳ୍ପକିମେ
କଟକ	ଶ୍ରୀ ମେହିମୋହନ ବନ୍ଦୁ
୧୯୮୫	ଶାହଜଳ ଓରେରିସ୍ଟର

ତାତ୍ତ୍ଵ ରକ୍ଷା କବିତା ।

ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାଶ ଘୋଗରେ ଆଜ୍ଞାନ
ଦୃଥ୍ୱି ସେ ମମସ୍ତୁ ଏହି କବଚ ଧାରଣ କଲେ
ନିର୍ମିତରପେ ନିବାରତ ଓ ଭୂଧ୍ୱନିତ ଦୂର ।

ଏ କବିତ ନାହା ପ୍ରବାଲ ଥାଇବାରେ
ମୌଖିକମେ ମିଳିଛି । ଦେବରେ ଲବିଧୁଲେ
ଶବ୍ଦର ଲବଣ୍ୟାନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବରସ ସପ୍ତକୁ ଦୋଷ
ମୁଦ୍ରାତିରଗ୍ରି ଉତ୍ସାଦକ ଭରଇ । ପିଲମାନଙ୍କ
ପଞ୍ଚ ହିଂସା ଉପକାରୀ ଓ ବିଭାଗ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାରୁ ପିତାଙ୍କରେ ନିମ୍ନଲୋକରେ ବେଗ
ସମ୍ମର ନିବାରଣ ହୁଏ । ସଥା—ଉଦୟମୟ,
ରତ୍ନମାର୍ଗୟ, ସବୁକ ଦେଖ, ମୁହାରାତ, ହୃଦୟ
କମ୍ପ, ବାଜ, ସନ୍ଧାରାଇ, ବିଶ୍ଵାସ, ଅନୁଭୂତି,
କଷ୍ଟରକ, ଧାରୁଦୌଳିକ୍ୟ, ସାଧାରଣ ଦୂରା-
ନତା, ହୃଦୀଦ, ପରାପାତ, ସଂଗ୍ରହକାର
ଚେଦନ, ବାଧ୍ୟକ୍ୟ, ଅଳ୍ପଶ୍ରୀ, ପୁ, କ୍ରିପ୍ତଶ,
ବିଷ-
ନତା, ପରେନାଦ, ନିଦ୍ରାନାଶ, ଶିରଶେଷ
ମସ୍ତକ ଦୂର୍ବୀନ, କେନ୍ଦ୍ରିକର ସ୍ଵପ୍ନ, ବାକମେଧ,
ଝାଲେବମନଙ୍କର ଦର୍ଶ ମର୍ତ୍ତା, ମନ୍ତ୍ରଶେଷ ସମ୍ମର,
ଦୟପ୍ରକର ଦୃଢ଼ବନ୍ଦକବେଥ ଏସର ଜୀବତା,
କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଶୋଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ବେଗ ।

ଶବ୍ଦାବୁ ନିଧିପୁଣି ତାତିତର ଦୁଇ ହେଲେ
କଳୁର ଦୋଷ ଜନ୍ମିପାଏ, ଏହି ଦେଇ ପରି
ମିଳିବୁଧ ତାତିବ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ
ତାହା ଉକ୍ତ ତାତିତକବତ ପିକଲେ ସାଧିତ
ହେବ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜର୍ଜିଯାକୁ ଗୋଟିଏ ରେଖନ
ସ୍ଥାନାଶ ଗଲଦେଶରେ ଟିକିବାକୁ ହୁଏ,
କମ୍ବ ବନ୍ଧୁର ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପିଲା-
ମାର ପାରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିତ ଓ ଲେଖମର ମୂଲ୍ୟଟ ହେ
ନେଣୀଏ ଅଟଇ । ଜାଇରେ ପଠାଇବା ପାଇ
ଦିଅଥା ସାଧକ ନାହିଁ ।

ଦିନକ ଛଲରେ ଅମ୍ବୁ ଏଥରୁ ଏକ ମାତ୍ର
ସବୁଏହେଉ ଅଟ୍ଟି ।

ବ୍ୟାପକ ଦେଶି ମୁଦ୍ରା

ସାପ୍ରାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ଜୀବନ

ମନ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟତ୍ତ

ଆମେମାନେ ବୃଦ୍ଧିତା ସହି ଶ୍ରୀଚାର
ବୁଝିଥିଲୁ ଯେ ଶିଖାମେତକ ବୃଦ୍ଧିକାରୀ
ରଷ୍ଟର ଏକଣ୍ଟର ଗବ୍ରେନ୍‌ମେରାଜଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲା । ଏ ରଷ୍ଟର ଅନେକ ଦିନରୁ
ବାହାର ଅଛି ଏହି ରହୁର ପଢ଼ିବାରୁ ସବେଳ
ବୃଦ୍ଧିର ପାଠକାଳିଙ୍କୁ କଣାଇଥିଲା । ରଷ୍ଟରର
ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଅବଧିକାରୀ କଥା ପ୍ରଦେଶକମାନେ
ପ୍ରଭାବ କରିଥାର କଣା ରହିଲା ।

ଶିଖାଦିଲ୍ଲାଙ୍ଘର ବାର୍ତ୍ତିକ ବଜାରମାନ ପ୍ରଦି
ବଜାରର ଲେଖକଙ୍କ ଗବ୍ରେନ୍‌ର ମନ୍ତ୍ରିତ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ରହୁରେ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ବିଷୟ
ମଧ୍ୟରେ ମେଖାଅଛି କି ଉତ୍ତରୀ ଭାଷାରେ
ଦୂରଗାଲର ପାଠକାଳିମାନ ନ ଥିବାରୁ ତେଣା
ଶୁଭମାନକର ବଢ଼ି ଅସ୍ତରିଥା ଦୋଷଧିଲା ।
ଅଜ୍ଞାନକର କୁମାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେ କଣ୍ଠିବ
ବୃଦ୍ଧାବଳୀ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା
ଏବି କଥିତ ହୁଅଛି କାହା କି ରହୁରେ
ଦୂରଗାଲର କାନ୍ଦିରେ ଟଳା ଦେବା ହଜାର କଢ଼ି
ପାଠକାଳିମାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କାହାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାଧାରଣିହିତୋତ୍ତାର କୁମାର ପ୍ରକାଶର
ହୋଇଥିଲା । ଏପରି ଯକ୍ଷ ଅର୍ଜିକା ଭାବରେ
କଥା ବିନା ।

ଆମୁମାନକ ଶେଷିନଟ ସାହେବ ମାନ୍ୟବର
ଶୁଭମାନ ସାହେବ ସେ ରହୁଟ ପାଠକାଳିମାନ

ଆମାଜୁ ହୋଇ ଥିଲେ ରହୁରୁ ଅନେକ ପରି-
ମାଧ୍ୟରେ ଅନେକଙ୍କ ଲାଭ କଲେଥିଲେ ସମ୍ମିଳନ
ପାଠକମାନ ନମିତ ବାହାରୁ କିମ୍ବା ଯିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା ଏହି ରହୁରୀର ସେ
ମା ଦେବକ ବୁଝିଲେ ଆମାମାମାରୁ ବିଷୟରେ
କିମ୍ବା ତାମା ବିଷୟରେ ପ୍ରିଯ କିମ୍ବା ଅଛିନ୍ତି ।
ବାହାରୀ ପଦ ଏହି ମା ଦେବକ ସବାରେ ମାକର-
ନର ଦେବ ସାହେବଙ୍କ ସବ ମାନ୍ୟମାନ
ମାନ ସେ ନାହିଁ ବିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରିଯ
ହୋଇଥିଲା ସେ ପ୍ରତିଦିନର ଚିତ୍ର କମିଶର
ବର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ ସାହେବ ଏବଟଙ୍କ ଶେଷିନଟ ହେବେ
ଏବି ସେବେ ମା ଦେବକ ରହୁରୁ ଶୁଭମାନ
ସାହେବ ଫେର ଅର୍ପିବାରୁ କାହାର କରିବେ
ତେବେ ମନ୍ତ୍ରବର କେବି ସାହେବ ବଜାରାର
ଶବ୍ଦରେ ଅର୍ପିଲୁ ହେବେ । ବର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ ସାହେ-
ବକଠାରେ ଅନେକ ଯୋଗଧାର ଅଛି ମାହି
କାର୍ଯ୍ୟଦାତା ପରାଣା କି କଲେ ବାହାରୀ ଶାସ-
ନରେ ଆମୁମାନକର କି ଫଳ ଦେବ ବୋଲ-
ଯାଇ ନ ପାରେ ଶୁଭମାନ ସାହେବଙ୍କ ଅଭିଷେକ
ସମୟରେ ଆମୁମାନକର ଅନେକ ଅଶ୍ଵର
ଦେବେବ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସେ କାର୍ଯ୍ୟଦାତା
ଏମନ୍ତ ଫଳ ଦେଖାଇଲେ ସେ ରହୁରେ
ସମସ୍ତେ ଦେବାର ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି । ସୁତ୍ରଙ୍କ ଦେବ-
କଥାର କଥା କିମ୍ବା କୁହା ନିବ ।

ଧୂର ବସାଧର ଅଇନ ସମ୍ବାଦକ କରିବା

ମନ୍ତ୍ର	ଅର୍ଜିମ	କଣ୍ଠାରୀ
କିମ୍ବାର	୩୮୯	୪୯୯
ଭାବମାନକ ଟ ୦ ୫	୩୯୯	

ଲୁଗ୍ନିକାର୍ତ୍ତ ରଖା
ପଦାପିହ ମହାରାଜା
ଶ୍ରୀକେନ୍ଦ୍ର କନ୍ଦୁଚନ୍ଦ୍ରପାଞ୍ଚମୀ କଟକ ବିଳକତ
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖା ଦେଇ ଦୟାରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲା ସେ କ, ଏକ, ବିଷୟରେ ଏଠା
କଲେଜର ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଜାନକୀବିଦ୍ୟାଗୋପନୀ
ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଗୋଟିଥିଲେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଉଦ୍‌ବାଧି ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା କଲେଜର କ,
ଏଇ ଧାସ କରିବାର ଏହି ବର୍ଷରୁ ଅରମ୍ଭ ହେଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ମୁଦ୍ରାଜବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର

ଅର୍ଥାତ୍

ଭାବବର୍ଣ୍ଣର କଜପ୍ରକଳ୍ପ ମହାମାଲ୍ୟ ଲଭି
ଶୁଣନ ହାତ ଦସିବାରେ ନିଜାମଙ୍କ ଅଭିଷେବ
ଦେଖିବା ଉପଲବ୍ଧରେ ଦର୍ଶିଣ ପ୍ରଦେଶ ଦୂମଗ
କରିବାରୁ ମାରାଥାମୁଖ ଏହି ପାହାମ ଅଭ୍ୟର୍ଥିଲା
ପ୍ରଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବୀ ମମାରେହେବୁଦ୍ଧି ନାହା
ସ୍ଥାନରେ ଦେଉଥାଏ । ଶବ୍ଦମାତ୍ର ବା ୩୧ ଦିନ
ଅପରାହ୍ନ ସା ୪ ଘାଁ ସମୟରେ ଭାବାଙ୍କ ଜୀବାଜ୍ଞ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ପଦ୍ମପୁରୀ ଏକ ସେଠା ଗର୍ଭିର
ଶହେର ପଥଲୀ ପଦିଲୁ ଓ ସେଇକି କର୍ମଚାରୀ
ମାନେ ଏକଟେକ ହୋଇ ଲଞ୍ଜ କପଳ ଏହି
ଭାବର ସବଧର୍ମଶୀଳ ଭାବାଙ୍କ କଲିଲୁ
ବିମାଦର ପୃଷ୍ଠାକ ଦେଇ ଗଲେ । କିମରେ
ପ୍ରବେଶ ଦୁଆନ୍ତେ ସଲମୀ ଗୋପ ତୈଜସ୍ୟନିରେ
ଜୁହିଦିନ ପୁଣି ହୋଇଗଲା । ପାଠ ଧାରେ
ଦୁଇତିମଧ୍ୟ ବୀରମ୍ଭାନୀ ଟଣା ହୋଇ ଅଭ୍ୟର୍ଥିଲା
ସବୁ ଭବିତା ହୋଇଥିଲା ଏକ ସେଠାରେ
ସରକାର ଓ ବେଷରଭାବୀ ଯାଦକୁ ଦିନୁଲୋକ
ଏହିଠିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଲଞ୍ଜ ରଧନ ସେ-
ଠାରେ ଥାରିନ ଦେଲାରୁ ପ୍ରଥମେ ମିଳିବିପଲ
ବନିଧିରୂପ ସଭାପତି କମିଶବାସିଙ୍କ ପଶକୁ
ଆଲୁନକଳପର ପାଠ କଲେ ଏକ ଲଞ୍ଜ ରଧନ
ତହିଁର ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ପ୍ରାନାମାବିରୁ
ଆମ୍ବେମାନେ ସେହି ଉତ୍ତରର ସବଳ କଥା
ଲେଖିଥାଏ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ କେବଳ ଦୟୋପ୍ତ
କଥା ଲେଖୁଅଛି ଯଥା; ପ୍ରଥମ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରକା
ଲଞ୍ଜ ରଧନକର ବିଶେଷ ଶ୍ରଦ୍ଧାର କାରଣ ସେ
ଏହୁକୁ ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ ବି ଭାବାଙ୍କ ମାତାମହ
ଲଞ୍ଜ ଦୋହାର୍ତ୍ତ ଏହି ପ୍ରଦେଶର ଜଣେ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଥିଲେ ଏହି ଭାବାବର ମାତା ଏହି
ସ୍ଥାନରେ ଜୁହିଦିନର କଥାଥିଲା । ଭାବାଙ୍କର

ଅତିକରେ କାହିଁବ ଦୁଃଖୀ ଲଞ୍ଜ ହୋଇବାକିଏ
ମଧ୍ୟ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ିର ହୋଇ ଏହଠାରେ
ମାଳବିଲାଙ୍କ ସମରଣ କରିଥିଲେ ଦୁଃଖୀ
ସ୍ଥାନପୂର୍ବମୁଶାସକ ବିଧି କଷ୍ଟାର କରିବା ସ୍ଵର୍ଗକୁ
ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେବକହିଲେ କି ଏହି କିଥ ଦୂଷକୁ
ପ୍ରତିକରିବିବାର ଅସୁଖଲେହେରେ ତହିଁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପୂର୍ବାପେଶୀ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ ସଂଧି ଦେବାର
ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖି ସେ ଏହାର ବିପ୍ରାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥାଇଲୁ କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧିକର ବିଧି ହୋଇଥାଇ ଯେ ଲେଖକ
ଧୂମଗୁରୁ ଅଧିକ ପୋକିଗା ଲାହ କରିବାକୁ
ଶୁଭୁଚର ଦାୟ ବହନ କରିବାକୁ ସନ୍ଧି ହୋଇ
ଥିଲୁ । ଅଥବା ଲେଖକଠାରୁ ସେ ଏତିବି
ଆଶ କରିଲୁ କି ସେମାନେ ଏ ବାସିରେ
ବିଶେଷ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖାଇ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକର ସେ ପ୍ରକାର ବିଧାୟକ
ସଂଧି କରିବେ । ଆମ୍ବେମାନେ ଏକାନ୍ତ ଆଶା
କରୁଁ କି ଅନ୍ତରେଣୀୟମାନେ ମହାୟା ଉପନିଷଦ
ଏହି ସାଧ୍ୟକାବ୍ୟ ସଂଧା ସ୍ଵରଗ ରଖି ଆପଣା
ବିର୍ତ୍ତମଧ୍ୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ପଥର ଦେବେ ।
ଏହି ଉତ୍ତର ମେଷ ହେଲ ଉତ୍ତରକୁ ସକା
ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିଯୁ ନେବନ ପରିବରୁ ଆଜ
ଖୁଣ୍ଡିଏ ଥର୍ମନନ୍ଦନପଦି ଥାଠ କଲେ ଏବି
ଲଞ୍ଜ ପିପକ ତହିଁର ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ପରି
ଶେଷରେ ଫୁଲଦାରମାନ ଲଞ୍ଜ ଓ ନେତ୍ରିନିପନ
ଏହି ମାନ୍ଦାଳର ଗବର୍ଣ୍ଣରକୁ ପିଲାର ଦିଅଗନ୍ତ
ଏବି ସବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସମସ୍ତେ ମାନ୍ଦାଳ
ଗବର୍ଣ୍ଣରକୁ କୌଠିକୁ ଗମନ କଲେ । ସନ୍ତକର
ଦୂରପ୍ରାଣ ପତାକା ଘୋରଣା ଉତ୍ସବିଦ୍ୱାରୀ
ସୁଶୋଭିତ ହୋଇଥିଲ ସିଥାମାନେ ଧାଉ
ହୋଇ ଛାଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ଏକ ତେବେ
ଦେଲକୁ ସଜ୍ଜା ହୋଇଥିବାରୁ ମଡ଼କ ଏବି
ଲଗଦର ସମସ୍ତ ଅଛୁଳିକାମାନ ଥାନେବରେ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲ । ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ସହି ଏହି ଅବ୍ୟାପନାରେ
ସୋମାଦେଇଥିଲେ ଏବି ଏବେ ନେବ ରୁଣ୍ଡ
ହୋଇଥିଲେ ତେ ଉତ୍ସାହ ସାମା ନ ଥିଲ
କେବଳ କଥାର ଦୁଇଲ ଯେ ବେଶରକାରୀ
ନଭିନ୍ନେପାଇସକ ସଜ୍ଜା ତଣା ଥିଲ । ଥିଲରେ
ବଳବର୍ତ୍ତବଳ । ଗୋ କଞ୍ଚାର ମାମାଷା ହେଲ
ତଥାପି ଏମାଦର ମନ ଅବସ୍ଥ ସଜ୍ଜାତି ଦେଇ
ପାଇ ନାହିଁ ।

୪୨ ଯତରେ ମାନ୍ୟବ ଜାହଣ୍ୟ ମହାମାଳି

ପ୍ରକଳନିଧ ସାହେବଙ୍କୁ ଅଭିନ୍ଦୁ ସମାବେଦପୂର୍ଣ୍ଣକ
ଲୋକ ଦେଲେ ଏବଂ ତହିଁରେ ସେଠାର
ସମସ୍ତ ଗ୍ରହକ ସିହଇ ଓସେନଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଅର୍ଜିଗୁଡ଼ ସରଳ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଲାକୁ ଭରବର୍ଷର ପ୍ରଧାନ
ସେହାପରି ରେଲେ ମାର୍ଗରେ ଆରବୋନନ
ସ୍ଥାନକୁ ଯାହା କଲେ ଯେ ସେଠାରେ ମାନ୍ଦୁକ
ଏବଂ ବମ୍ବେରର ସେହାପରିକୁ ସହିତ ମିଳିଛି
ହୋଇ ସମସ୍ତେ ବୟସବାଦକୁ ଯାଇଥିବେ ।

ମହାମାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ସାହେବ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ଦେବାରେ ଦିଗ୍ବ୍ରାମ କରି କହିଁ ଆରଦଳ ଦୂର
ପ୍ରକର ସମୟରେ ଅଧିକା ସହିତିଶୀ ଓ
ଧାରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ମହିଳ ବୟସକାଳରୁ ଯାତ୍ରା
କଲେ । କଥିତ ଦୁଆର ଏଠାରେ ରେଲ୍
ପ୍ରେସନ୍ ସୁଧାରି ହୋଇ ନ ଥିଲ ବ୍ୟା
ଦେଶୀୟ ଲୋକ ବ୍ୟାର ସମ୍ଭାବେ ଉପସ୍ଥିତ
କାହିଁଲେ । ରେଲଗାତି ପ୍ରତିକଳ ମାହିତେ
ସମସ୍ତେ ପ୍ରତିନିଧି ସାହେବଙ୍କ ଜୀବିଧ୍ୱନ ଅର୍ଥପ୍ରତି
ଆନନ୍ଦ ସହିତ କଲେ ଏବଂ ଏକଳର ଦୂର୍ୟ
ବଜା ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ହୋଇଥିଲା ।

ଶୁଦ୍ଧବାର ଗନ୍ଧକାମମଳର ବ୍ୟବସାୟ ।

କେନ୍ଦ୍ରସାମାଜିକ ବିଷୟରେ ପାତ୍ର ଓ ଦୃବ୍ୟାଧି ନେବା
ଆଗିବ ବ୍ୟବସାୟ କେନ୍ଦ୍ରେବର୍ଷ ହେଲ
ବର୍ଷଶୀମେଘ ନିଷାହ କୁଆହାରୀ ଏବଂ କରୁବ
କଲିକତା ଓ କଟକ ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ
ବାୟର ବିଷୟର କୁଆହାର ଦୋଷାଙ୍କି । ବର୍ଷଶୀମେଘ
ଦେଖିଦେଖି ଏ ନଗରର ବଡ଼ହାଳ
ଏହ ବ୍ୟବସାୟରେ ଅନେକ ବିନ୍ଦୁ ଲିପି
ଅଛନ୍ତି ଏହ ପ୍ରାୟ ୩୦ ମାତ୍ର ଦେଇ ବୁଲକ
କାମାଳା ମଧ୍ୟ ଏହ ବ୍ୟବସାୟ କୁଆହାରୀ ।
ଯେ ଜଳ ଜଳ ବ୍ୟବସାୟିକୁ ପ୍ରତିର କାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ଦେଇଥିଲା । ଏଥରୁ ହେଲେ ମାତ୍ର ଦେଇ
ବର୍ଷଶୀମେଘ କଲିକତା କୁଆହାରୀ ଏହ
ବ୍ୟବସାୟକ ସମ୍ପର୍କରେ ଘେକିଲ ଦାରିଦ୍ର
ଗତ ଦେଇ ଆସେ ବର୍ଷଶୀମେଘ ଅବସର ହେବେ ।
ବର୍ଷଶୀମେଘକର ଏହ ସବଲାଲ କିମ୍ବାତିକ
ଅମ୍ବେମାକେ ସୁତ୍ରମୁକ୍ତ ଜୀବ ବର୍ଷଶୀମେଘ
ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ବର୍ଷଶୀମେଘକର ଦସ୍ତ
ଖେପ କରିବା ଉଚିତ ନହିଁ । ମାତ୍ର ଏପୁଲେ
ବର୍ଷଶୀମେଘକର ଫଳକୁ ଅଧିମନ୍ତ୍ରିତ ହେବାର

ଥିବାର ଅନ୍ତମାଳ ହେଉଥିଲା । ଏଥର ଯଦର
ଜାଗର ଏହି କି ଗବ୍ରେମେଶ୍ଵର ବାବୁର ବାହାର
ବ୍ୟକ୍ଷାଯୁଗେ ବସ୍ତୁଶେଷ କି କିମ୍ବା ନେବାକୁ
ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ଷାଯୁଗ ମର୍ମ ଦେଖାଇ ଦେବୁ-
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ଷାଯୁ
ଜନମଚାନ୍ଦେ ନିଜାହି କରିବା ଜାଗର କେହି
ଲୋକ ପ୍ରସୁର ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତହିଁ ରୁ ଅବସର ପ୍ରକଟ କରିବା ସାଧାରଣ
ଅନ୍ତମ ଦୟା ଆହୁ କିମ୍ବା ନୁହିଲା । ଅବସର ଦେବୁ
ତୁଳି ମହାକଳ ଏ ବ୍ୟକ୍ଷାଯୁଗେ ଅପ୍ରସର
କୋଇ ଅର୍ଥନ୍ତ ଦେଖାନ୍ତ ଗବ୍ରେମେଶ୍ଵର କିମ୍ବା
ବାବ ଦେଖିବ ଆଜି ପାହିକର ସମବେ
ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଦୋଷ ନାହାନ୍ତି । କୁଳଙ୍କର
ଜାହାଜ ଅବସର କୁଳ ଏବଂ କାହିଁରେ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀର ପଥକକୁ ଜାହାଜ ଦେବାର ଉପାୟ
ଲାହୁ ଏହି ବେ ଜାହାଜ ଏହି ଶତ୍ରୁ ସାଧାରଣ
ପ୍ରକାରର ବୋଟ ଟଣି ଦିଅଇ । କୁଳଙ୍କ କିମ୍ବା
କି ଶତ୍ରୁ ଏ ଦୃଷ୍ଟି ବୋଟ ନିକଳ ଚମ୍ପିତ ନି
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କାହିଁରେ ଅବେଳା ଅଥବା ବିଜ୍ଞା
ବନ୍ଧୁରେ ପାଇୟୁକ୍ତ କରି ପାରିନ୍ତି । ଏ ବୋଟ
ଶତ୍ରୁକ ସକାଳରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପଯୋଗୀ
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଏବଂ କୁ ସେହି କିମ୍ବା ଟଣ
ନିଅର ଜାହାଜ କରି ଅଛି ମହିନ ପୁରୁଷ
ଦିଲାନ୍ ଦୁଅଇ ବୋଲା ପଥକମାନେ କହିବି
ଅଥବା ବଜି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଗବ୍ରେମେଶ୍ଵର
ଅବେଳା ଜାହାଜ ସକାଳରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ଷାଯୁଗେ
ଡ଼ିପ୍ଲୋମୋଗୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଜାହାଜ ଥିଲା
ଯୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା ଶତ୍ରୁ ବୋଟ ଟଣି ନେଇ ସମୟ
କୁ ଥାରେ ସାକାଯାଇ କରିବ କେ ଏଥରେ ର
ପଥକମାନେ ଏହା ଦୃଷ୍ଟି ଆଗେ ଅବି ପଢା
ନ୍ତି । ଗବ୍ରେମେଶ୍ଵର ବୋଟରୁ କିରାଜ ଦେଲେ
ତେବେ କେହି ଅଳ୍ପ ବୋଟର ଅଶ୍ରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରଇଲା । ସରକାର ବୋଟ ସମ୍ପଦା ଗନ୍ଧବାଲ
ଫେରନ୍ତି ଏଠାରେ କିରାଜ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ମାତ୍ର
ଗପ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଖା ଯାଇଅଛି କି କୁଳ
କି କୁଳନିଜ୍ଞ ବୋଟ କାହାରାର ଏହି କିମ୍ବାକେ
ରହିବାର କୁଳା ଏହିଥିଲା । ପଥକମାନ ପରିବେ
ବିଦ୍ୟା ବେଳା କେମନ୍ତ ଅବଧି ବ୍ୟକ୍ଷାଯୁଗେ
ଜାହାରକୁ ଅବଧି ନାହିଁ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ପାଇଲା
କାହିଁ ସେ ମୁଣ୍ଡେ କବ୍ରେମେଶ୍ଵର ଏ ବ୍ୟକ୍ଷା
ଯାଏ ଶତ୍ରୁଦେଖ କମାର ଉଚିତ ବୋଲିପାଇଲା
ଏ ପାଇଁ ଜାଥାର ଯେବେ କିମ୍ବା ଏକମାତ୍ର

ଅପରି ଦୁଃଖ୍ରା ତେବେ ଲାହାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଭୁତର ବୋଲି ସେଇନ୍ତି ଲାହୁ କିମ୍ବାର
ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଆରୁ ସେ କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର
ଗୋଟିଏ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ଲାହାଜ ଶୀଘ୍ର ଅଶ୍ଵବାର
ଉଦ୍‌ଦୟମ କରୁଆଇଛି ଏବଂ ଯେବେ ସେଇନ୍ତି
ଲାହାଜ ଥିଲେ ତେବେ ଲାହାରୁ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ
ବୋଟ ସହିର ପଥକର ଶୀଘ୍ର ଗମନାଗମନର
ସୁଧାଗ ହୋଇ ଯାଇବେ । ମାତ୍ର ଆଜି ଗୋଟିଏ
ଦ୍ୱାରା କାରାଗ ଏହି ବି ବଦ୍ରୀମେଞ୍ଜ ବିଦସାର୍ଥ
ଶତଦିଲେ ଦଢ଼ାର ଫ୍ଲେମ ଟିକ ରହ ଧାରବ
ଲାହୁ । ପ୍ରୁଥମେ ସେବେବେଳେ ସରଳ ଯା
ବୋଟ ଘୁଲିଲ ହେବେବେଳେ ଦଢ଼ା ଉଚ୍ଛି
ଷଳ । ଦାକିଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟୋଗିତା ଦେଇ ତାଦ
ଭାଗ ହୋଇଲେ ଏବଂ ସେହିକଣଠାରୁ ମହିନ୍ତି ।
ନେତ୍ର ସେଇ ଦଢ଼ା ଧାର୍ଯ୍ୟ ବରୁଆଇଲୁ ବୌରୀପି
ସମୟରେ ଜହିର ନୃକ୍ଷାଧକ ପାତ୍ର ଲାହୁ ।
ଏଥବୁ ସବୁ ପାଇଁରେ ସମାଜ ପଥକ ଯିବା
ଅସ୍ଥିବା କରନ୍ତି ଲାହୁ । କିନ୍ତୁ ଫ୍ରିକ ଯାଇବା
ଅସ୍ଥିବ ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟିକ ରଥ ପରିବାର ଏବଂ
ନିର୍ଭାବରେ ଦଢ଼ା କେଉଁଅନ୍ତରୁଣ୍ଣି । ଅଛି ମହା
ଜଳ ମେଟେପରି କରିବ ରହିଲେ ପ୍ରତିମ୍ବ
କରିବାର ହେତୁ ଦେଖା ଯାଇ ଲାହୁ ଦିନିଂ
ସେମନ୍ତ ପଥକର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୁଷ୍ଟିରେ କଲିବେ
ଲାହାଜ ସବୁରେଇଲୁ ନୃକ୍ଷାଧକ ଦୁଷ୍ଟିରେ ହାତକ
ଓ ଗୁରୁତବ ବାତର ବିବିଧମାତ୍ରା ବୈପରୀ
ଲାହାରୁ ଅନେକ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁତ୍ବ ହେବେ
ଏହି ସରବରଙ୍ଗ ଲାହାକର ଆଜଟି ଜକିବଲେ
ସେମାନ୍ତର ସେହିକ ନୃକ୍ଷାଧକାରୀ କାହାର
ଶୁଭିଧା ହେବା । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାର ପରିବାର
ସାଧାରଣଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟିରେ ଜାହାନ କାହାର
ଏ ବିପରୀ ପ୍ରତି ବିଦେଶ ଦୁଷ୍ଟି ଦୂରିବାର ରୁକ୍ଷି
ତା । ଯେପୁଣେ ସରବାର ଆପେ ବିଦସାର୍
କରି ଦେଖିଲୁଣ୍ଟ କ ପାତ୍ର ଭାବରେ ଦଢ଼ା
କେବି ହାତ ଲାହ ଅଛି ସେ ପୁଣେ ସେହିବକ
ଦୁଷ୍ଟିର ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଏହି ହେବଳ
ପରିଯୋଗିତାକାରୀ ଏହି ଭାବ ରକ୍ଷା ହେବେ
ମାତ୍ର ମାତ୍ର ବଦ୍ରୀମେଞ୍ଜ ଗତଦେଲେ ପ୍ରକ
ଗୋଗିତା କରିବାକୁ କେହି ଅହବ ଲାହୁ
ଦୁଷ୍ଟିରେ ଏକହାରିଥ ବାଜିଜିବର ଦୋଷମାନ
ପ୍ରକାଶ ହେବା ବିଷ ହେଉଥିଲା । ଅଛି ଏ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁରୋଧ କରୁ ବି ଅନୁଯନେବା
ବାର ସାଧାରଣଙ୍କ ହୁବିବେଥ ମରେ ଏ ବିଷ

ବ୍ୟାୟ କୁଳଭା ପର୍ତ୍ତନ୍ତ ଗବ୍ରେଂମଣ୍ଡଲ ଏହାକୁ
ପରିଚ୍ୟାଗ ନ କରନ୍ତି ।

ଏ ସମ୍ବର୍ତ୍ତର ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେରଣପଦ୍ଧତି ପାଇଁ
ହୋଇଥିବାରୁ ସଥା ସୁନ୍ଦରେ ସନ୍ଦର୍ଭପଦ୍ଧତି
ଭଲୁଁ । ପାଠକମାଳର ଦେଖିବେ ସେ ଚାହା
ଆମ୍ବନଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟର ପ୍ରତିପାଦକ ଛିଦ୍ର
ଅପରା ଲିଖଇ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠା କଲେବୁଦ୍ଧର ମହାପିତାଙ୍କାର ହାଜି ମୋଦିମାନ
ତତ୍ତ୍ଵ ବିଷ ପେଣ ଦୟାର ଜାତି ସଥାତେ ଫଳିଷ୍ଠ ।
ପ୍ରତି ଜାତା ଜ ଜାତାରିଲେ କଥ ହୀନେ ରଖୁ ହେବ ।
ବେଶ୍ୱରାଜ ପୁନଃ କୁରାପିତାଙ୍କାର ହାଜି ମାନରେ
କରିଛନ୍ତି ପେଣ ବୁଦ୍ଧ ଜୟନ୍ତ ପୋଖରୀଜୀ ପ୍ରେତିବାବରେ
ଦୂରତିର କେତ୍ରରେ ପାଦର ପ୍ରେତିବାବର ଚହୁଳ
ଦେବ ଯତି କଥ ଜୟନ୍ତବରେ ଗମ୍ଭେ ଏହି ପଞ୍ଚ କମ୍ବରରେ
ଏହି ବସି ହୀନେବାବ ଦ୍ଵାରାପାଦ ପ୍ରେତିବାବର ପ୍ରଥମ
ଦୂରତି ମୋଦିମାନ ମନ୍ତ୍ରରେ ପଞ୍ଚମ ପାତା ଏହିବି
ଏହି ପାତା ବାହାରିବା ।

ଅକ୍ଷୁ ପକ୍ଷିର ହେତୁ ଲମ୍ବେ ଦେଖିଯାଏ କାହାରେ
ଗ୍ରାହକରେ ଘରଜନ୍ମନ ବର୍ଷି ବର୍ଷି ମନ୍ଦିର ଦୂରପୀପୁରରେ
ପାହିଛି ପରମାର୍ଥ।

କବିତା ଏହା ଅଣିବୁ ଏହାରେ ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତିର ପଦମ୍ଭାବରେ
ଗାନ୍ଧି ଏହା ସେମାନଠାରୁ ମୋହରଳ ରେମନ୍ଦି ଜାହାନ

ପ୍ରମାଣିତ ନିଷ୍ଠାତା ଏହାକି ଉପରେ ଦୋଷୀୟ ବିଧିବିଗ୍ରହ
ପାଇଁ ପରିପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ ଏଥୁ କେବେଳ କୋଣାର୍କ

କେ କଣ ଦୁଇମା କିନ୍ତୁ ଏହା ହାତରେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଲା
କୁ ଜାଗାରେ ମନେହୁଣେ ଅବସର ନାହିଁ କେମିଳା

କେବଳ ଉତ୍ତର ଦିଶା ପାଇଁ ଯଦି ପାଇବା, ଏହି ଚାନ୍ଦିଲାର ମୁଖର ଦୂରୀ ମଧ୍ୟ ଦୂରବ୍ୟ ମାତ୍ର ହେଲେ କହିଲା ଯାଇଲେ କହିଲୁ ସେ ଦୂରୀ ଉତ୍ତର ପାଇଁ ଶାନ୍ତିକାରୀ ହେଲେ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ଏକ ପଥ ହେଲା । ବୋନ୍‌ହାର ମୁହଁ ହେଲେ ଏହି ଉତ୍ତରକାରୀ ଦେଖିଲେ ଏହାରେଇଲେବେ ଦେଖେ ପାଇବା ।

ଜୀବନକ ଶତ ପଞ୍ଚାହ ହେଲ ତୁ ଦ ଯାଇ ଥାଏ ।
ଅମ୍ବରମାନେ ଘାସକ ବହବଳିରୁ କର୍ମଜିବନରେ
ଜୀବନରେ ଉଧୁ ଉଠ ଦୋଷ ଗ୍ରେହିତରେ ପରେ
ଦୂରତର ବାହୀର ବୟଙ୍ଗକୁ ପଢ଼ିପୁଣ୍ୟ ଧର ହେଲ
ଯାଇଲେ, ଯାହାକୁ ଦୂରତ ହେବାପରିଲୁ ଦୁଃଖ କରେ
କବ କଷ୍ଟ । କବାରଣୀର ନହିଁ, ଧ୍ୱନି ବୈପି କରେ
ନ ଥିଲ, କେ କରିଲାମ ଅଛ ସମ୍ମାନ ନହିଁର କୋଣ
ପରିବ କରେ ।

ଏହି ପ୍ରକାଶନରେ ଲାଗୁ ହେବାର ପାଇଁ ମାତ୍ରାଙ୍କ ଦିଲି ହେଉଥିଲା
କଣ୍ଠୀ ମାତ୍ରିକାରୀ ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟକ୍ଷସଙ୍କଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆବଶ୍ୟକ
ଅନୁଭବ ଅନୁଭବ ପାର୍ଶ୍ଵ ହେବାର ପାଇଁ ପରିଚୟ ଦିଲା ନାହିଁ
କାହାର କେବଳ ଧ୍ୟାନ ପାଇଁ କାହାର କେବଳ ।

ହସ୍ତେ ଏହି ବିପଦ୍ମ କଷ୍ଟ କେବେ ଗାହା
ଛଠିରଲେ ଯେ ପାତ୍ରମଳଙ୍କର ପାଶ ଧର୍ମୀ
ଦେବ ଓ ଅତିରିକ୍ତ ସୀମା ନ ଥିବ ତାହା
ଆସୁମାନେ ଦୃଢ଼କୂପେ ବିଦ୍ୟା ବର୍ତ୍ତୁ । ଆଶା
କରୁଁ ଯେ ମହାଧୟ ସାହିମାନଙ୍କ କଷ୍ଟ ଅନୁ-
ଧିକ ଦର ସେମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ ବଥା ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଜ୍ଞଙ୍କ ସମୀପେ ପ୍ରଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।

କଟକ
ଭାବେଶ୍ୱର ଜାନୁଏଶ୍ୱର
୧୮୮୪ }

ଗନ୍ଧାରାତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସହେବଙ୍କ ଅଠରତ
ରତ୍ନର ବିବରଣ ।

ମଧ୍ୟାରତ୍ନ !

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ବକଳ ମାତ୍ର ବିଗନ୍ଧ ଗାଁଏଇଲେବେ
ଆର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେବକ ବୌଦ୍ଧବି
କଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କୃପଳାଶରେ ଥାବା ଭବିଷ୍ୟ
କରିଲା ।

ଭାଗ୍ୟକଣ୍ଠ କରିବାମ୍ବ ଏକ ସାହେବମହୋଲ
ଦୟା କଣ୍ଠ ମୁକ୍ତ ମରେ ଦୂର୍ଘାସୁର ଦୋଷ ଅପରା
ଦୂରେ ମୁଖ୍ୟା କରିବା ସକାଳେ ଯାଇଥିଲେ
ଶେ ଦିନ କେତେବେ ପରିଚନ୍ତା ବନ୍ଦଗତ ଆଜି
କିଛି ଦେଲେ ଯାହା ।

ଗ ୨୯ ରଖ ସୋମକାର ଦିନ ଅଠାତ
କହିଲୁ ବିଜେ ବେଳ୍ପି ବାଟରେ ଥତି ବହା
ଥିଲେ । ସେହଳ ମଧ୍ୟ ଫେରୁ ଏକ ଶୋଇ
ଶିକାର ଦୋରସ୍ଥିଲ ଘାବା ଲୁହିଲ ମହୋଦୟ
ପୁରୁଷେ କରି ଲ ଥିଲେ । ମୁଗଧୀନ୍ତେ ଅପରା-
ହୁ ପାର୍କ ଦ * ଛାବା ସମୟରେ ଥିଲେ କହାର
ଶ୍ରଦ୍ଧାମା ଅଭିମୁଖେ ଯାତା କଲେ । ସେହି
ଶମୟରେ ରାତା ମହୋଦୟ ଅପଣାର ଅମାଲି
ତେ କୁଣ୍ଡ ପରାବେଳୀତ ଦୋର ପ୍ରାୟ ହୁଲ
ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଦେବ ମହୋଦୟକୁ ପାଞ୍ଚେ-
ଟ ଯାଇଥିଲେ । ପଥ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସାଦେବଙ୍କ
ସହି ଯାଦର ସମୂଧିଳ ଓ ଦୈଖ୍ୟାଳାପ କଲି
ଅଗ୍ରପଶ୍ଚାତକେ ବଳଧାମର ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ।
ଶତ ଦ୍ୱାରରେ ବୋତିବ ଓ ପଢ଼ିବ ଶୋଇ
କମ ସଲମୀ ସର୍ପ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଇଥିଲା ।

ଶାକ ସାଦେବ ମହୋଦୟ ଥିଲାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ-
ନାହିଁ ଫ୍ରେୟ ସମାପନ କରି ସାର୍ବ ଏ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଅଳ୍ପକ୍ଷେ, ବଜାଁ ମହୋଦୟର ତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ
ଦ୍ୱୟରେ ନବକ ଖୋଲି ଜୀବିରଥୀ ସାର

କାମକ ସୁରବ୍ରତ ସୁଷ୍ଠବ୍ଦୀ ଜେଲଖାନା ଓ
ସୂଚନାର ସନ୍ଦର୍ଭକ କଲେ । ସୁରିବ ତୋଠା
ଗୁରୁ ଓ ବାନହମାନବର ତତ୍ତ୍ଵବାଦ ସହି
ଦିର୍ଘବୈର ମଠକାଳ ଦେଖି ଅଧିଶୟ ଥାନକର
ଦୋଷଥିଲେ । ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ବିଦ୍ୟାମୁଖ ଜାଗରେ
ସଙ୍କପନ୍ଦରାଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗାନକୁ ବେଳେକ ସହୃଦ
ପରେଶ ଦେଇ ରାଜ୍ୟ ସମର୍ପିତାନ୍ତରିତେ

ନେଇ ମୁଗ୍ଗାପୂର୍ଣ୍ଣ ଗମନ କରିଲା । ଏହଙ୍କିମଧ୍ୟ
ମୁଗ୍ଗାପୂର୍ବ ଅତ୍ୱର ବିଶେଷକୁଣ୍ଠେ ହୋଇଥିଲା,
କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ଭଳଦଶତଃ ଘର୍ଷଣେ କୁରବାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ପାରିଲେ କାହାରେ । ଅପରାହ୍ନରେ ପାଞ୍ଚବି-
ମଣ୍ଡରମାରେ ରାଜକୁଳ ଅବାସହାରିତାରୁ
ସାହେବଙ୍କ ତେବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଏହମାରିଲେ
ବାଟ) ବଜ୍ଜାଥର ଉତ୍ସବପାର୍କରେ ଗ୍ରାସ, ପାହା,
ସୁଲକ୍ଷମନ, ପ୍ରସାଦମଳ, ଧରାକା ଓ ବାଜାରଗା-
ମନ ସହିତ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଦି ସାଙ୍ଗ କିଛି
ମନ୍ଦୟରେ ଏହା ମନୋଦର୍ଶ, ବାଦ୍ୟକର-
ବାସୁକ ମାୟକ ଓ ସତୀ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ସମ୍ରକ୍ଷ
କୁତ ହୋଇ ଅତ୍ୱରିଷନ ଆସେ ଏହ ଜାତି
ନାମକାରେ ବିକେ କରି, ସାହେବ ମହୋଦୟରୁ
ସବାରେ ଅପରାହ୍ନ ଏହ ଖଣ୍ଡ ଭାମଳାକ ସୁଷେ
ଉଚି କରି ସାହେବ ମହୋଦୟରୁ କିନ୍ତୁ ଆବା
ସବୁ ଆମରାଣ କରି ଅଣିବା ପରେ ତେ

ଅଛିମଙ୍ଗେ ଗମନ କଲେ । ଏହୋ ସାକସି
ଅଲୋକମଳାରେ ବିଜ୍ଞେତା ଓ ଜୀବାଦ ନୁହୁ,
ଗାନ୍ଧିରେ ଅଚୂପ ଶୋଭା ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।
ଲୋକେ ସେହିସବୁ ଦେଖିଥିଲେ । ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ପ୍ରମାଣିତ ସାହେବ ଓ ଦଜ୍ଜା ପଟ୍ଟୁଆ-
ର ସହ ପ୍ରାସାଦ ଅଭିନ୍ଦନ ଗମନ କଲେ ।
ଏହୁ ସମୟର ଦୁଇଏ ଅଭିନ୍ଦନ ମନୋଦର
ହେଲିଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଅଭିନ୍ଦନ
କାବ୍ୟ ନୀତି ଗାନ୍ଧି ଓ ଗଗନରେଇ ବିବାହ
ଶକରେ କର୍ତ୍ତୃ ବିଧର ଦେଉଥିଲେ । ଅବାବ
ଦ୍ୱାରା ସାହେବ ମହୋଦୟ ଓ ସକା ମହା-
ଶୟ ଦ୍ୱାରା ମହା ଦେଂଦରାଜାଙ୍କ ବିଜେ
ତର ଏକ ହବିତ ସଙ୍ଗ କରିଥିଲେ । ସେହି
ସଙ୍ଗରେ ବନ୍ଦପରିବାରାଙ୍ଗ୍ରେ ବାଲ୍ମୀକିର ସାହେବଙ୍କ
ଅମନ୍ତ ଓ ରଜକରମଣ୍ଡରମାଳେ ସଥାବିତ୍ର ଉପା-
ବେଶର କରିଥିଲେ । ଏ ଦେଶର ଦିନରେ
ଦଶିଶୀ ନୂଜି ଦେଉଥିଲେ । ସମୟରେ ଅନ୍ତର
ପାଇ ପ୍ରଭକ ସୁରକ୍ଷା ପରାମାଳଙ୍କର ଅଗ୍ର
ନ ଥିଲା । ପାହେବ ପ୍ରମାଣିତ ଦଶିଶୀ ନୃତ୍ୟ
ଦେଖି ଅନ୍ତରେ ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ

ଏହିପରି ଦୁଃଖୀ କାଳ ଅଜାହାତ ହେଲି
ପର ସମ୍ଭାବନା ହେଲା ।

ତା ଏକ ରଜ୍ଯ ଦୂର୍ଧବାଇତନ ସାହେବ ମହୋନ
ଦୟା ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୟାର କାଳିପଥ ସର୍ବଜନ ଦିନ
ଆପବନ୍ତୁ ଏ ହକ୍କା ସନ୍ଦୟାର ପିଲାଗାଲ
ଆମିଶ୍ରେ ଯାହା କଲେ । ଏବା ।

ଅଂଗତ୍ର ସ୍ଥଳ } ଅଧେନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର
ଶାମାଚରୁଣ ଗୋଟି
ଅଂଗତ୍ର

(ପଦ୍ମ ପକ୍ଷିରେ ଗାସୁ)

ପ୍ରକାଶକ

105

ପ୍ରିୟଦବୀ ଦେଖ ଅଜନ ଗାନ୍ଧାରୀ ଏମର ।
ନାହା ପଦ୍ମଶଳ ବସନ୍ତ ଅଟେ ଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠତବ୍ୟ ।
ଅର୍ଦ୍ଧତ୍ରୁ ମନୁମିତ ଯେ ଅଛୁ ଗଣେଶତବ୍ୟ ।
ବୋମନାଶୀ ଥିଲେ ତନକ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଯିବଳ କହି
କ୍ଷୟ କବ ଏଥୁ କଣ୍ଠିବ ସେବେ ଦୁଃଖ ପଥର
ପ୍ରିୟଭାବର ନିଷୟ ଦେବ ମନେ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହେ ବଡ଼ା କୋଣାଳିଭର ଅଛୁ ବନ୍ଦବନମାତି
ତରଂଗର ସବ ସହିତ ପ୍ରକାଶର କରିଥା ।
ଏମରୁ ଦେଖିଲେ ମନରେ ଏହା ଦୁଃଖନ୍ତି ସାର
ଖଣ୍ଡ ଧରୁ ଦାଣ୍ଡ ଗୁଲିବ ଅଛୁ କା ଅଧିକାର ।
ଶକ୍ତିବାରେ ଦେଇ ଦକ୍ଷିଣା କି ହୋଇଲେ
ତଢ଼ିବି

ଅସୁରହୃଦୟ ବନରେ ନିଷ୍ଠେ ଦେବ ଦଶ୍ତିଳ
ଜୀବରହମାନେ ଏଠାରେ ଦରି ପ୍ରକାଶ ଦବନ୍ଦି
ଆଖି ଦୂର ଫେର ଯାଆନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁଳୀ ସମାଜ
ଦାନେନ୍ଦ୍ରାହୋଙ୍ଗାରୁରୁ ଦତ୍ତ କେତେ ସୁନ୍ଦର
ଅଗଣିତ ଜଳ ଦେଖନ୍ତି ରହି ତାର ପାଶରୁ ।
ଦତ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହି ଲୁହମ ଦୂର ଦିଶୁମାନା
ସମୟରେ ଦରୁଆହରୁ ରହି ପାଞ୍ଚବାଦନ ।
ଦେବତେ ଉମାର ଏ ଦୁଃଖ ଅଛି ମଳମେହଳ
ଦେଖୁଥୁଲେ ଲୁହା ନ ହୁଏ ଆଖି ପ୍ରାନେ ଜାମ
ମସ୍ତକ ଘେରିଲା ଏତିବ ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼ ଦେ ନାହିଁ
ମୁରାଳୀ ଦସ୍ତରେ ଝାବୁଟ ଉଚିତରୁ କାହିଁରେ
ଆସ କୁଳ ଏହି ଯାତ୍ରରେ ଦେଖ ବରାଗରା
ଲିହା ପାଖେ ପାଖେ ଦରନ୍ତି କୁଳ ଏହି କରାନ
କହନ୍ତରେ ବସିପାରନ୍ତି ଦୂର ଦରି ମୟୁର ।
କାନ୍ଦକଣ୍ଠ କବ ତେମନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରପାତ୍ର ତାରିବ ।
ଆସି ସଙ୍ଗି ଏତିବ ଦେଖ ପ୍ରଦୀପ ଗଢ଼
କେତେ ପରିପାତ୍ର ଦେମନ୍ତ ଅଟେ ଗଠନ କୁଳ
ଦେଖି ପାଖେ ପାଖେ କିନ୍ତୁ କାହେନରା ।

ଏହି ବଳ ଦର୍ଶକରଣ ଦେଖେ ଅବଦେଶକ ।
ଅଗ୍ରଭାଗ ଜାଗନ୍ତର ସୁର କର ଦର୍ଶନ ।
ଏ ଅପରାଧ ଘୋରା ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଂ ଭାର ସମାଜ ।
ପୃଥ୍ଵୀର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ଗଣିବ ।
ଭାରଦର୍ଶକ ଦେଖିବାକୁ ଦେଖିବେବେଳିତିରେ ।
ଶିମଳା ଶିଖରେ ନମୀର ଦେଖ ଲଙ୍ଘନିବା ।
ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଗୁରୁରେ କରଇ ମନ ନେଇ ହରଣା
ସଜପ୍ରକରନଥ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଭାଳ ଏଥି ରହନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀର ପବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ସେବା କରନ୍ତି ।
ପାଇବେ ଦେଇଛି ଶିଥା ମସିଲର ଦେଇବାନ ।
ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ ସୁଖରେ ରୁଥ ଖରବ ପାଇ ।
ଆଜିରତ ଜାଗନ୍ତର ସେ ତେଜପଦ ଲବନ୍ଧ ।
ଶୁଭରାତ୍ର ଆହ ମସିଲ ଦୁଲେ ନିକିତ ମନ ।
ପାଇଁ ଦେଖି ମହ ଦିଦି ଜାହାନ୍ତର ସବଳ ।
ଦର, ଦୁର୍ଗ, ସୋହାଗ, ଗନ୍ଧମ, ଦର୍ଶ ସ୍ତ୍ରୀଗୁଡ଼ିଳ ।
ନିର୍ମାନ ଦିନରେ ଝାଇବା ଜାହାନ୍ତେ ଦୁମ୍ବର ।
ଦିନ୍ଦୁ ପାଶରେ ଶୁଦ୍ଧା ମାର୍ଜନ ଶରଦ କର ।
ଏଣେ ପଣ୍ଡବିଦ୍ୟ ଦିନ ଦେ ଯିବା ଚାହିଁ ।
ଦେବାବ କରିବାର କଖରୁ ଅଛି ମୂଳ ଶୁଦ୍ଧବା
ଦେବାବ ମାଗନ୍ତି ଦିଅ ଦେ ଯିବା ଚାହିଁ ।
ଦସ୍ତ ଉତ୍ତୋଳିଗା କମ୍ବାର ରବ ବଦ ସମାଜ ।
ଦେଖ ସହ ପାପରେ ଗୋପାଳ ଦୁଧରୁ ଦେଇଛି
ପାରିମିଶା ନାହିଁମେ, ଦୁଧ କଥାବୋଲି ତାକୁଛି ।
ବରତୁଳୀ ବିଦ୍ୟବନର ମନ୍ତ୍ର ଚମିଛି ମବେ ।
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପାଶେ ମୂଳ ପାଦକି ତାକୁଅନ୍ତର ସାରିରେ
ଆମ୍ବଲୀ ଲୁହଳ କି ଅବା ନୁହେପାଣୀର ଦିନ ।
ମୋଟାଲେ ନାଥ ପାରେବ ଏବା ପାଣୀର ପାନ୍ଦି ।
ଗରମ ଦେବଶିଖ ଶହର ଦିନ ଦୁମ୍ବର ।
ଦସାଦହ ଥିଲେ ଖାଇବା ଦେବ ଶାଳେ କର ।
ଏଣେ ଦେଖ ଏକ ଦକ୍ଷିଣ ଦଳ ଧର ଚରି ।
ଦୂର ବଳଦଳ ଦାତରେ ହୁଏ ଶର କରନ ।
ପାଇବେ ମୁକ୍ତିବା ଖୋଦିବ ହୋଇ ଦୂର୍ଦେଶୀ

ଦୁର୍ଦେଶୀ

ଦୁଲ୍ଲଭ ପାଶେ ପଦ୍ମ ଦେଇନ ଜଗେ ଦିଅବ ଥି ।
ଦୁର ପାଶେ ପଦ୍ମ ଆପଳେ ବସି ଦକ୍ଷ ବ୍ରାହ୍ମିଣ ।
ପୋଥେ ଧର ଶିବପୁରାଣ କରୁଛନ୍ତି ପଠନ ।
ଦେଖ ଅନ୍ୟ ଦକ୍ଷ ବିଦ୍ୟବ ପ୍ରତିକାଳ ଦେଖାଇ
ଦସ୍ତ ଦିବୋକିଳ ଅଧିଷ୍ଠ କରେ ପାତ୍ରିତି ଗୁର୍ହ
ମୁଖେ ଭାବାରଣ ଦର୍ଶଣା ଦେଇ ସାଥ ଦର୍ଶକ
ଧୂଂସ ହୋଇ ଯିବ ଦୁମ୍ବର ସପ୍ରକର ପାଇବ ।
ଦୁତ୍ରାଷମଳାହ ଧର କେ ଶିବଦହ କପର ।
ମୁଢି ପଠ ଦେଇ କରଇ ଦୁଷ୍ଟ ପାଇବେ ବହି ।
କେ କପରର ଗୋମଣୀ ମଧ୍ୟଦୟ ଦକ୍ଷନେ ।
ଆମ ଧର କେହି ଲଗିଛି ମୁଠ ଛିନ୍ନ ଅଞ୍ଜିକେ
ଦେଇ ସମ୍ମାନ୍ୟେ ଏ ଦୁର୍ଦେଶୀ କି ମନୋଦର
ଅବରପିରେ ଶିବକୁ ସିଂହ ପ୍ରଗାମ କର ।
ପୂର୍ଣ୍ଣବିହାସନ ସାଥେ ତେବେହ ରାଜିଲୁ
କରିବାରେ ପାଶପଦବାର୍ତ୍ତ ଧୂତିର ଯାଉଛି ।
ଗବେହିହାସନ ସାଥେ ତ ଅନ୍ୟ ଦୁର୍ଦେଶକଳେ ।
କରିଲ ଦେଇଛି ବର୍ଣ୍ଣାର ପତିଅଛୁ ଏପୁଲେ ।
ଦବିମାନ ନମତଳର ଅଟେ ଏ ଦୁର୍ଦେଶକ ।
ନମ୍ବନ ଭଗର ଏହାକୁ କର ଅବଲୋଚନ ।
ପାଶେ ଅତିପଦ ବିରଜେ-ବାଣୀ ନୃପତିରର ।
ଶାକର ଶୁଲ୍କ କେମନ୍ତ ପୈନ୍ଦର ଆବଶ୍ୟକ ।
ଲକ୍ଷମାର ଜନ୍ମନାୟ ଯେ ପାଶେ ମୁରା ମୁଗଳ ।
ମୁଖେ ମୁଖେ ଧର ଦୁଇରାଜନାର ମନ୍ଦିର ।
ବିନ୍ଦୁରେ ପରଦିନ ଦେବା ଗୋପାଳ ପାଇଛି ।
ଭାବର ସମ୍ମନ କି ଜାବର ଯେବେ ଆପିଅଥନ୍ତି
ବିଶ୍ଵାଳାରେ ତ ପ୍ରାଣରେ ଅବ ବହ ରହନ୍ତି ।

କମଶା

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମନ୍ତ୍ର ପାରିମିଶା ମନ୍ତ୍ରବାର ନିର୍ମିନପାଇବା
ଶତ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର ସହି ମୁଦ୍ରା ଦୋଷ କରନ୍ତି
ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର କମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ବିକିନ୍ତ ଦେଇବ
ଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୫, ମୋଟବଳ ଶାତମାନଙ୍କ
ମୂଲ୍ୟ ଦିତା ତାକମାପୁଲ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରତି ଟ ୦୦
ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଦୁର୍ଦେଶୀ ଦୁର୍ଦେଶୀ

ତାତ୍ତ୍ଵ ରକ୍ଷା କବିତା ।

ତାତ୍ତ୍ଵପ୍ରାଣ-ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା

ଜୀବନମନ୍ତ୍ରି ।

ଏହେ ଦଳେ ଥାବିଥିର !

ତାତ୍ତ୍ଵର ଶକ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ପ୍ରକାର ରେଗରେ ଆକାଶ
ଦୁର୍ଦେଶୀ ସେ ସମ୍ମାନ ଏହି କବତ ଧାରି କଲେ
ନିର୍ମିନପାଇବ ନବାବର ଓ ରାଜମନ୍ତ୍ରର ମୁଦ୍ରା ।
ଏ କବତ ନାମ ପ୍ରକାର ଧାରିବାର ଶୈଖିନିମନ୍ତ୍ରର
ବୈଶିଖିନିମନ୍ତ୍ରର ନମୀର । ଦେବରେ ଲଗିଥିଲେ
ପାଶରେ ଲବନ୍ଧାକୁ ଓ ଅମୁରସ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ହୋଇ
ମୁହୂର୍ତ୍ତବିଶିଶକୁ ରହ୍ୟାଦିନ କରିବା । ପିଲମାନଙ୍କ
ପରେ ବିଶେଷ ଉପବାସ ଉପବାସ ଅବଶ୍ୟକ ।

ଏହାକୁ ପିଲାଲେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସେବ-
ସମ୍ମାନ ନିବାରଣ ହୁଏ । ଯଥା— ଉଦ୍‌ଦିନମ୍ବ,
ରକ୍ତମାଧ୍ୟ, ସବୁର ରେଗ, ମୁହୂର୍ତ୍ତ, ଦୁର୍ଦେଶୀ
କମ୍ପ, ବାର, ସଜବାର, ବସ୍ତିଶ୍ଵଳ, ସମୁଶ୍ଵଳ,
କମ୍ପରି, ଧାରିଦେଖିଲା, ସାଧାରିବ ଦୁର୍ଦେଶୀ,
ଦେବିନା, ବାଦାମିକ୍ୟ, ଅଞ୍ଜିନ୍ତ୍ୟ, ଦୁର୍ଦେଶୀ, ବିଷ-
ଶାର, ପର୍ବତୀନାନ୍ଦି, ନିର୍ମାନ୍ତି, ନିର୍ମାନ୍ତି
ମୁଦ୍ରକ, ଦୁର୍ଦେଶୀକର ସ୍ଵର୍ଗ, ବାଦାମିକ୍ୟ,
ଧାରିଦେଖିଲାକର ଦୁର୍ଦେଶୀ ସମ୍ମାନ ପରେ
ପାଶେ ଏକ ଶାକାନ୍ତି ସମ୍ମାନ ହେବ ।

ବିଶାର ନିର୍ମିନପାଇବ ଭାବର ଦୁର୍ଦେଶୀ
ରକ୍ଷାର ତୋଷ କରିପାର, ଏହି ଦେଇ ପରି-
ବିଭବୁପ ତାତ୍ତ୍ଵର ରକ୍ଷାବାର ଅବଶ୍ୟକ ଏହି
ପାଦା ରହୁ ଭାବର କବତକ ପିଲାଲେ ସାଧତ
ହୁଏ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବର ଶାକାନ୍ତି ଗୋଟିଏ ରେଗମ
ସୁରାହାର ଗଲବେଶରେ ଟିକିବାକୁ ହୁଏ,
ଦୁର୍ଦେଶୀ ଗୁର୍ହରେ କରିବାର ସମ୍ମାନ ପରେ
ଯାଇ ପାର ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କବତ ଏ ରେଗମର ମଲ୍ୟକଣ୍ଠୀ
କେବଳ ଅଟିଲା । ଭାବରେ ଧାରିବା ଧାର
ଦୁର୍ଦେଶୀ ମାସିଲ ଲଗିବ ।

କବତ କବତରେ ଅମେ ଏଥିର ଏକ ମାତ୍ର
ସର୍ବକେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଟୁ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

四七〇

ମୋ ଏହି ଲାଭରେ ଦିନରେ କଥା କଥା ନଥିଛା । ମୁଁ ପାଲୁକୁ ଦେଖି ସବୁ କଥା ଶବ୍ଦରେ ବିଜନିତିରେ

১২ জুন

ମାନୁକର ସେନାପତି ସର ଫ୍ରେଜରକରିବାକୁ
ନିଜାମର ଅରୁଣେଖ ନିଯୁ ଦର୍ଶକ କରି କରିଲୁ
କହାଲୁ ଯାଏଥାଏନ୍ତି । ଏହି ମାସ ଭାଦ୍ରାଂଶୁରାତ୍ରି-
ରେ ସେଠାରେ ପଢ଼ିବେ ଏହି ସେଠାଫେରିବାନ୍ତି
ଏ ନଗରକୁ ଆସି ଏଠାର ପଳଟକ ଦେଖି
ଗଣ୍ଡାମ ପଢ଼ିବ ପୁନଃ ବସୁ କରିବାକୁ ଯିବେ ।
ଏହି ମାସ ଶେଷ ସମ୍ବାଦରେ ଏଠାକୁ ଅଣିବାର
କାହାଂ ଥାଏ । ସେ ସମୟରେ ଏଠାରେ ବଡ଼
ପରେଟ ଦେବ ।

ଏଥର ବି, ଏହି ପରାମର୍ଶରେ ଦକ୍ଷତା
ଜୁ ୫୨ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତରାଧିକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜାଗା
ଯା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏହି ଜୁ ୫୩ ଟଙ୍କା ଦକ୍ଷତା
ଦେଖାଗେ । ପ୍ରେଦିତେନରେ କଲେଜ ପ୍ରଥମ
ପ୍ରାକ୍ ଅଧିକାର କରିଅଛି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀରେ ହଲ୍କା କଲେଜର ଥାଇ କେହି ଜାହିଁ
ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଜୁ ୮ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ନୂର କରାଯାଇ
ଦିବ୍ୟାଧାର ମହାଶୂନ୍ୟ କଲେଜର ଏହି
ଏମନେ ୨ ସ୍କୁଲ ସ୍କୁଲ ମାତ୍ର ମାତ୍ରାନ ଅଧି-
କାର କରିଅଛନ୍ତି । ଅଛିଏବ ଏହି କଲେଜକୁ
ଏ ପ୍ରଥମରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୋଲିଜାକୁ ହେବ ।
ଦେବନନ୍ଦା କଲେଜର ଘାସ ମଧ୍ୟ ଉଣା ନୁହନ
ଦାଉଣ ଏଠାରୁ ଯେଉଁ ଶୃଦ୍ଧ ପାପ କରିଅଛି
ଏବଂ ସ୍କୁଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ସୋଡ଼ିକ ପ୍ରାକ୍ ପାଇ
ଅଛି ।

ମୁହଁରତ୍ତର କାବାଳଗ ସଜ୍ଜାର୍କ ଲଟକ
ଆଗମକ କେବଳ ତିନ ମାସ ସକାଶେ ସୁବଳ
ହୋଇଥିବୁ । ଗର୍ବ ଜାନୁସରୀ ମାସରେ ରାତି
କଟକରୁ ଅସିଆନ୍ତେ କେବଳ କଲିବଚା
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ନିମିତ୍ତ ହେବ ରୁ
ନବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଠ ସେଠାକୁ ଯିବା କାହାର ଅନୁମତି
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବ ସଜ୍ଜା ବନ୍ଧୁତବ ବାହୁ ଏବଂ
ଆପଣା ଶିଳ୍ପକଳ ସହି ବନ୍ଧୁବିବାରୁ ଯାଇଅ-
ପରି । ସେଠାରୁ ଫେର ଅସିଲୁ ଉତ୍ତରାବୁ ଆଗା-
ମା ମାର୍ଗ ମାସରେ ଏଠାକୁ ପଢିବା ନିମିତ୍ତ
ଅସିବେ । କଣେ ଇଂରାଜ ଶିଳ୍ପ ବନ୍ଧୁକଳାରୁ
ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଥିବେବେ ଏବ ଏହି ସଜ୍ଜା ଓ
ତେବାନାଳର କାବାଳଗ ସଜ୍ଜା ଏହାଙ୍କର
ଶୁଣି ହେବେ । ତେବାନାଳର ସଜ୍ଜା ଏ ବର୍ଷ
ପ୍ରବେଶିବା ପସାଞ୍ଚାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
ମାତ୍ର କତକ ଯିଥ ହୋଇ ଘରରେ କାହିଁ ।

କଳାତର ଧାର୍ମମେଳା ସଭାର ଅଧିବେଶନ
ଚଲଇ ମାନ୍ଦ ଗାଁ ଏ କଣ୍ଠରେ ଥରମୁ ଦେଲା ।
ଆମଙ୍କ ମହାସ୍ଵାମୀଙ୍କର ସେଇଁ ବନ୍ଦୁଗା ଏ ସମ-
ସ୍ମରେ ପଠିବ ହେଲା କହିରେ ଭରତବର୍ଷର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ବିହୁ ନାହିଁ । ବନ୍ଦୁଗାର ଅଧିକାଂଶ
ମିଶର ଦେଇ ସଙ୍ଗକରେ ଅଟଇ । ବିହୁର
ସେନା ଜମଣାହକ୍କୁ ଦେଖିବୁ ବାହାର ଅସିବାର
କଥା ଥିଲା । ମାତ୍ର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ମିଶବାଯୁ ବେଳା
ବାହୁଦାନରେ ବାହିବାରୁ ବିହୁ ସେବା

ସେଠାରୁ ଅନ୍ତର କରିବା ସୂପରମର୍ଶ କୋଥା
ଦେଉ ଲାଗୁ । ଅଛଏବ ସେଠାରୁ ଦୁଃଖ ସେନା
ସେଇ ଅସେବା କିଛିକାଳନିମିତ୍ତ ଧୂରିବ ଦେଇବା
କୁହୁସ ଗବଣ୍ଟିମେଘ ମିଶରର ମଙ୍ଗଳ ଭୁଦେଶ-
ରେ ସୂପରମର୍ଶ ଓ ସାହାଯ ଦେବାକୁ ତୁମ୍ଭ
କରୁ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସାରଦାକର ଗୋମମାଳ
ନିବାରଣ ନିମିତ୍ତ ଜେକରିଲ ଗର୍ଜିଲକୁ ଧଠାଇ
ଅଛନ୍ତି ସେ ପାହାକ ସହାୟରେ ଖେଳିବ
କରୁ ପ୍ରଦେଶରୁ ବାହାର ଥିବାର ଯେଉଁ
ସଙ୍କଳ କରିଅଛନ୍ତି ପାହା ଫୁଲ୍ ଦେବ । ଏହି
କଳାତାରୁ ଆନ୍ତର ଜଣାୟାଏ ସେ ଅମୃତଲଙ୍ଘନ
ଅବସା କିଶେଷକୁ ଯେ ସମନର ହୋଇଅଛି ।

ବାଲେଷ୍ଟର ନିକଟ ରେମୁଣ୍ଡା ପ୍ଲାମରେ ଏବଂ
ବଢ଼ି ଡକାଣଶା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଗାତ୍ର ଜୀବନ-
ସୁନ୍ଦର ଦର୍ଶକାଳୀର ଏଥର ତଥାକୁ କିମ୍ବା
ଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚସା ହୁଅଳ ଡକାଣପାନେ ଧର
ପରିବେ । ଏହି ଡକାଣର ବିବରଣ ବାଲେ-
ଷ୍ଟର ସବାଦବାହକା ସେପର ଲେଖିଥିଲୁଛି
ନିମ୍ନ ପ୍ରକାଶ କରି ।

“ এই কৃত্তিবাস মোক্ষদারে পরিচ শক্তি ও কৃত্তিবাস দোষ ন হই, যথা ক কৃত্তিবাসকে জীব কুলমূল করিবার পথ। কৃত্তিবাসদের যেভেগেরে মুসলিম জাতি তারেল, তেজেবেকে অথব দৃষ্ট হইয় ক থাই । প্রথমে বেশালী পথের দেশ আগুণ্ডিবার অবস্থ দেখে; যেট বস্তুরে ধারালী হাতের বোকাম অবাস্থার দেশ মাঝে মাঝে পারে । কুলবৃক্ষ

ହାରବସବାଦର ନିଜାମଙ୍କ ସନ୍ଧାରିଷେ
ମିଥ୍ୟା ଅଭିନ୍ନ ସମାବେହ ସହିତ ଚଳଇ ମାତ୍ର
ଗା ଏ ରଖିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଯେଉଁ ନିଜାମ
ଏକବୋଟି ପ୍ରକାଶର ଅଧୀକ୍ଷର ଯାତ୍ରାକ
ସନ୍ଧାର ଅୟୁ ବାର୍ଷିକ ଦୂର କୋଟି ଟଙ୍କା
ଧରି ଧାରାର ଏହି ମହୋସୁନ୍ଦରେ ମୋଳ
ନିଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟତି ଦୋଷାଖ୍ଵ ବହିର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମର ଆକ୍ରମରରେ ଦୋଷାଖ୍ଵଲ
ସମୁଚ୍ଛିତ୍ତରୁପ ବନ୍ଧୁର ବସନ୍ତର କ ଧାରେ ।
ଅହି କଥାରେ ଏତେ କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ
ଦୟବାର ମଜରି ବେଷନାର ବାରପେଡ଼ି
ଦେଇ ପରେଟ ନାଚ ବଜା ଥିବାର ଭାବାଦ
ଗୋଟିଏ ବିଥର ଅପରିହଳ ନ ଥିଲା । ଏବେ
ନୃତ୍ୟ ସଙ୍କଳନର ଅର୍ଥପରିଚୟ ହେଲାରେ ପୁଣୀ
ମହ ମାତ୍ର୍ୟ ଗନ୍ଧର୍ତ୍ତର କେନରିଜନକର ବେହଜିବା
ନୃତ୍ୟ ଅଗମଳ ସୁତ୍ରର୍ମ ମାହେନ୍ଦ୍ର ଯୋଗ ଦାତା
ଶାରଥିଲା । ଏଥୁ ପୂର୍ବେ କାରବସବାଦରୁ କୋ-
ଶବ୍ଦି ଗନ୍ଧର୍ତ୍ତର କେନରିଜନ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ
ଆଏ ନ ସବେଳା । ନୃତ୍ୟ ଅଧୀକ୍ଷର ନିଜାମ
ମୀର ମରୁରଥିଲାକି ହଜାର ପୈତ୍ରକ ଗାନ୍ଧାରେ
ମହାମାତ୍ର୍ୟ ଲଞ୍ଜ ପରିମା ବାହାରୁମ ସ୍ଵର୍ଗ
ଭାଗହିତ ହୋଇ ବସାଇବାକୁ କାହାଙ୍କୁ
ବିରେଷକୁଷେ ସମ୍ମାନିତ କରିଅବରୁ ଏବଂ
ଆମଙ୍କ କରିଦେଇବାକି ପ୍ରଗାଢ଼ ଦିନିବାର
ପରିପ୍ରେସ୍ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଦୟବାର ଅନ୍ୟରେ
ନିର୍ଜ ଧିପ ଧାରା ଦେଖାରେ ଏହି କଥା
ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟତି କଲେ ଏହି ସେହି ବକ୍ତାରେ
ଦାଇବସବାଦର ବୁଦ୍ଧପୂର୍ବା ମହୀ ସ୍ଵର୍ଗର
ଜଗତକ ପୂର୍ବରେ ଖୋକ ପ୍ରକାଶ କର
ନିଜାମକୁ ବିବେତ ପାଇବ ଉପଦେଶ ଦେଇ
ସବୁ ହଜା କଲେ । ସେହି ସତ୍ୟଦେଶର

କରବିଟିଲ୍ ରପାକାନା ।

ମେଟରେ ଲିଙ୍ଘକମାନେ ଅନ୍ୟାୟବୁଝେ ଏହି
ଅଳନର ପ୍ରତିବାଦ କର ସେବରେ ଅଧିକାର
ପାଇଲେ ଏହି ଭାବାକୁ ସଗେ ଭାବାକୁ
କର ଗବ୍ରୀମେଷ ଆପଣା ମର୍ଯ୍ୟାଦା କରିବିଲେ
କରେ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞ ଏହି ଭାବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆପଣା ମର ଏହିପରି କରି କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କି
ସହିଯେ କରି ଉପର ଦୃଢ଼ିତବରେ ନିଯାୟ-
ମାର୍ଗରୁ ଅବଲମ୍ବନ କର ଭାବାକୁ ଦେବେ
ହେ ଯେହି ବିଦେଶୀର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ
ଭାବା ଭାବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାନ୍ତେ ଏବି
ବିଲ୍ଲତର ଲୋକ ଭାବାକୁ ସହାୟ ଦୂଷତ୍ତେ
ମାତ୍ର ସେ କିମ୍ଭାବି ଭରବା ସମୟରେ
ଅନ୍ୟାୟ ଗୁରୋଇତାକୁ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞଙ୍କ ସହି
ଉପା କର ଆଶାଦିଲୁଣ୍ଡ ନୋହନ୍ତାରୁ ଦଙ୍ଗ
ଦେଲେ ଏହି ଅତି ପରିକଳ୍ପନା କରିଲେ
ଭାବାକୁ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାବାକୁ ସମର୍ତ୍ତିଭାବିମାନେ
ବିଦ୍ୱିତ ଓ ବୃଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି । କିନ୍ତୁ
ସହ ଦେବାର ଯାହା ହୋଇଲେ ଏଥର କୁରା-
କୁରାମିମାନେ ଏହି ଅଟଣାରୁ ଦୀର୍ଘ କରି
ନିଯାୟିତାକୁ ହେବ ପଥବା କି ଦେଇ
ଦକ୍ଷାର କରେ କିମ୍ବା ଅଛି ଯେବେ ଗବ୍ରୀ-
ମେଷକଠାରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଆମବାର
ଆସୁ କର ଦେଇବ କୁମ୍ବ ଦକ୍ଷାର କର ଅବସ୍ଥ
ଆଗ୍ରା ପୃଷ୍ଠା ହେବା । ଅସ୍ତଦଶାୟ ଭାବୁର
ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଏହି ନିୟମରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି
ଅତିଥି କର୍ମକଳା କର ଅସ୍ଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏଥିରେ ସେମନକରି ନିଜ ବିବୁଁ
ମାତ୍ର ଯେତିବେଳେ ଅନୁମାନକଠାରୁ ସହିତର
କୁମ୍ବକ ଗବ୍ରୀମେଷକୁ ଦିଲ୍ଲିରେ ଦର
ଦେବାର ଦେଖୁଁ ପ୍ରେତେବେଳେ ଥାର ଭାବାର
ବ୍ରାହ୍ମକୁନ୍ତଳାକ କରି ଦେଖନକଠାରୁ ଦୀର୍ଘ-
ନଦିବରର ଦ୍ଵାରା ଅଟର ଦେବାକ ନାହିଁବେବା
ଦିଲ୍ଲି ଅନୁମାନ କରିଲୁ କିନାହର ସେନକଠାର
କରି କମରିଲି ଏହି ଅଳକାରୀ ଅନୁମାନକ
କବିବେ ଭାବୁ ଏହି ଏହି ଯେବେ ଅତିଥି
ଦେବବେ ତେବେ କର୍ତ୍ତା ଉପର କୁମ୍ବକ ଦେବ
କରୁଁ କି ତେବେ ସତିକ କଥ ମିଳ କାହାରେ ।
ଏହି କରି କମରି ଯେବେ ଦେଖାୟ ଲେଇବୁ
ଏହି କୁମ୍ବ କର୍ମକ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆପଣା
ମମ ସିଂହାଶକ କରିନେବେ ପ୍ରେତେ ଏକ
ଭାବ ଦ୍ଵାରା ମାରାଂଶ କୋଣିବ ।

ପୁଣ୍ୟ ପୁଲିଷର ମୋହଦମା ।
ପୁଣ୍ୟ ଦୂରଦୃଶ୍ୟ ସାହର ଯୋଗୀ ମେଳାପ
ଏବଂ ରକାର ମେଳାପକ ଧୋତା ତେଷୁଠା
ମାଜୁଷ୍ଟ ଉତ୍ସମୟକ ସାହେବ ପୁଲିଷର ବାଯା
ଦେବା ଅପସଥରେ ବଣ୍ଣ ଦେବା ଏବଂ ଅଧାମୀ-
ମାନେ ତହଁ କରୁଦରେ ଅଧିଲ କରିବା ବିଷୟ
ଗଛ ଉତ୍ସର ମାସରେ ଅମ୍ବେମାରେ ପାଠକ-
ମାଳକୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ଏବଂ ତେଷୁଠାକ ନିଷତି
ମନ୍ତ୍ର ଅଭିକଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ଏ ମୋହ-
ଦମାରେ ପବନ୍ଧର ହୋଇ ନ ଥିବାର ପ୍ରଥମରୁ
ଆମୁମାନକର ଖାରଣା ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିଗାର
ଅଧିକର ଫଳକୁ ତହଁ ବିଷୟକୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆମନ ସହିତ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଜୀବନ
ଜୀବ ସାହେବ ଏ ମୋହଦମାରୁ ଉତ୍ସମରୁପେ
ବିଶ୍ଵର କର ତେଷୁଠାକ ବୟ ରହ ଏବଂ
ଆଧାମୀମାନକୁ ଜାଲସ ଦେଇଥିଲୁ । ଜଳ
ସାହେବ ଆଧାର ବୟରେ ଯେ ସମ୍ପ୍ର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ବିଶ୍ଵର କରିଥିଲୁ ତାହା ଆମୁମାନକ ଆଶାନ୍
ଚିତ୍ପ ପୁଲିଷ ଓ ତେଷୁଠାକ ପ୍ରତି ଗାଁ ହୋଇ
ନ ଥିଲେଦେଇ ତହଁ କୁ ସେମାନକର ଅକର୍ମଣ୍ୟ-
ତା ଯଥେଥୁରୁପେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲୁ । ପୁଲିଷ
ପ୍ରଥମେ ଯୋଗୀ ମୋହଦମାର କର ଉତ୍ସରକୁ
ଯାଇ ସାହାନକ ଧାରୁ ତାକୁରଣାକୁ ପଠା-
ନ ଦେବାରୁ କରିଲେ ଓ ଯେ ନାୟୀ କରିବାରୁ
ବୁଲିଷ ଦେଇ ଯାଇ ତିକ୍ଷ୍ଵାକୁ ପ୍ରଗରଥେଣେଥିଲେ
ଅକ୍ଷ ସହିତ ପୁଲିଷର ଧୋତାରୁ ଅବିଲେ ।
ଏଥର ମନ୍ତ୍ର ଜରୁ ସେମନକୁ ଅଗରା ଉତ୍ସରକୁ
ପୁଲିଷଦେଇ ଏବଂ କେବଳ ବାଧାକୁ ତାକୁର-
ଣାକୁ ପଠାଇଦେବା କାରଣ ପୁଲିଷରକୁ
ରାଖିଲୁ ଲୁହା ପିକାର କୋଇ ଯାଇଥିଲୁ
ଦେଲ ସେ ବିଶ୍ଵର ପୁଲିଷ ବାଗ୍ରକୁ
ବାଦାର ଅହିଲେ ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ଦାଣ
କରାଟ ପଡ଼ିଗଲ । କିଏ କବାଟ ଲଗାଇଲା ତାହା
ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନ ଥିବାର ତେଷୁଠା ଶୁକାର
କରିଲୁ । କେବଳ ଜରୁ ଅଥବା ବାଦା ପରିଶ-
ର୍ଥରେ କେହି କବାଟ ଲଗାଇଥିବା ଅନୁମାନ-
ରେ ତେଷୁଠା ତାହାକୁ ତାହା ଶାଠକୁ ବଣ୍ଣ
ଦେଇଥିଲୁ । ଏଥର ଜଳ ସାହେବ ପଞ୍ଚାର୍ଥ
କରୁଥିଲୁ କରିଥିଲୁ ନିମିତ୍ତ ନିଯୋଗ ହୋଇଥିଲୁ
ସେହି ପୁଲିଷ ପ୍ରକାକ ବିଷଦର କାରଣ କୁଅନ୍ତି ।

କରିବିଦ୍ୟକଥିର ପ୍ରକାଶ ଧନ ।

କ, ଏ ପ୍ରକାଶର ଧନ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମୁମା-

ନୁହେ ଏବଂ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ଧା ସେ ମାନବାକୁ ବାଧ
ନୁହେ ପରିକ୍ଳେ ସେବେ ଅଧାମୀ ଦର ମଧ୍ୟ
ପୁଲିଷକୁ ତୁର ଥର ଶତ ଦେଇ ଓ ସେମାକେ

ଆଧା ବିର୍ତ୍ତକ୍ୟ ସ୍ଥିର କରି ନ ପାଇ କେବଳ
ବାଧା ଦେଇ କପରି ୧ ଏ ମୋହଦମାରେ
ପୁଲିଷର ମୂର୍ଖତା ପଦେ । ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ
ଏବଂ ଅଧାମୀମାନେ ପେପରକାର ବାଧା ଦେବାର
କଥିର ଦୁଇର ତାହା ପ୍ରମାଣହାର ବାଧା ପ୍ରଥମ
ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ହୋଇଥିଲେ ସୁବା ତିକ୍ଷ୍ଵ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁନୟତା ବାଧା ଅଟିର ଏମନ୍ତ
ହୋଇ ଯାଇ ନ ପାରେ । ଜଳ ସାହେବର
ଏହି ବିଶ୍ଵର ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଥାପଥକର ଏବଂ ପୁନର
ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ବର୍ଷ ପ୍ରକାଶାର୍ଥିଙ୍କ
ଦିନ୍ବାଜା ଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ୧୮ ଶେଷରେ
୧୮ ଜାନ୍ମ ପୁରେ ୧୩୦ ଜାନ୍ମ ଏବଂ ଶମ୍ଭୁରେ
୧୨୦ ଜାନ୍ମ ସବସବା ୨୪୦ ଜାନ୍ମ ଉତ୍ୱାର୍ଥିଙ୍କ
ହୋଇଥିଲୁ । ପ୍ରକାଶାର୍ଥିଙ୍କ ସଖା ପ୍ରଦିବର୍ଷ
ଦୂରି ହୋଇବାର ଦେଖା ସଖା ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେହି
କଥେ ପାଇ କରିବା ପିଲାକ ସଖା ହୋଇଥିଲୁ ।

ନକ୍ଷ ମନ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ବିଦ୍ରୁ କରିଥିଲୁ ।
କ, ଏକ ପ୍ରକାଶ ସ୍ଥିତ ବସାପାର ଏବଂ ତିରି
ବିଷୟ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ସମ୍ମତ
ଏଣ୍, ଏ, ଏବଂ ପ୍ରବେଶିବା ପ୍ରକାଶର ଅନାପନ
ବିଶ୍ଵର କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ଏଣ୍, ଏ, ପ୍ରକାଶରେ ଗତ ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ
କ ୧୪୦୦ ଏ ଶମ୍ଭୁ-ପ୍ରକାଶ ଦେବାରୁ ଅଧିକ-
ଲେ ଯେ ତହଁ ମଧ୍ୟ ଶମ୍ଭୁ ଜଳ ଉତ୍ୱାର୍ଥି
ହୋଇଥିଲେ । ତହଁ ପ୍ରବେଶ କାନ୍ଦିନୀ
ଉତ୍ୱାର୍ଥି ହୋଇଥିଲେ ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରକାଶାର୍ଥିଙ୍କ
ଦିନ୍ବାଜା ଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ୧୮ ଶେଷରେ
୧୮ ଜାନ୍ମ ପୁରେ ୧୩୦ ଜାନ୍ମ ଏବଂ ଶମ୍ଭୁରେ
୧୨୦ ଜାନ୍ମ ସବସବା ୨୪୦ ଜାନ୍ମ ଉତ୍ୱାର୍ଥିଙ୍କ
ହୋଇଥିଲୁ । ପ୍ରକାଶାର୍ଥିଙ୍କ ସଖା ପ୍ରଦିବର୍ଷ
ଦୂରି ହୋଇବାର ଦେଖା ସଖା ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେହି
କଥେ ପାଇ କରିବା ପିଲାକ ସଖା ହୋଇଥିଲୁ ।
ଏହି ସାଧାରଣ ପଳ ସମ୍ପର୍କ କୁଳନାରେ କରିବା
ବିଷୟ ଅଭିନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲୁ । ଏହି ବର୍ଷରେ
ଦୂରି ହୋଇବାର ଦେଖା ସଖା ହୋଇଥିଲୁ ।

ପ୍ରବେଶିବା ପ୍ରକାଶରେ କେବେ ଶବ୍ଦ ଦୂରି
ପ୍ରିତି ହୋଇଥିଲେ ତାହା ସୁବା ଜଳ ଯାଇ
କାହିଁ କିନ୍ତୁ ୧୨୦ ଜଳ ପାଇ କରିଥିଲୁ ।
ଗରିବର୍ଷ ୧୪୦୫ ଜଳ ଏବଂ ତହଁ ପ୍ରବେଶ
୧୪୦୦ ଜଳ ପାଇ କରିଥିଲେ । ଏଥର ସାଧାର-
ଣକାରୀ ବର୍ଷରେ ପ୍ରକାଶରେ କରିବା
କଥିର ପାଇ କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା
ଏ ବର୍ଷର ଧନ ଉତ୍ୱମ ହୋଇଥିଲୁ ବୋଲବା-
କୁ ହେବ ଅନୁହଃ ଗରିବର୍ଷ କୁଳନାରେ ମନ
ହୋଇବାର ବୋଲିବି କାରିଗଜ ନାହିଁ । ଏହି

ମୋଟ ପକ ସଙ୍ଗେ ସଥର ଉଡ଼ିପାର ଭାବ
ଅଦ୍ୟାତ୍ମିକ ପଳକୁ ହୁଲନା ଦିପବା ।

ବିଜ୍ଞବ କଲେଜ ଏଟି ସୁଲ—ଏଠାରୁ ୧୯
ଲଖ ପତ୍ରମା ଦେବାରୁ ଥାରୁଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
କେବଳ ୨ ଲଙ୍ଘ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୫ ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ୧୦
୨ ମୃଦୁ ୪ ଏବଂ ୩ ମୃଦୁ ୧; ଗତ ବର୍ଷ
୨୦ ଲଙ୍ଘ ଶତ ମଧ୍ୟରୁ ୧୯ ଲଙ୍ଘ ଏବଂ ତହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତ
ଦର୍ଶନ ଲଙ୍ଘ ଧାରା କରସ୍ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷ
ଏବେ ମାରା ଶତ ପରିଵା ଅବଶ୍ୟ ନିନାଇ
ବିଷୟ ଅଟେ କାରଣ ଏହା ସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧର
ପାଲାପେଣ୍ଟ ଉଣା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତାହିଁବ
ଅମ୍ବନ୍ତ ପଦ ସତର ଦୂରିକାର ଦିନିନ
ଅମ୍ବନ୍ତମାନେ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କି ପ୍ରଥାନ
ଶିକ୍ଷକ ପରିଚାର ପାଦାନ୍ତର ସାହାରୁ ଦୂରିକା
ମନେ କରସ୍ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦେହ,
ଜାଗି ପାଦିଥିଲୁ ଏବଂ ଯାହାକୁ ପଞ୍ଜାରୁ
ଅନ୍ତରବା ପାଇଁ ଦୂରି କରସ୍ଥିଲେ ସେମର
ଦେହ ଶତ ଧାରା କରସ୍ଥାନ୍ତି । ଏପରି ପଟଙ୍ଗା
ଦେଖି ଅନ୍ତରବା ହୋଇ ପାରେ କି ପଣ୍ଡମନ୍ତର
ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ ଆର ପାରେ ଅନ୍ତବା
ପାଶରେ ଉତ୍ତାଣ୍ଟି ହେବା ଭାଗ୍ୟର ସାମେନ୍ ।
କଲାପ ସେ କୌଣସି କାରଣରୁ ଦେହ ଏକର୍ତ୍ତ
ତିଥାର ସଂପ୍ରଧାନ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଏ ପରିଷାଳି
ଏ ସଂପ୍ରଦାତାରେ ପରାମରି ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ଏହା ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟେ ।

କିମ୍ବା ଅବେଳାର ଗତ ଦୂରବର୍ଷ ଦିଲା ପାଇ
ଦେଖାଇ ଏ ବର୍ଷ ଏବାବେଳକବେ କେବଳପାଇ
ଦୋରଥାର । ୧୦୦ ରୁ ଗୁରୁ ଜଗ ପରି ପଣ୍ଡା
ଦେଲଥିଲେ କେହି କହିବାର୍ଯ୍ୟ ନୋଟି ଆମା

ବିଟକ ପ୍ରତେକୀଥ ସୁଲି ଗଭଦର୍ଶ ଗୋହିର
ପିଲ ପଠାଇଥିଲ ସେ ହାଇଲାନ୍ ଏ ଦର୍ଶ ଏହି
କଣ , ସୂ ଶ୍ରେଣୀରେ ଧାର ବିନ୍ଦଅଳ୍ପ ସୁଖର
ଦିଅନ୍ତର ଥିଲା ।

ପଞ୍ଜ ପୂର୍ବ ମୁହଁ କଣ କଣ ପଞ୍ଜ ପଞ୍ଜ
ଦେଲଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ॥ କଣ ଦିନାଟି
ଦୋଷଅଳ୍ପି । ମଧ୍ୟରେ ॥ କଣ ମଧ୍ୟରୁ ॥
କଣ ଏହି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି କଣ ପଞ୍ଜମ
ଶେଖିରେ ପାଖ ଦରଥିଲ । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏ
କିନ୍ତୁ ପଳ ହେତୁ ମଣି ହେଲେ ସଖାରେ
ସମାନ ରହିଥିଲ । ସବରି ॥ ଯଠାର ଫଳ ମନ
ହୋଇ ଲାଗି ।

ଦ୍ୱାରା ପରିଚୟ କରି ଛାତ୍ର ସମ୍ପଦ ଦେଇ
ଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟକୁ ନ କରି ଏହି ପରିଚୟ

ଏକ ଜଣ ପ୍ରଥମ ଟଙ୍କା ଜଣ , ସୁ ଶେଖିବେ
ଉଦ୍‌ବ୍ରତୀୟ ହେଉଥିଲୁଛି । ଗତ ଦର୍ଶକ ଏ ଜଣ
ମଧ୍ୟରୁ ଏ ଜଣ ଉଦ୍‌ବ୍ରତୀୟ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ପ୍ରଥମ ଶେଖି ଶୂନ୍ୟ ଟଙ୍କା ଯୁ ଶେଖିବେ ଏକ
ଜଣ ଥିଲା । ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସଖାରେ ଗୋଟିଏ
ଅଗା ହୋଇଥିଲେବେ ଏ ଦର୍ଶକ ଫଳକ
ଦିଲିଖ୍ଷା ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ନୟଶାଳାରେ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଗରବର୍ଷ ନିମ୍ନଲୀଖିତ ସମ୍ପଦରେ ପାଇଁ କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରାତି

ପ୍ରତିକାଳ ପତ୍ର

(ମୁକାଧ୍ୟନ)

ଜଳନୀ ଦେଉଲେ— ସେତ ଶତବଳରେ
ଯାହାର ଦ୍ୱାରା ଦୋଷାବଧି; ଯାଇମୟ ଅଭିଭାବ
କନୁମଣ୍ଡଳ ମେଘାଚନ ହୋଇଥିଲା । ମତର
ଆଜନମୟ ମାନସରେ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରୁର, ପ୍ରପଞ୍ଚ
ଆଜନଙ୍ଗ ବିଶାଦ-ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ଦୃଷ୍ଟିର, ଯାହାକୁ
ଦେଖି ଯାଦାକୁ ହରିଷାରେ, ହୃଦୟର ଦୃଷ୍ଟି
ହୃଦୟରେ ଧାରଣ କରୁଥିଲେ; ଆଜ ସେହି
ଶାବନର ସମ୍ବଲ ହୃଦୟର ଧଳ ପୁଣମରେକୁ କି-
ମର୍ମ ଦେଖି ଗୋକାହେବ ସମ୍ବଲ ପରିଲେ
ନାହିଁ । ପ୍ରାହୃତ-ଅମାଜଣି ନିରଜ ମେଘାଜାନ-
ରରେ ଆହାଦିନ ହେଲେ ଗରନ ସେଥିର
ଗାଢି ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିଥି ହୃଦ ଆଜ ପୁର-
ବଜାରର ମନ୍ଦିରାକାଶ ତଦୁପ ଆପାର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଦୃଜିତ । ହୃଦୟ-କନ୍ଦଳର ବିନ୍ଦୁର କାରଣ
ଅବଶ୍ୟ କୋର ଗୈରୁଦ୍ୟମାନ । ଦୃଷ୍ଟିର
ଧୀରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସୁତ୍ର ! ଗୋକ
ଶୁଦ୍ଧକାମନାରେ ଏତେବିଜ ମୋହର ପ୍ରବୃତ୍ତ
ଅଧିକମ୍ପ ମୁଗ୍ନ ଥିଲି ମାତ୍ର ଅଛି ଲମ୍ବରଦାର
ଦଳ ହେବ ନାହିଁ ।

“ମୁଁ ଅଂଗରାଷ୍ଟା ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ନୁହେ । ହାଜାର
ମୁହସିନା ବାରଷିର ମଧ୍ୟରେ ଥଳବର ସର୍ବଦା ।
ସେହି ବୃଦ୍ଧିମ ଅବସ୍ଥାରୁ ଅଧିନିବ ଅଶ୍ୱିନୀ
ଧୀନ ଜୀବନକ କଥା ବହୁବାରୁ ହୃଦୟ ବିଜ୍ଞାନୀ
ହୋଇ ଯାଉଥିଲା, ବିଗନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଭୁବନ କେ-

ଏବେ ଅନ୍ତମର କରୁଥିଲା । ଗୋଟେ ନହରେ
ଧାରଣ କରିବାର ନିଷମମାସରେ, ସୁଖରେ ବଜ୍ର-
ପାତି ଦେଇ—ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ଘରାନ୍ତକୁ ରଙ୍ଗା
ସମଚନ୍ଦ୍ରଦେବ (ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦା ରଙ୍ଗା)
ସନ୍ଧିହାସ ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରିୟାକ କୋର
ପାତା ଉପରେ ଅର୍ପାଇବ କଲେ । ରୂପପିତା
ରହାନ୍ତି ଦୟା ନ କର ଅଳ୍ପାୟୁର ବିଶେଷ
ଦ୍ୱାଦ୍ସନ୍ତେ ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ପାତାକାର ଗଢ଼ାପୁ-
ତୀମିହଳ ସରବରଦ୍ଵର ଗାନ୍ଧାର ରହାର କର
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକଳ୍ପକ ଏହି ଅଳ୍ପାୟୁପନ୍ତୁକ
ମୁକ୍ତ ପଠାଇବୁ ଯୁମନାଳକର ମୋଟି ପଦିତ
ଶକ୍ତିଦ୍ଵାରା କରିବେ ବିଶାର ଅନ୍ତର୍ଧୂରରେ ପ୍ରା-
ଦ୍ଵିଷ୍ଟ ଦେଇଲେ ?” “ମାତ୍ର ! ଆଜି କହିବାର
ପ୍ରୟୋଗକ ନାହିଁ, ଏହିକଣ୍ଠି ଦୟାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବ । ଅଣ୍ଣାକ କର
ବିଦୟା ଦେଇଥି ?” “ବେଳେ ପାଇଁ, ପର୍ମାନ୍ତ, ତୁ
ଆସୁ ଦେବାପାଇଁ କହି ଅଛୁ ଓରିବରଙ୍କ ବୁଝାରୁ
ଏବେଳନ ଜୀବିତ ଅଛୁ, ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବାର କୋହ
ଥିଲେ ପର୍ମା ମୋତେ ମୂର୍ମଣ୍ଡରୁ ରଜା କରି
ନ ଆଗେ । ଏବେ ଅଛୁ ହିନ୍ଦି ଶୁଣାଇ
ମୋହର ପରତ୍ୟେକ ଭୂଷଣଦ୍ଵାର କରିବ ।
ପର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଧୂରରେ ପବେଷ ଯାହାରୁ
ଦେଇବିଲୁ—ବେଳେ ବା ବାଳକ ହେଉ—ହଟୁ-
ମଣାହ ପ୍ରାଚୀ ସଂହାର କରିବାରୁ ଲାଗିଲା ।
ତେବେବେଳେ ମୁଁ ନିଜାନ୍ତ ଶୋଭାତୁମ ହୋଇ
ସୁନ୍ଦା କେବଳ ତୋର୍ପାଇ ମାନନ ଦେବାକୁ
ଥିଲ ହୋଇଥିଲ । ଧାମର ବାରିଯାର କହୁ-
ଥିଲା—ମଧ୍ୟରିପର ଶର୍ମ୍ଭା କାହିଁ ବା ପାତରାଜୀ
କହେ । ମୋହର ଜେହେବେଳର ଦୂରେ ହା-
ତୁମ ହୃଦୟରେ ଅନ୍ତର କରିବେ । ମୁଁ ଉପା-
ମୂଳ୍ୟଦିଲାଗୁ ହୋଇ ଏଠି, ବେଠି, କବାଟ
କରିରେ, ମନ୍ଦିର ପଞ୍ଚଅତେ, ମୂରା କରିରେ
ନାହିଁ ଦୂର୍ଧ୍ଵାଳ । ଏବେବେଳେ ଶିଶୁଦୟ
ଏହି ଦୃକ୍ତ୍ରିକ୍ଷିତ ମୋତେ ଟଣେ କେଇ ବୋ-
ଟିଏ ଗୁପ୍ତହାର ଫିଟାଇ ହେଇ ରହିଲୁ—
ମୁଁ ଏହି ବଣ କରିବି ଅବାକରେ
ଏବଳ ଏ ମୁଁ ଦୟା ପରେ ପାଇଥିଲା । ଏ ଦୟ
ବୁଦନେ ତୃତୀୟତକୁ ଯିବା ଅପିବା କରିବ,
ମୁଁ ମୁକ୍ତ ମାଳମୟ ଓ ସରଳମ୍ବା ଥିବାରୁ
କରିବ ଉପଦେଶ ପାନନ କରିବାକୁ ବିଜ୍ଞାନ
କରିଲା କି କରି ପ୍ରାପ୍ତପରରେ ମୌତିବାକୁ
ବେଳିଲା, ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣଦୟ, ମରୁ
ବେଳା ବେଳିଲା, କିମ୍ବାଦମୟ ଥିଲା କରେଯତଃ

ଆମୁଖୀୟ ଶୋଭା ଏବଂ ପ୍ରକରଣ ସରକ ଉପରେ ଉଚିତ କଳାପାଳ କରି ଅବେଳାକ ହୋଇ ପଡ଼ି ଗଲା । କେବେବେଳେ ଏପରି ଥିଲା ମୋକେ କଣା ଲାଈଁ । କିମ୍ବରେ ଏ ବୁଦ୍ଧ ଅନେକ ଜ୍ଞାନୀ ମୋକେ ସେଠାରେ ଦେଖି ସବେଳାକ କରଇ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଆବଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଆବଶ୍ୱର ଦେଇ ଆସିଲେ । ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତରାବୁ ଶୋଭା ପ୍ରକାଶ କରି ମନରେ କେବେଳାକ ସାଙ୍କୁଳୀ ଲାଈଁ କରିଥିଲା । ଏହାହିଁ ମୋକେ ପରିଚିତ୍ୟ । କ୍ଷମଶବ୍ଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ସଠା ବଲେକୁଳ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଦ୍ବନ୍ଦ ସବୁ କରି ଦେବାର ନିଷ୍ଠେ ଦେଇ । ସୁର ବଲେକୁଳ କରି ଯାହେବ ସଠାର ଅଧିକେ ।

କରିବାର ଦେବ୍ୟାତା ବଲେକୁଳ କାହା କରିବାରାକୁ ମନ୍ଦିରର ବଲେକୁଳରେ ପାଦାଳ ଦୋଧାରେ ଥିଲା ।

ଆମେମାକେ ଅଭିନ୍ନ ଅବଳର ସହିତ ଅନ୍ତର ହେଲୁ ଯେ ସଠା ବଲେକୁଳ କାହା କରିବାକୁ ।

ଏହା କୁଷାରାକ ଏବଂ ସୁରବାର ଅପରାଦୁ ଏବଂ କରିବାର ଏବଂ କାହା କରିବାକୁ ଏବଂ କାହା କରିବାକୁ ଏବଂ କାହା କରିବାକୁ । ଅଥିବା ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କାହା କରିବାକୁ ଏବଂ କାହା କରିବାକୁ ।

କରିବାର ଦେବ୍ୟାତା ବଲେକୁଳ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଦ୍ବନ୍ଦ କରି କରିବାର କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

କାରେବକର ଦେବ୍ୟାତା ବଲେକୁଳ କାହା କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

କରିବାର ଦେବ୍ୟାତା ବଲେକୁଳ କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

ମାନ୍ୟର ଅକ୍ଷର ଦେବ୍ୟାତା ବଲେକୁଳ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଏହା ସମ୍ପର୍କ ପୂର୍ବ ସହିତ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଆମେ ହୁଦିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରା କେଇଜାମା ସହିତ ହେବାର ପ୍ରକରଣରେ ମୋକ୍ଷ ସହିତ ଏବଂ ପ୍ରକାଶପାତ୍ର ପାଇଥାଏ । ଏହାର କେଇଜାମା କିମ୍ବା ଶାକ ଏବଂ କାର୍ବୋର ଦ୍ୱାରା ଶାକ ପାଇଥାଏ ।

ଆମୀମ କେଇଜାମା କରିବାକୁ ଏବଂ ରଖିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଏହୋର କେଇଜାମାର ବନ୍ଦମାନେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ଉଠି ପଥିବାକାର ହେବା ପୋତିବାକାର ଅବଶ କଲେ । ପଥିବାକାର ଅବଶ ଉପରେ କାହା କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଦେବ୍ୟାତା କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଇଶବାକପ୍ରାଣରେ ଏହି ଧୂର୍ମବଳ କାହାକୁ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଏହାର ପ୍ରବେଶିକା ପଥିବାରେ କଣେ ମେଜର କେବଳ ଉଲ୍‌କାରି ହୋଇବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଦେବ୍ୟାତା କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ପ୍ରାତିକର ଦେବ୍ୟାତା କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଆମହାର ଲବାହାରର ସର୍ବତ୍ରେ କାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ ।

ଆମହାର ପ୍ରାତିକରର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ।

ଆମହାର ପ୍ରବେଶିକା କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ।

ଆମହାର ପ୍ରବେଶିକା କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ।

ଆମହାର ପ୍ରବେଶିକା କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ।

ଆମହାର ପ୍ରବେଶିକା କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ।

ଆମହାର ପ୍ରବେଶିକା କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ।

ଆମହାର ପ୍ରବେଶିକା କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ।

ଆମହାର ପ୍ରବେଶିକା କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ ।

ମହାଦେଶ ଏବଂ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ସର୍ବଦେଶରେ ଉତ୍କଳ ବିଜ୍ଞାନୀ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଯେତେ ଅନେକମାତ୍ର ଜୀବତାକୁ ଆସିଥିଲା ।
ବିଜ୍ଞାନୀ ଯୋଗିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବତ ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ।

ପ୍ରେରଣପଥ ।

ପ୍ରେରଣପଥ ମହାମହିମାନ ମନ୍ଦିର ଅମ୍ବେଲାନେ
ବାଣୀ ଜ୍ଞାନୀ ।

ମାନ୍ୟବର ଶାନ୍ତି ଶ୍ରୀମତ୍ ଉତ୍କଳପଣ୍ଡିତ ଏକାନ୍ତର
ମହାଦୟ ସମୀକ୍ଷା ମହାପଣ୍ଡିତ ।

ମୟରେ ସୁନ୍ଦର କଥର ଚାଙ୍ଗୋରର ବବଳ ।
ପ୍ରସରିତ ସହିତରେ ବେତେ ଶୋଭାପାଦିତ
ଦସ୍ତାନରେ କିମ୍ବା ମନେ ଜୀବ ହେଉଛି
ତୁମ୍ଭାର ନୃତ୍ୟର ଅଧିକାର ବହୁଲ ।
ଆଜିକାର ତୁମ୍ଭଟ ଯେ କଥର କେତେ ମଧୁଳ
ଆନେକ ପ୍ରକାର ବାଜାର କାଳାକାଷ୍ଠ ଖେଳନା ।
ମୁଦ୍ରିବାନରେ ପିଲାଲା କିଏ କରେ ଗଣନା ।
ପରମ୍ପରା କରିରେ ଅର୍ଜି ତୁମ୍ଭାର ନୃତ୍ୟ ।
ପାପେ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାନ୍ଦ ସନ୍ଦର କାନ୍ତି ପ୍ରକାଶରୁଣ୍ଟି ।
ଏ ଦୁଇକା ରନ୍ଧରପୁଣ୍ଡରେ ପୁହ ଦିଗେ ଭାବୁଳ ।
ଶୋଭାଲକ୍ଷ୍ମୀର ଅର୍ଜି ବାହୁଁ ତଥାର
ଦୂର ତୁମ୍ଭଟ ସର୍ଜି ହେ ବର ଅବଲେବକ ।
ଆର୍ଥିକ ହୋଇବ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ ଦୂର ନୟକ ।
ଆସ, ତମ୍ଭେ ଦେଖିବା ମୟାପୁରପୁରରେ ।
ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହି କୁମର ବ୍ୟକ୍ତନାଦ ଦୁର୍ବଳରେ ।
ଏଥରୁ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତନ ସର୍ଜି କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ ।
ମୋର ଦଥା ରଖ କଥାପି ଦୁଆ କାହିଁ ବେଶକ
ସେଇବେଳେ ପ୍ରାଣକାଳରେ ଗୁରୁତର

ବସିବ ।

ପରିମୁକ୍ତ ପଥେ ବ୍ୟକ୍ତନ ଦାତେ ଧର ବିଷବ ।
ଦନ୍ତନ ଲେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟେ ଯେହି ଶାରପଦନ ।
ମୋର ଅନୁରୋଧ ବଚନ କରୁଥିବ ସ୍ଵରଗ ।
ଅବଲକ୍ଷ କାଷ୍ଟ ଭାପରେ ଗଜକନ୍ତୁ ଶପର ।
କଞ୍ଚାଟାର ଜାହାନକାରୀ କାର ଦେଖ ସହିତ
କାଳାମାଲାକାର ଅନ୍ତର ସୁନା କୁଣ୍ଡ ଗଢନା ।
ତୁମ୍ଭାର କୁଟିମ ଫଳ କର ଗଣନା ।
ଜାହାନ ଧରୁଥିଲ ମେଣ୍ଟିର ନାନାକିଧ ପ୍ରସ୍ତର ।
ପରମ, ଦେହମ, ସ୍ଵତାର କଷି କେତେପରାର ।
ନାନାକିଧ କାଷ୍ଟ କମ୍ପା କେତେ ମୁକ୍ତପଦାର୍ଥ ।
କଞ୍ଚାଟାର ଅନ୍ତର ଆଜି କର ନମ୍ବନ ସର୍ଥ ।
କରିଥିବ ର ମୟଳ ଭାଜି ଥାନ ମୁହଁଳ ।
ଦେବମୁଦ୍ରିତ କେତେ ପରାର ଦୂର ପରିପକ୍ଷ ।
ପ୍ରକାଳ ମୁଦ୍ରା ଅନ୍ତକବ ଅଳ୍ପ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରସର ।
ଲେକେ କରିବାରେ ଏହାକୁ କରୁଥିଲେ ପ୍ରସର
ମୟାପୁର ମୂଳ ପଥ୍ୟ କରିବାକୁ ହେ ।
ପାପେ ରଜାମୁନ୍ଦ ପତିକ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେହ
ମହାମତ ରମ୍ଭକେନ୍ଦ୍ର ଉତେପୁରକ ମୃତ୍ତି ।
ଦେବମୁଦ୍ରିତ ମନରେ ପ୍ରଗତ ଅଳ୍ପ ମାନ୍ୟକର ।
ମୟାପୁର ପରିପତି ହେବି ଏହି କରୁଥିଲେ ।
ପରମାନାନ ଏହି ଅଳ୍ପ ମଜ୍ଜାର ନୃତ୍ୟ ।
ପରିଜାପତିକ ରତାଳ ଦୂର ଦେବମନ୍ଦର ।
ମହେଶ୍ୱର ଜନ୍ମପ୍ରପାତ ସର୍ଜି ଲେବନ କର ।
ପ୍ରଥମେ ରତାଳ ନିଜାମରାଜ୍ୟ ଦୁର୍ବଳକାଳ ।

ଗୋଟିଏ କର ଦେଖିବ ନେହ ଦେବ ଶାରଳ ।
ଦେହମ ପଶମେ କିମ୍ବା ନାନାକିଧ ଗାଲିଶ ।
ସୁନ୍ଦର କାର୍ପେଟ ବହୁମୂଳ୍ୟ ଦୂରଗୁ ।

ଲୋହ ଦସ୍ତା ପାତ ଅନେକ ପଳ ଅଳ୍ପ ବାହି
କାହାର ଭିପରେ ସର୍ଜି କାହିଁ ନୃତ୍ୟରୁ ।
ବେତେ ପୁଲଦାନ ଅନ୍ତରୁ ଅଳ୍ପ କାଠର ଥାଳ
କାଳ କର ଭୂପାବାଳମ ପୁଣ୍ୟ ମଳକ ମଳ ।
ମଳକାଳ ଦେବେ ପୋଷବ ମୃଗ୍ୟାଶ୍ଚ ଅନେକ
ଦୂର ଯୋଗା କଣ୍ଠ ଅଧିକ ଦେଖି କରେବ ।

ଏ ସବଳ ଶିଳ୍ପେଷ୍ଟରେ ସର୍ବାଶ୍ଵର ବିଦିବ ।
ପ୍ରକାଶେ ବିଦେଶୀ ସମୀପେ ଭାବତର ଗୌରବ
ଏ ସମସ୍ତ ଦୁଇୟ ବରକ ଏବେ ସଦେଶୀ ନର ।
କବେଶୀରୁ ଦ୍ରବ୍ୟ କରନ୍ତି ନାନାକିଧ ଅନ୍ତର ।
ବର ହୃଦୟ ଦ୍ରୁବ ମଳରେ ଏକା ଏହି ଭାବନା ।
ବାରଗରବନେ ମଳବ ଜାହିଁ ଏଣ୍ଟିକ ଦାନା ।
କିମେ ଶିଳ୍ପାର୍ଥ୍ୟ ଭୂରେ ପାଦ ଅବନାହିବ ।
ଏ ଦ୍ୱଦ୍ୟ ଦର୍ଶନ କର ଦେବ ଆହୁ ପୁଣ୍ୟ ନାତିକ
ଭିଦେଶୀରୁ ଭୂପାବାଳରେ ପତ ଭାବତ କରେ ।

ଶୀଘ୍ର ପାଇ ଦୁଇୟ କିମ୍ବା ନାହିଁ ବିଗ୍ରହ ମନେ ।
କୁତୁତ ସଙ୍ଗରେ ମେଘର ଅଟେ ଯେହେ ଅନ୍ତର
ଭାବଗ୍ରୂହ ଦୁଇୟ ସମୀପେ ତେହେ ବିଦେଶୀର
ବିନ୍ଦୁ ବରକ ମୋହର ଭୂମିରେ ଶୁଣି ।
ବିଦେଶୀପୋଷାକେ ବିର୍ପାର ନିଜ ଅଳ୍ପ ସାକିବ ।
ପୁତ୍ର କନ୍ଦାରଗଲେ ଦେଇଛ ବିଦେଶୀର ବୁଝା ।
ଏକଥା ଭୂମିରୁ ବିଦିବ ହେଉ ଜାହିଁ ଦ୍ୱିଷତ ।
ଭାବ ଦ୍ରୁବଦ୍ୟ ଦେଖିବ ପ୍ରଶଂସନ ଦେଖି ।
ରଙ୍ଗଜଳ, ପରସ୍ତ, ଜାପାନ, ତାଳ ନାହିଁ ପୁରୁଷେ
ଜାହିଁ ଅନାଦର ଭୂମର ଏତ ମୟାମଣିକା ନୁହେ ?
ସାହେବ ବିଜା କାହିଁଲେ ତାହା ସନ୍ଦର ହୁଏ ?
କୁହୁ ଏହି ପ୍ରଥା କେମନ୍ତ ନେହ ଅଣ୍ଟିବର ।
ଭାବଭୂତୀକେ କରିବୁ ଦେବେ ସମ୍ମର କରିବ ।

କମରା ।

ନୃତ୍ୟପାଞ୍ଜିକା ।

ଏହ ପାଞ୍ଚମୀ ମୟାର ନୃତ୍ୟପାଞ୍ଜିକା
ଏହ ଏହ ପରିପର୍ବତୀ ସହି ମୃଦୁତ କାନ୍ତକ କଟକ
ପ୍ରଶିଂ କମାନକ ସହାନ୍ୟରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେବ
ଅଳ୍ପ ମୂଳ୍ୟ ଟ ୦ ଟ, ମୋହରକ ଭାବକମାନକ
ମୂଳ୍ୟ ଛତା ଭାବମୂଳକ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରକ ଟ ୦
ଦେବକାଳ ଦେବ ।

ଦୁଇପୂର ଦୁଇପୂ
ତାତିତ ରଷା କବର ।

ତାତିତପ୍ରାଣ-ସମ୍ମ ରତ୍ନ

ଜାତନାଶକ ।

ଏହେ ଦରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ !

ତାତିତ ଶକ୍ତି !

ମନ୍ଦିର ଯେତେ ପ୍ରକାଶ ଦେବରେ ଆଶାନ୍ତ
ଦୁଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସମସ୍ତ ଏହ କବତ ଧାରନ କଲେ
ନିର୍ମିତୁମେ ନିବାହିତ ଓ ଭାଷସମେତ ହୁଏ ।
ଏ କବତ ନାମ ପ୍ରକାଶ ଧାରନାକୁ
ବୈଶଳେଶ୍ୱରମେ ନିର୍ମିତ । ଦେବରେ ଲବିଧୁଲେ
ଶବ୍ଦରର ଲବନାକୁ ଓ ଅମୁରବ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ
ମୃଦୁତତତର୍ମତ୍ତି ଭ୍ରମାଦିତ ଭବିତ । ପିଲାମାନଙ୍କ
ପରେ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ତରାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ।

ଏହାର ପିଲାମାନଙ୍କ ଦେବ-
ସମ୍ମ ନିବାରକ ହୁଏ । ସଥା—ଉଦ୍ଦିଗସ୍ଥ,
ରକ୍ତମାଶ୍ଵର, ସକୁଳ ଦେବ, ମୃତ୍ୟାଗ, ହୃଦ-
କିଷ, ବାତ, ସନ୍ତରାତ, ବସ୍ତ୍ରିଲ, ସ୍ଵପ୍ନ,
ବିଶୁରକ, ଧରୁଦୋଷିଲ୍ୟ, ସାଧାରଣ ଦୂର-
ନାତା, ହୃଦ୍ୟାବ, ପାଦାନାତ, ପିଲାମାନ
ଦେବକାଳ, ପିଲାମାନଙ୍କ ଦେବ, ସମ୍ମର
ଦୂରିନ, ଦେବିକର ସ୍ଵପ୍ନ, ବାନ୍ଦରୋଧ,
ସାନ୍ତୋଦମାନଙ୍କ ଦ୍ଵର୍ତ୍ତ ମୂର୍ଖ, ମୃଦୁତେବ ସମ୍ମର,
ବନ୍ଦୁକର ଦୁଇବନନକେମ ଗୁରୁ ଜୀବା;
ଶ୍ଵେତ ଏହ ଶୋଭିତ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମ ଦେବ ।

ଶବ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଜଗତର ହୁଏ ଦେବ
କଲେ ଦେବ କରିବାଏ, ଏହ ହେଉ ପରି
ମିର୍ବୁପ ଭାତିତ ଭାବକର ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ
ତାମ ହୃଦୁ ଭାତିତକର ଦେଖିଲେ ସାମନ୍ତ
ହୁଏ ।

ପରେଦକ ଉତ୍ତର ଓ ଦେବମର ମୂଳ୍ୟ ଟ ୫୫
ଲେଖିବ ଅଟର । ଜାତରେ ପଠାଇବା ପାଇ
ଦୁଇଅଶା ମାତ୍ରର ଲାଗିବ ।

କଟକ କରିବାରେ ଅମ୍ବେ ଏଥରୁ ଏହ ମାତ୍ର
ସବ୍ୟାଜେଷ୍ଟ ଅଟି ।

କୁଳାଳ ପାତାଳ

ସାପ୍ତାତ୍ତିକସମାଧିପତ୍ରିକା ।

୭୯୬ ଶ

ଏଠା ରେବନ୍ଦା କଲେଜରୁ ପେରି ଦୂର
ଛନ୍ତି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଆର୍ଟ୍ସ ପରୀକ୍ଷାରେ ଯୁ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଦିଲ୍ଲାର୍ଥ ହୋଲାଫାର୍ମ ପ୍ରେସାରେ ଯୁ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଦିଲ୍ଲିପ୍ରର ଦୃଢ଼ି ପାଇଅଛନ୍ତି । ବିଜୟର ଦୃଢ଼ିରେ
ଏ ଦିଲ୍ଲି ଡିପ୍ଲାମ୍ବାଦ ବସନ୍ତଚାଳ ନାହିଁ ।

ମଳ ଏହୁ, ଏ ପରିଷାରର ସଠା ଦିଲେଖିବା
କୁଟୀ ଦ୍ୟାମଳଙ୍କିତ କାର କରିବ କଥାରେ
ଏହୁ ଘୋଟର ଘାସ କରିଅଛନ୍ତି ।
ମଳମୋହଳ କଢିବରୀ ୩, ଏ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଠା
କଲେନ୍ଦ୍ର ପଢ଼ି ଥିଲେ ବର୍ଦ୍ଧମନ ଫୁଲର
କଲେଜର ପଡ଼ି ଥୁହାରୁ ଘୋଟାର ଶତ
ଶୁଣନ ଏହୁ କବିତାରେ ଯୁଗ୍ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଇ
କରିଅଛନ୍ତି । ବେଳିଦ୍ୟା କଲେଜର ଲାଗ୍ଯକୁ
ଏହୁ ଏ, ଫଳ ଏହୁ ବର୍ଷ ପ୍ରଥମ ପକିବାରୁ
କରି କଲେଜ ଏହୁ ଶୁଭବର୍ଷାଦ ପାଇ ଏକବଳ
ଦନ ହୋଇଥିଲା ।

ବାଟେକସବାଦର ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କଙ୍କ ଦେବା
ଏବେ' ଛାତ୍ର ହଜୁଣ୍ଠ କଖାତ ମହି ସର
ଫଳରକଳାକ ଯୁଦ୍ଧ ଲିପୁବଳ ଥର ବାଲବ-
ଦୁଲକୁ ଅପଣା ମହିର ପଦରେ ଦରଶ କଥି-
ଅଗ୍ରତ୍ତ ଏବ ନିଜାମର ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧାରଣକର
ଥିବୋଗଲକ ହୋଇଥାଏ । ଲିପୁକତ ଥଳିବ
ବସ୍ତୁ ଅଛୁ ମାତ୍ର ଯୋଗ୍ୟତା ଜଣା ନହିଁ ଏବ
କହିରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବିଶ୍ଵର ପୁର ହିଂହ

ହେବ । ମହାମଳ୍ଯ ରବ୍ରୀରତେଜନରଙ୍ଗ ସମ୍ମିଳିତ
କରେ ଏହି ବନୋବସ୍ତୁ ଦୋଷଅଛି । ଶାସନ
ଭାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଵର୍ଗବିଷ୍ଣୁ ନିର୍ମିତ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମାନ
ମଠର ଦୋଷଅଛି । ସ୍ଵପ୍ନ ନିଜାମ ହହିର
ସରସତ ଏବଂ ନରାଜ ପାଲରଙ୍ଗଙ୍କ ବିକାଶିତ
ଜନପଦର ବିଭିନ୍ନବୋଲି ନିଃବାକ ସାହେ-
ବଜଙ୍ଗ ସରଥଗତ କୋମେଳ ସମଚକ୍ରଜଙ୍ଗ
ସହି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ନିଜାମ ଅଶ୍ଵା ରାହାନ୍ତି
ନନ୍ଦି ଯେଉଁ ବିଷୟ ଉପରୁତ ବରକେ ଦେବନ
ସେହି ବିଷୟ କରୁଥିବ କରିବାକୁ ସମ୍ମାନ
କାନ୍ତି । ଏ ବନୋବସ୍ତୁ ଜନମ ଦୋଷଅଛି ।
ଆମେଜାକେ ଆଶା କରୁ କି ହାତଦରବାଦର
ଶାସନକର୍ତ୍ତ୍ୟ ସହାଯାତ୍ମକ ଅଛିନ୍ତି ସମ୍ମାନରେ
ନୁହିବ ।

ଭାର ଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଥିଲେ ଅଛୁ ବିଭିନ୍ନ
ବୃକ୍ଷର ଟଙ୍କର ନଗରରେ ଜୀ ପରିମାଣ
ଖାତ୍ରୀମୂଳକ ଦାତା ଖାତ୍ର ଅଛି ଏହି ଟଙ୍କା ୧୦ ଟଙ୍କା
ପାହିବ ଦର ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିଲା । ଫୁଲର ଆର
ଏକ ସମ୍ବାଦରୁ ନଗରାୟର ସେ ହୋଇବଜା
ନଗର ବିବିଧରେ ଅନ୍ତର ପାଶର ଜଣ ଖାତ୍ରୀମୂଳକ
ଏହିପରି ଦିଶାକୁ ଲବନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଖାତ୍ରୀମୂଳକ
ମାଜେ ଘରସୀ ଦିକ୍ଷାର ପାନୀ ଅଟିଛି । ଘରସୀ
ପାଦିବ ଉପରେ ତୀରର ଏବର ଅରଣ୍ୟର
କାହିଁକି ଏଥର କାହିଁବ ବିଜୁ ଦୁଃଖାୟାତ୍ମକ କାହିଁ
ମାତ୍ର କାହିଁବ ଯାବା କେବର ବିରୋଧୀ ଧର୍ମା-

ପଲ୍‌ସ	ଅଟେଳ	ବିଶ୍ୱାସ
ବୁଝିକ	ଟ ୫	ଟ ୫
ଜୀବିମାପନ	ଟ ୫	ଟ ୫

ଜକଳୁ ଏପର ଫଣ୍ଡୁ ବୁଝେ ଅକିମଣୀ କରିବା
କହିଛି ନାତିମଙ୍ଗଳ ହେଉ ନ ଧରେ । ଆମୁ-
ମାନଙ୍କର ଆଶକ୍ତା ହେଉଥିଲୁ ସେ ତୀରବାଦୀ-
ମାନେ କୌଣସିବୁଥେ ପରିଦିନ ସୁହଳ ସୁହଳ
କରିବାକୁ ମନ ବଳାଇ ଚାହିଁ ସୁତ୍ତପାତି ସୁତ୍ତପାତ
ଥର ବିଜ୍ଞାନ ପର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ବିଲାସ
ଶାଖା କରିଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଏକାନ୍ତରୁକୁହା ବିଶ୍ୱବ
ସେ ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠାରୁ ସନ୍ଧର ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ
କରୁଥିଲେ । ପରିଷା ଗର୍ବତ୍ତମେଣ୍ଟ ଏ କଥାକୁ
ସହଜରେ ଶୁଣି ପାପକେ ତାହା ଏହି ସେବେ
ପରିଚେଷ୍ଟରେ ତାନ ପରିଷାକର ସୁଜ ହେବ
ତେବେ ଗୋଟିଏ କୁମୁଳକାଣ୍ଡ କରିବ । ଘଟମା-
ସ୍ତ୍ରୀର କେଉଁ ଦିଗକୁ ବହୁ ଯାଇଅଛି ତାମ୍ଭ
ଦେଖିବାରେ ଅସିବ ।

ଦେବରେ ସମ୍ମର୍ଗି ପ୍ରକୃତିର ଦେବାଳ
ଦେଖାଯାଏ । ସୌଭାଗ୍ୟରେ ମହି ମାର ଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ସେଠାର ମସିଲି ନମିକେ ରହିଛି ଅଧିକ
ଜଣା ଶ୍ରୀକାର କରି ଅଛନ୍ତି । ମିସରର ଖେଳିବ
ରଙ୍ଗଜଳ ପରମର୍ଗରେ ସେ ସଜ୍ଜରୁ ଥାଇଲା
ଆସିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଏହି
ଜଣା କରି ଦେଇ କହାନ୍ତି । ସେ ଖେଳିବର
କରୁବାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥ କରି କଣ୍ଠେ ଜନ୍ମନାହିଁ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ସେ ଦକ୍ଷ ତାରଯୋଗେ ସମାଧ
ଆସିଥିଲୁଣ୍ଡି ସକାର ଦିନ ପରିକ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ
ସେଠାର ଅଧିକ ୨୦୦ ସେନା ସମ୍ମେ ହାଜାର

ଆର ଥିଲୁଛି । ଶତ୍ରୁ ଏମନ୍ତ ଦଳରେ ଏହାକୁ
ଅକମଣି କଲେ ଯେ ନିଃଶ୍ଵର ସେବକ ମାନେ
କୌଣସିରୁପେ ଆପଣାକୁ ଉପା କରିବା ଅଥ-
ବ ଦେଖି ସମ୍ମାନ ପାଇବା ଦେଖିଲେ ।

ମାତ୍ରି ଏଥରେ ଦୟାହୁତି ହେଉ ସ୍ଵଭାବ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରକାଶ କରୁଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ପଢ଼ିବାର ଗୋଟିଏ
ଅଧିକ ଦଳ ଉହିବ କାହିଁ । ବାଜାଣ ର୍ଯ୍ୟାସକ
ବିଷ୍ଟ ବନ୍ଦସ୍ତା ଖରଣ କର ଲୁହଦଗରୁ ସେଇଥି
ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ଏହିଏହା କଥା ଶୁଣି କହେହି
ମାନେ ଛିନ୍ନକରୁ ଦେବାକୁ ଅରସୁ କଲେଖି
ଛିଲାକରୁ ଥାନେବ ଘେନିଥ ଯିବାର ଆଦେଶ
ହୋଇଥିଲା ଏହି କମେରକୁ ଭାବଜୟ ସେଇଥି
ମିଳାଇ ମଧ୍ୟ କଥା ଛାଟି ଅଛି । ଫଳେ ମେସାନ୍ତି
ଦେବର ବନ୍ଦାର ପାର୍ଲିମେନ୍ଟର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅନୁବେଶକଙ୍କୁ ପଢ଼ିବ କରିଥିଲା ଏହି ଭାବ
ଦେବକିମାନଙ୍କ ଅବଳକୁ ଟଳମନ କରୁଥିଲା

ଗରୁ ସ୍ଵାତ୍ମବାର ମହି ଦୂର ପହଞ୍ଚଇଛନ୍ତି ଯଥା
କମ୍ପୁଟରେ ଏ ଲଗର ବାବାବାବାର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାବୁ
ପରିବହନ ମାରିଦେଖିଲୁ ଗୋଟାମ ଦରେ
ଅର୍ପି ଲିଖିଥିଲା । କିମ୍ବା ଅର୍ପି ଉଦୟ ଦେଇ
ଠିକ୍ ହଜାର ପାଇଁ ମାତ୍ର ଏହି ଦରେ
ଦେବବେଶ ବିମାନଧାର ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଝର
ଆବା, ଦିଗାଳ, ଗ୍ରାନଟାରୁ ପଢ଼ି ଦେହାମ୍ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାଠ ପ୍ରଦାନ କମ୍ବା ଥିଲା । ସୁରକ୍ଷା ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ବା ବିଷ୍ଣୁର ଦେବାବ୍ଦ ବାରଣ ସହିତରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ମାନ ଦୋଷ ପାରେ । ଅଳକଃ ଗୋଟାମ ପାଇ
ଅଜି ଦୂରର ସହାରୁ ପେଡ଼ିବା କମ୍ପୁଟରେ
ବହୁମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ କହିବା ହୁଲମାନ ଦ୍ୱାରା ନିରକ୍ଷକରୀ
ସହମାନକୁ ଅପ୍ରଦ୍ୟାତ୍ମ କରିଥିଲା । ଦେବବେଶ
ପଦକର ଦେବର କି ଥୁବୁରୁ ତଭୁମାର୍ଗର
ଦେବମାନେ ଅପଣା ପର ରାଶା କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେଲା ଏବଂ ଏହି ଶେଷାମ ଶତାବ୍ଦୀରୁ
ଲିଖିଥିଲା ଆହୁ ଗୋଟିଏ ତର ହୁତା ଅରି
ହର କଣ୍ଠୁ ଦୋଷ ନାହିଁ । ଗୋଟାମ ସଙ୍ଗେ
ଅନେକ ଦୁଇ ଧାରୀ ଯାଇ ଅନେକ ଟକା
କରି ଦେବାକରୁ । ସହମାନ ଅର୍ପି କୃତ୍ତବ୍ୟା
ଏହି ସକାଳେ ଦନ୍ତକ ବଣୀକାଳେ ମାତ୍ରତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରେ
କେ କୁ କର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଜାହିଁ । ଅନେକବି
ମନୁଷ୍ୟ ସତ ପାଦରେ ଧାରି ଚାହିଁ ଦୌର୍ଯ୍ୟମାନ
ମତେ ଦେଇ ଦେଶ ପରା କମ୍ପୁଟରେ କିଅକ୍ଷ
ଲବାନ୍ତରେ । ମିଛକିପିଲାଇର ଦମକଳା

ବିଜୟ ହୋଇଥିଲେ ଏ ସମୟର ବନ୍ଦ
ଭାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏୟା । କରିବା କୁଅଳ ଏହି
ପାଠଣ ସେମାନଙ୍କ ଜାଗିଳ କରିବ ।

ସାକ୍ଷୟର ମିଛନ୍ତିପଳ ବିଶ୍ଵାସ ଅପାର
ମୋକଦମା ଏ ସ୍ଥାବରେ ଯାଇ ହେଲ ଏହି
ଜୀବ ସାହେବ ପ୍ରମାଣ ଅବସରୁ ଆସିଥିବୁ
ଖଲୁସ ଦେଲେ । ବିଶ୍ଵାସ ଭିଷମରେ ଥାଣେ
ବୌଣୀ ଅଧିକାର ଥିଲେ ହେଉ ନାହିଁ
ଜଳ ସାହେବ ଏପରି କହ ନାହାନ୍ତି ପାତା ହେବୁ
ଶ୍ଵରୁଗୁଣେ ଏହି ମନ୍ଦୁବ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲୁନି ବେଳେ
ସେ ପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି
କିମ୍ବା ଅଦାଳତ ଏହାକୁ ଧିନ୍ତା ଦେଇଥିଲେ
ନାହା ନାହାନ୍ତି ଅକରଣ୍ୟ ଏକ ସେଇ ପ୍ରମାଣ
ରୂପରେ କରିବାକରିବାକରି ଫଳିତ କରାଯାଇଥିଲା
ପଠାଇବାକୁଣ୍ଡଳ ନାହିଁ । ଏଥାବୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା
ସେ ଯାତ୍ରୀର ମିଛନ୍ତିପଳ ବିଶ୍ଵାସ ଅଭିଭାବକ
ଅଭିଭାବକରୁ ତ ପଠାଇ ଦେଇଲ କାହା
କରିବାପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ କରି କରିଲୁ କରିବା
କରିଥିଲେ ଏକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଯେ ଅଭିଭାବକ
ମୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା ଏ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା
ବୋଲିବା ଅଧିକ । ଅମ୍ବାଜିଲ୍ଲା ମାଜିଲ୍ଲା
ବିନିଷ୍ଟର କର୍ତ୍ତାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଜାହୋର ବିବାହ
ଅଭିଭାବକରୁ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ
ଯେମନ୍ତ କାହାକୁ ଅଭିଭାବକ କରିବାର କରିବା
କରିମନ୍ତୁ ମିଛନ୍ତିପଳର ଟଙ୍କା ସମ୍ପଦ
ଦେଲେ । ପ୍ରାଣୀ ବିନିଷ୍ଟର କାହିଁଥିଲେ କାହା
ମାରିଦେଖିବାକୁ କରିବ ହୋଇ ନାହିଁ
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭେତନାକୁ ମିଛନ୍ତିପଳର
ଯାହା କଥା ହେଲ ତାହା ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଭିଭାବକ
ବିବାହ କରିଲୁ ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟରେ କରିବ ହେଲା
ବର୍ଷିଫେଷ ଏପରି ତଥାମାତ୍ର ଯତି
ମହିମାମନ୍ଦିରର ରତ୍ନ ଅସମ୍ଭବ ।

ଅଜ୍ଞ କମ୍ଳିଲିର ବିବରଣୀରୁ ନଦୀବେଶର ସତ୍ତ୍ଵ
ସଂଗ୍ରହ ଦେଖିଲାମଙ୍କରେ ପ୍ରାଚୀଦର୍ଶନ ପ୍ରତି ଲୋକ
କଥା କମ୍ଳିର ଅଧିକାର ପରାମର୍ଶ ପାଇବା ।

ହେଲାନ୍ତିମରେ ଦର୍ଶକାଳ ସଜ୍ଜା ସିଂହା
ନାଥଗୁଡ଼ ଦେଲ ଫଳର ପାଣୀ ମୋହ କାହ
ପ୍ରାଣଦଶ୍ଵାସ ଦଶ୍ଵାସ ଅଳକରେ ଦିନକ
ଶ୍ଵଲେହେ ପାଣୀ ହୃଦୟରେ ବଜାଳ ସୁର
ପାଇବା କଢ଼ି ଦୂର୍ବଳ । ଦ୍ରୁଣ୍ୟରେ ଜରମା
ଅନ୍ତରୀଳ ସାରିବ ଉତ୍ସବରେ ଯଥିଲୁଣ କାହ

ଶ୍ରୀଦିଲ ଦେବାର ବାରମାଳ ସବୁପା ଦେଖିଛି।
କର୍ମିମାରେ ପ୍ରାଣଶୁଶ୍ରୀ ଅଜ୍ଞା ବନ୍ଦାରୁ ହେତୁ
କମ୍ପା ଏକୁପ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରତିରୁ କେବେ ଓ କର୍ମିରେ
ପରିଶରେ ପରିଶର ମୁଖ; ବିଗନ୍ଧ ବ
ମଧ୍ୟରେ ଯୁଗେଯାରେ ହେବନ ହୋଇଲେ
ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଧ୍ୟାନ ସାନ୍ତ୍ଵନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବନ୍ଦା ଅପରାଧରେ ପାଣୀ ହୋଇଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ନିରେ ଫାଁଦୀ ବଜ୍ରଚାର୍ଜି, କୃଷ୍ଣ, ବାହୁ ସହ
ଭାବେ ଉତ୍ସବର ଅନ୍ଧାଳୟ ଦେଖାଇଲା
ଧ୍ୟାନରୀ ବୋଲି ହମ୍ବର ହୁଏ, ପ୍ରାୟ ଏକ
ଶବ୍ଦ ବର୍ଷ ହେବ ପ୍ରାଣଶୁଶ୍ରୀ କୁଠାର ଦେଖ
ଥିଲା; ସମ୍ମାନୀ କେଥେ ସବାର ବ୍ୟକ୍ତିରେ “ଆଜି
ମାନେ ଅପରାଧର ଗୁଡ଼ ଦେବାରେ ସେଇ
ଭାଦାର ଅନୁଭବର ନ ଦେବୁଣ୍ଡି” ପ୍ରାଣଶୁଶ୍ରୀ ଅନୁଭବ
ଅନୁଭବ ନିଷ୍ଠାରୁ କର ଆଜି କିଛି ନାହିଁ
ମନ୍ଦ ୧୮୮୫ ମଈହାରେ ସୁରକ୍ଷାଲେଖନ
ପ୍ରାଣଶୁଶ୍ରୀ ଅଜ୍ଞା ରହିବ ହୁଏ । ଏ
ଦେଶର ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିମନଙ୍କର ଧର୍ମା ହେଲା
ଶୁଶ୍ରୀ ସମ୍ମାନ କୁଳକା ହଲେ ଅନେକ ମଧ୍ୟ
ଶବ୍ଦର ଭୟ; ବାରାତ ୧୦୦୦ର ବନ୍ଦାର
ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିକର୍ଷ ହେଲା ୧୦
ବିକ୍ରିତ ପ୍ରାଣଶୁଶ୍ରୀ ଅଜ୍ଞା ଦେଖାଇଲା !!

ଜୀବର୍ଷ କଳବିଦର ଉତ୍ସବ ଦେଖାନ୍ତି
ମିଶ୍ର ସେମନ୍ତ ସହସ୍ର ପ୍ରଜା କଲେବିତାରେ
ଆସି ଦରଖଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଳାଧୀନ
ଦର ମନ୍ଦିର ବିଶୁଦ୍ଧରେ ସେହିପରି ଦରଖଣ୍ଡ
ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । କଲେବିତ ଯାଦେବ ଏ ଥମ୍ପୁ
ଦୂରଖାସ୍ତ ଦରର ବିଦେଶକା କରିବେ ତାହା
ଆସେମନ୍ତଙ୍କ କହ ନ ପାଇଁ କେଉଁ ଏହି
ନେବ କେନାକ ବର୍ମିଲିନ୍ କଲେବିତ ଦି-
ବୁଦ୍ଧରେ ଦେଇଖାସ୍ତ ଦେବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାରୀ ଅଟିଲା ।
ବମସେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରଜଳ ଜୈବ ପ୍ରେତ ଆଗାମ
ବର୍ତ୍ତିଲେ ଏପରି ଦୟାର ଦିନବା ଦିନ ।
କଲବରର ଅଭିଭାବର ପ୍ରଜାମନଙ୍କ ବାଧମନ୍ଦିର
ଦେଇ ସେମାକେ ଲାଗୁଦିନ୍ ହୋଇ ମୁହଁ
ଦେଇଥିଲେ । ବାହୁ ସେବେ ଏବର୍ଷ ଉତ୍ସବ
ଦେବତା ପ୍ରତାପ ଲାଭକୁରେ ପାଇ ନେଇ
ଆନ୍ତି ରହିବିବେବେ କଥା ନ ଥିଲା । କିମ୍ବା
ଦେବତାଙ୍କରେ ଦର୍ଶାର ଅନ୍ତର ଘରଲାନ୍ତି ବା
ଥିଲା ଏହି ଦିନ୍ ପ୍ରଜାମାନେ ଜୁଗ ସବାଟେ
ବାହୁନ ପ୍ରାୟ ହେଲେ । କେବୁଝ ସଫା
ନାଲି ବନ ଦୟ ଦେଇ ଦୟା କରିବାର ଦେଇ

ଭାରତ କଷ୍ଟ ଦିନେ ଏଥା ସବୁ ୧୮୮୩ ମସିହା

ଭାଲୁଳପାଇଁକା ।

କଲାରୁ ହିନ୍ଦୀରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଦେଖାଇ
ଆଉ ବରଂ ଫୌଜଦାରୀ ସ୍ଵପଦ ହେଲେ ।
କେହିଁ କଳ ଗ୍ରାଥମା କର ସୁନ୍ଦର ସଂତୋଷ-
ସୂରେ ଧାରିଲେ ନାହିଁ । ଏତେବେଳେ ଶ୍ରେ-
ରଇ କଳ କେବା ଅଧିକରେ ଅର୍ଥଦୟ ସହିତ
କଳକରି କହିଥ ସମସ୍ତଦିନାରେ ଲାଗିଲା ।
ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରକାଶର ରକ୍ଷା କେହିଁଠାରେ ?
ସରକାର ଯେବେ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଲାଗୁଛଣ୍ଡ
କରିବେ ତେବେ ତାହାକର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା କିଏ ?
ଆମେମାନେ ଗବର୍ନ୍ମମନ୍ୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁ
ଅଣ୍ଟି ଯେ ଗୋଟିଏ କମେସନ ଦୟାକୁ କର କଳ-
ରଇ ଅତିରିକ୍ତ କଥା ଉତ୍ସମଗ୍ରେ ଅନୁ-
ରକାନ ଦରିବାର ଥିଲା ହେଉନ୍ତି କୋହିଲେ
ପ୍ରକାଶକର କୁଞ୍ଚର ସୀମା ରହିବ ନାହିଁ ।

✓ ଭର୍ମରିହାଳସର ବନ୍ଦ ସଂଶୋଧନ

ଗର ପ୍ରାଣୀଅଟୟ ଏବଂ ବି, ଏ, ପଣ୍ଡାରେ
ଯେଉଁମାକେ ହାତ ଧାରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ଆଗାମୀ ମର ମାର ତା ୧୨ ରଖ ଓ ତାହିଁ ପକ୍ଷ
କଳେମାନଙ୍କରେ ପୁଜୁଥାର ପରାଶା ନିଆଯିବ ।
ଦିଲବରା କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପାଲିଯୁ ଏଥିର ପ୍ରିୟ କର-
ଅଛନ୍ତି । ଏହା କହି ମୁଖର ବିଷୟ ଅଟେ ।
ଏହି ପରାଶାର ପୁଷ୍ଟିବିମାଳ ଏ ବର୍ଷକୁ ବଦଳ
ଯାଇବାକୁ ଏହି ତାଦୀ କଟେବାକୁ ପାର୍ଶ୍ଵବାଳ
ମେତା କହିବାକୁ ଯେଉଁମାକେ ଗର ପରାଶାରେ
ଅନୁଭବାର୍ଥ୍ୟ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଆଗାମୀ
ନୟୁନେର ପରାଶାରେ ବୃତ୍ତକାରୀ, ଦେବାର
ଅଳ୍ପ ଦୀର୍ଘ । ଏଣୁକରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ଆଗାମୀ ମର ମାରି ଭାବାର ପଢା ଧ୍ୟାନ
ସରଜନେରେ ପରାଶା କେବାର କିମ୍ବା କର
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପାଲିଯୁ କହି ସୁବେଳକାର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଅଇଛନ୍ତି ।

ଅମୁମନଙ୍କ ଦିବେତନାରେ ପ୍ରବେଶିବା
ଯୁଷ୍ମନ୍ତରେ ସେହିମାନେ ହାତ ଯାଇଥିଲୁଛି
ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଏହିଥିର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାର ଦୃଢ଼ିତ
ଚାପରାଜିତ ହେଉ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ଶଟକ
ନାହିଁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସାଥୀରଣ ବିଅସ ଏହି ଯେ
ଏଥର ଯୁଷ୍ମନ୍ତ ପ୍ରତିଶ ବିଷଳୁରେ ଅନେକ
ପ୍ରତାର ବିଶ୍ଵାସିଲା ଘଟିଥିଲା ଏହି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ
ଜୀବି କରି କଲିବାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନେ
ଛାଇଁର ଦେଲ୍ଲ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଦିଇବିଦ୍ୟାଳୟର ବିର୍ତ୍ତ-
ପଥରୁ ଦୁଇଭୁଷେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଛି ।
ସେହିପଥ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବା ନିଜାନ୍ତ ଅକ୍ଷମ୍ବନ

ଏହି ଅନ୍ୟକାଳ ହେଲେ ତାହା କବିତ ବ୍ୟକ୍ତ
ଦେବ ଜାହିଁ । ବସୁବରେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କାଳ
ସତ ନ ସୁରଳ ଗେରୁ ପ୍ରତିମାକେ ଶିଥର ଏବଂ
ଅନ୍ୟକାଳୀୟ ଜାଣିବା ଲୋକଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ଦିଲ ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏହି ଉତ୍ସାହୀଁ ହେବାର
ସମ୍ମୁଖୀଁ ସମ୍ବାଦକୀୟ ଥୁଲ ସେମନେ କାହିଁ କି
ଅକୁରାକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ? ସେମାନଙ୍କର
ଦର୍ଶକରେ ଯେ ନିଜାନ୍ତ ତୁମ ଧୂତ୍ ଥିବ
ଏବାଥାରୁ ପଞ୍ଜାନ୍ତକରିଶେଷକ ପଢ଼ଇବ-
ପରେଥା ବା ଅମନୋଦେଶିତା ଅନ୍ତରାନ କରିବା
ଅଧିକ ସଙ୍ଗାତ ଅଛି । ଧୂତ୍ କଥିତ ବ୍ୟକ୍ତ
ଯେ ସମୁଦ୍ରରେ ଅଳେକ ଶୁଦ୍ଧ କାର ଯାଇଥାନ୍ତି
ଏବଂ ଏହି ଭାଷାର ପ୍ରଶ୍ନ ବାଗଜରେ ୨୦୨୫
ଦିଲ ଥୁଲ । ଅଛିବ ଏ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟର
ଅନ୍ୟକାଳ କରିବା ଯେମନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ କାର
ଯାଇଥାର ପ୍ରତିମାକୁ ଅଛି ଥିବେ ସିଦ୍ଧୋଗ
ଦେବା ଦିଦ୍ୟ ଅଛି ।

ଗାନ୍ଧି ପୁନଃ ଶୋଭଦିମାର୍କ

ପରିଶୋମ

ବାହିର ସଦ୍ଗନ୍ଧେକୁ ରଥକାନ୍ତି ବାକୁଳ
ନାମରେ ଯେଉଁ ମୋକଦମା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ତହିଁରୁ ସେ ଯେଉଁ ବିପ୍ରାର ଆଜିଲେ ଚହିଁରୁ
ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଅମ୍ବେମାନେ ଗର୍ଭ ବେପେନ୍ଦ୍ରର ମାତ୍ରା
ଗା ॥ ରିଖର ପଢ଼ିକାରେ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ
ସେ ମୋକଦମାର ବନ୍ଧୁର ହିନ୍ଦୀର ନ
ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ସମୟରେ ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟ-
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସେ ମୋକଦମାର ପଦ୍ମମାତ୍ରାକେ
ମାଛଫୁଟଙ୍କ ହରୁ ବିଶୁଦ୍ଧରେ ଜଳ
ସାହେବଙ୍କଠାରେ ମୋଧନ କରି ପୁରୁଷଗ୍ରହର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ସେହି
ମୋକଦମାର ଘଟଣା ସାକ୍ଷାତ୍କରେ ଅଛି ତମ
କମ୍ବର ମୋକଦମା ପଦ୍ମକର୍ମାଙ୍କରେ ଦାସର
ଦେଇ ଅର୍ଥାତ୍ ପେଟି କଳଣ୍ଟୁବଳକ ଶୁଦ୍ଧାରରେ
ପରିପ୍ରାଦମାନେ ଆଜାରୁ ଧରି ହୋଇ ଶ୍ରୀ
ଥିଲେ ସେହି କଳଣ୍ଟୁବଳକପରିପ୍ରାଦାନ ନାମରେ
ଜାଲଶ କଲ ଓ ସେମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମରେ
ପାଦାଶୁ ଦାଖ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ
କଳଣ୍ଟୁବଳମାନେ ପରିପ୍ରାଦାନ ଆଜାଗାରଦରେ
ମାତ୍ର ମାର୍ଗଥିଲେ ପରିପ୍ରାଦମାନେ ସେହି
କଳଣ୍ଟୁବଳକ ନାମରେ ମାତ୍ରପିଣ୍ଡର ନାଲିର
କଲେ ଏହି ଦୂର ମୋକଦମା ପ୍ରମାଣ ହୋଇ
ଏବଂ ମୋକଦମାରେ ଅରିପ୍ରାଦମାକଳ । ୩୫୬୮

ଲେଖାଏ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେଲେ ଏହି ଅଳ୍ୟ ମୋ-
ବଦମାରେ କନ୍ଧୁକଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ
ଏବି ସ୍ପ୍ରାଇ ଗାସିବାସ ଓ ଅଳ୍ୟ ଦୂରଜଣ
ଟେଂକେ କୋ ରେଖାଏ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଲାଭରେ ।
ଫର୍ମାଯୁଦମାନେ ଉପର ଦ୍ୱାମୀୟ ହେଲେ
ମୋଦିଗାର ସ୍ଵତ୍ତ ଦେଖି କ ସୁବାନ୍ତ
ଅମ୍ବେମାନେ ନିଷ୍ଠ କହ ପାରୁଁ ମାତ୍ର
କରୁଥିପଣାଳୀ ଅନୁବାତେ ଯାହା ଦେଖି
କିମ୍ବା ଚାହିଁବାକୁ ଗଲେ ଫର୍ମାଯିଛି ବନ୍ଦ
ଦେବା ଉଚିତ ହୋଇ କାହିଁ କାରଣ ମୋ-
ଦିବମାର ମୂଳାଧାର କନ୍ଧୁକଲମାନେ ଥିବାର
ସମୟ ଅବସ୍ଥା ଅନୁମାନ ଦେଇଥିବାପ୍ରକାର
ଫର୍ମାଯୁଦମାନେ ପ୍ରଥମେ ସୁଲିଥର କୋଟିଦଶ୍ରୀ-
ରେ ପଢ଼ ଯଦ୍ୟି ହତ ଏହି କେବେ
ତାହାକୁ ନାମମାତ୍ର ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଟେଂକେକୋ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କିଗାନ୍ତ ନାମମାତ୍ର କହେ
ଓ ଉଚିତରେ ପୁନଃର ମୁହଁ ଦିଲିବାର
ସମ୍ଭାବନା ।

ଏଣେ ଏହି ଦୂର ମୋକଦମା ହୋଇଗଲୁ
ତେଣେ ଜଳ ପାହେବ ପ୍ରଥମ ମୋକଦମାରେ
ବିଶ୍ଵର ଶୁଣ ହୋଇଥିବା ସାହୁତ୍ତ କହି
ପୁନର୍ବୀର ନିନ୍ଦିତ ପାଇଛିଦାରକୁ ପଠାଇଲେ
ଏହି ସହୁଁ ସେ ମୋକଦମାର ପୁନର୍ବୀର
ବୁଝିବାର ହେଲା ଚତୁର୍ଥ ପାଇୟାଦମାନେ
ଅପି ବୁଝିନାମା ଦାଖଲ କରିଗଲେ ସତରଙ୍ଗ
ସମସ୍ତ ଗୋଲଯୋଗ ଘଟିଗଲା । ଏତେ ବାଣୀ
ଦିଗ୍ବ୍ରତ ପାଇୟାଦମାନେ ମୋକଦମା ପରିଚିତାଗ
କରିବାକୁ ସହିତ ଦେବାରେ କାହାର ଦୋଷ
ସାଧ୍ୟମୁକ୍ତ କେଉଁଥିରୁ ପାଠବିମାନେ ଅନୁମାନ
କରନ୍ତି । ମୋକଦମା ବୁଝିନାମା ହେଲା ସତରଙ୍ଗ
ଆମ୍ବୁନାନକୁ ଅପରି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେ ପୁଲେ
ଜଣେ ପୁଲିଷ୍ଵରମର୍ଗର ଆସାମ ଓ ଯେ ମୋ-
କଦମାରେ ଏତେ ଧରିଥାମ ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ
ପୁଲିଷ୍ଵରମର୍ଗର ଦୋଷ ଅଛି ବି କାହିଁ
ଏ କଥାର ବିଭାଗୀୟ, ବିଶ୍ଵ, ମାନ୍ଦ୍ରିଷ୍ଟ
ସାହେବଙ୍କୁ କରିବାର ହାତର । କାରଣ
ଆମ୍ବୁନାମାନେ ପୁଲିଷ୍ଵରମର୍ଗ କହୁଅଛି ଯେ ମୋ-
ଫରିଲିଲେ ପୁଲିଷ୍ଵର କ୍ଷମତା ଅପାର ଓ ପରଦାର
ହାତିମାନେ ଉହଁର ସୁମ୍ଭ ଅନୁମାନ ନ କଲେ
ପୁଲିଷ୍ଵରମାନକୁ ମାତ୍ର ମହିଳା ଉହିଥା କଟିଲ
ଅଟେ ।

ଓঁশা রেলবাট ।

ଏହି ରେଲବାଟ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡେ ଚିତ୍ରକୁ
ସମ୍ପଦକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ କରିବାର ଦେଖି
ଆମେମାନେ ଉତ୍ସବର ହୋଇ ମଜେ କରୁଥିଲୁ
ବି ଭାଗ୍ୟଧ୍ୱାର ଏହେବିକେ ଓଡ଼ିଶାର
ଅନୁକୂଳରେ ପ୍ରଥାବିତ ଦେବାରୁ ଅବମୁ
ହୋଇଥାଏଇ । ଏକା ଜୀବ ବିର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ସାର
ଦେଖି ବ୍ୟୁତ ଦେବାଖଲ ପେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡ
ଏହି ତୁମରେ ପଢି ଓଡ଼ିଶାବିର୍ଷିଦ୍ଧ ଗମାଧାରମକର
ଉତ୍ସବ ସୁଖରୁ ବସାର କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହେ
ଦେଲେ ଯେମନ୍ତ ଏକଦିଗରେ ତାଳ କର୍ତ୍ତା
ଉତ୍ସାରର ଅବ୍ୟବତ୍ତ କାହିଁ ହେମନ୍ତ ଅନ୍ୟ
ଫରରେ ରେଲବାଟର ପ୍ରସ୍ତୁତମାକ ଯଥାବହୁତ-
ପୂର୍ବେ କିବେଳନା ଦେଇଥାଏ । ଏହି ମାସ ମଧ୍ୟରେ
ଉତ୍ସବ ଶୈଳୀ ଓ ବଞ୍ଚିଲା ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଡ
ଓଡ଼ିଶା ରେଲ ବିଷୟରେ ଅପରାଧ ମର
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥାଏଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସୁର
ଅଶାର ବାଜାର ଦେଇଥାଏ କି ଓଡ଼ିଶାରେ
ରେଲବାଟ ଅଛିମେ ହେବ । ଅନୁକୂଳ
ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଡ ଆଜି ଦୁଃଖପରି କାଳର ଦାୟିତ୍ବା
ଦେଇ ରେଲବାଟ କଥାକୁ ଜାଣି ଦେଇ
କାହାରୁ ।

ଲାଭ୍ୟୁର ବାଟେ ବନ୍ଦେଳ ସଙ୍ଗେ କଲିବତ୍ତା
ଯୋଗ କରିବା କାହାର ସେହି ରେଖାଟାର
ପ୍ରପ୍ରାବ ହୋଇଥାରୁ କହୁ ସଂରକ୍ଷରେ ଅମ୍ବାଳକର
ଶେଷ ଲଟ ସାହେବ ଶୈୟା ଗର୍ବିମେଲାଜୁ
ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କି ଏହି ବାଟର କଣ୍ଠର କ୍ଷେତ୍ରମିଟ
ନକ୍ଷା ଲେଖାଇ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରପୁର ହୋଇଥାଇ
ଏହି ବ୍ୟବସାୟୀ ଲୋକମାନେ ହାତରୁ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟାପୁ କିମ୍ବା ଏହି କାଟ କିମ୍ବା ଦୟାବା କାରଣ
ପ୍ରପୁର ଅରୁନ୍ତିରାଗ ବାହୁଦି ସେ ଏକାର୍ଥରେ
ହିଲମ୍ ଦେଉଥାଇ ବୃକ୍ଷ ଧାର କାହିଁ । ସେ
ପରମର୍ଦ୍ଦ ଦେଇଥାଇନ୍ତି ସେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦକ୍ଷ
ମାତ୍ର ବିଲମ୍ ବନ୍ଦରା ଉଚିତ ନୁହେ ଏବଂ ଏହି
ରେଖାଟହାର ବିଷୟ ଉପକାର ଦେବ
ତହର କର୍ତ୍ତାରେ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କି ଏହି ବର୍ଷ
ବର୍ଷାବାର କେତେ ସୁନ୍ଦରେ ଫ୍ରିଲ କୋକବାନ
ଦେବାକୁ ଆଖିଦୁରବ ଦୂରିଲ୍ଲି ହୋଇଥାଇ
ଆପର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଗାନ୍ଧିଦୁରବ ଶ୍ରୀ
ଧିଲେହେତୀ ବାଟ ନ ବୁଝାରୁ ଏଠାକୁ ଅଧିକାର
କାହିଁ । ଏହି ରେଖାଟାକ ଫିଟିଲୁଣେ ଏ ସମୟ
ରେ ବରଲାର କ୍ଷେତ୍ର ଉପକାର ଦୋଷ
ଆଗ୍ରା । ଏଥୁ ସଙ୍ଗେ ଲେଖନମ୍ ସବ୍ରିଦ୍ଧି

ଏ ଦ୍ୱାରା ସୁଧା କହିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ
ଡେଣା କେବଳ ଏକପାଇଁ ହୋଇ ପଢ଼ିଥିବୁ
ବାହାର ସଙ୍ଗରେ ଏହାର ଯୋଗ କି ଥୁବାରୁ
ଦୂର୍ଭିଷ କା ଅନ୍ଦବଞ୍ଚ ସମୟରେ ଏହାର ଦୁର୍ଦ୍ଵାର
ସିନ୍ଦର ରହୁଛ ଲାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାର ଏବମାତ୍ର
ପ୍ରକାଶର ଏହି ରେଳିବାଟ ଅଟଳ । ଏ ରେଲ
ଶାସ୍ତ୍ର ଫିଲ୍ଡଲେ ଉତ୍ତରାକୁ ଅନ୍ଧର ଏବଂ ଶାଖା
ବାହାର ଯିବ ସୁରକ୍ଷ ସମୟ ପ୍ରଦେଶ ସହିତ
ଏହାର ଯୋଗ ଦେବ । ଅଛେବ ପଠନମାନେ
ଦେଖିବେ ଯେ ଉତ୍ତରାକୁ କରେବ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର
ଶେଷ ଲଙ୍ଘାତେବ ଏହି ରେଲିବାଟ ପ୍ରକାଶକ
ବାରର ବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟକ ପସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି
ଏବଂ ଏହା କିନ୍ତୁ ଜାଗର କିମ୍ବା ଅଟଳ ।

ଏଣେ ଗବ୍ରୀମେଷ ଶ୍ରୀଯୁଁ ବନାଇସ
କଟକ ରେଲିବାଟ ସମ୍ରାଟୀୟ ଜୟବରପାଳପଳ
ଲାତ୍ରୀୟ ଶତ୍ରୁଗରେ ପ୍ରବାପ କହିଅଛି । ଏହି
ଫଳଫଳ ଗର୍ବ ଦ୍ୱାରା କହାର ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଅଛି
କାହା ମହୋତ୍ସାର ଦେବାରୁ ଏ ବର୍ଷ ବାହୁଦୟ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୟବର ଜାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାରୁ ଏବଂ ଏଥିରୁ
ପ୍ରସ୍ତୁ ଅନୁଭବ ଦେବାରୁ କି ଅମ୍ବାଳକର
ଆଗା କିମଳ ଦେବ ନାହିଁ । ଗବ୍ରୀମେଷଙ୍କ
ମନୁବିଦ୍ରୁ ଜୟାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଥମେ କାଳିକା
ପଞ୍ଚବ ପଥର କୋଳିଲ ଖରୀର ବାରାବାର
ସକାଶେ ରହି ଯୁକ୍ତ ମୁଗଲସରକୁ ଗୋଟିଏ
ରେଲିବାଟ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା
ପରେ ବିବେଚନା ହେଲା ସେ ଏହି ବାହୁଦୟ
ନାଗପୁର ସୀଗାରମଧ୍ୟ ରେଲିବାଟ ସାହାଯ୍ୟରେ
କଟକ ଓ ପୁରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ାଇଦେଇ
ସାହିତ୍ୟର କଢ଼ି ପ୍ରକାଶ ଦେବ ଓ ସ୍ଵାର୍ଗବକର୍ଷ
ରେଲିବାଟ ହୃଦି ଦେବାର ସାଧାରଣ ପ୍ରସ୍ତୁ
ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଅଗ୍ରମର ଦେବ ।
ବକେତମାରେ ସମସ୍ତ ବାଟ କଣ୍ଠବ କରିବ
ଅବେଦନ ହେଲା ଏହି ଉଦନୁସାରେ ଯେ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ଦେଖାଯାଏ
ବନାଇଥିଲାରୁ କଟକ ଓ ପୁରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଜାୟାସରେ ରେଲିବାଟ ଦୋର ପାରେ
ବନାଇଥିଲୁ ମୁଗଲସରକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇଲା
ଅଛି । ସେଠାରୁ ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ
ଦେବ କାହା କରିଥିଲୁବେ କହିବୁ ଦେବ
ସଥା ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ ମୁଗଲସରତାରୁ ଗାନ୍ଧି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ଦେବ ୧୩୦ ମା
ଏବଂ ୧୩୨ାଲୁକ ହଜାରେ ମର୍ମିନ
ଥାଇବ । ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଖଣ୍ଡ ଗରୁବାତାରୁ

ପ୍ରଦେଶରୁ ହେବ କରି ଖୂନଳ ମୋଜାରେ
ସାମାଜିକ ଦାର୍ଘ୍ୟର ବେଳବାଟ ସହିତ
ମେଲିବ। ଏହର ଦେର୍ଘ ୧୫୯ ମାର୍ଗେ ଏବଂ
ଆନ୍ମାକିଳ ବ୍ୟୟ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଟିବ।
୩୩ ଖଣ୍ଡ ସାମାଜିକ ନାଗପୁର ବେଳବାଟକୁ
ଖୂନଳଠାରୁ ମା ୧୫ ଦଲ ଅନ୍ତର ବୁଝେହୁ
ଠାରେ ଷତ ଦେଇ ସେଠାରୁ ମହାକାଳର
ଉତ୍ତରକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟଇ। ଏହାର ଦେର୍ଘ
୧୮୦ ମାର୍ଗେ ଏବଂ ବ୍ୟୟ ଅନ୍ତର ୨୦୦ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ହେବ। ଏଠାରୁ ଧର୍ମାଚଲ ଛାହାଇଥାଏ
କଟକ ନଗରକୁ ଯିବା ଅଟିବାଢ଼ୋଇ ଆମକ
୪୩ ଖଣ୍ଡ କଟକଠାରୁ ଜୋଦାବାଟେ ପୁରୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ପ୍ରାୟ ୫୫୮୦୦୦୦୦ ରହିଥାଏ ଏଥର
ତସବ ହୋଇ ଦେଖା ଯାଏନ୍ତି ବ ଏହାର
ଦେର୍ଘ ୨୦ ମାର୍ଗେ ଏବଂ ଆନ୍ମାକିଳ ବ୍ୟୟ
ପ୍ରାୟ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବକ ଅଳ୍ପକି ସଂଦର୍ଭ
ଅଟଇ ଦେର୍ଘ ୨୨୨ ମାର୍ଗେ ଏବଂ ବ୍ୟୟ
୨୨୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଏହି
ବାଟରୁ ଜୟାଳୁ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ବାହାରକର
ପ୍ରପ୍ରାବ ଦେବାରାତ୍ର ଯେ ଏଥର ଦେର୍ଘ ୨୨୪
ମାର୍ଗେ ଏବଂ ବ୍ୟୟ ପ୍ରାୟ ୨୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ହେବ । ଅଳ୍ପକି ଦେଖାଗାଏ ଯେ ଏହି
ବେଳବାଟ ଦେଲେ ଜାରିବର୍ଷର ଶତ ପ୍ରଧାନ
ଶେଷ ସଥା ଘୁଣ ଗ୍ରା ଓ କାଶ ଏହବାଳରେ
ଯୋଗ ହେବ । ବନକୁମେଷ ଘୁଣ୍ୟାବର
ଅଳ୍ପକି ଏହି ବି ପରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାନ ମଧ୍ୟରେ
ପୃଷ୍ଠା ମଧ୍ୟର ବେଳବାଟ ଯେତେ ବ୍ୟୟରେ
ଦେବାର ଅନ୍ତର ହୋଇଅଛି ତାହା ଅଥବା
କୁହାର ଏବଂ ଏଥରୁ ଯେପରି ଅଥ ଦେବାର
ଆନ୍ମାକ ହୁଅର ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରକିଳ
ଅଟଇ । ଅମେସାନେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଲୁ ଯେ
ଏହି ବାଟରେ ମାର୍ଗପ୍ରତି ସମ୍ପାଦକ ଘ୍ୟ
ଟ ୧୯୯ ଟା ହେବେ ସୁଧା ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିବାହ
ହେବ ଏଥରୁ ଏକା ଯାହିଁବ୍ରାନ୍ତ ଟେକ୍ସଟ ଅଥ
ଦେବାର ଅନ୍ତର ହୋଇଅଛି । ବାଇଶ ହେବ
ସାବଦ୍ଧାରା କଣା ଯାଇଅଛି ତ ୪,୫୦,୦୦୦ ଟାଟୀ
ଦୁଇଲୁ ପାତାଯାଇ କରିବି ଏବଂ ଏଥର ତୁମ୍ଭ
୩୦୯ ବେଳବାଟରେ ଘନାବାନନ୍ଦ କଲେ
ରହି ତ ୧୫ ଟା ହେବ । ଆନ୍ମାକିଳ ଆନ୍ମାକ
କରୁ ତ ଏକା ଯାହିଁବ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ପାଦରେ
ମାର୍ଗେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଦେବାର ପାରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ ଅଧିକାର କୌଣସି ରୂପସ୍ଥିତ

ପୁରୀ ନ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷସେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଏବେ
ଯାମୀ ଅସି ଅଛନ୍ତି ରେଲବାଟରେ ସେ ଚହିଁର
ଜନ୍ମଶରୀ ଆସିବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଏଥର ଏହି ରେଲବାଟ ତେଣାର କେବେଳ
ଗରଜାରୁ ଉଠିଆ କରି ଦେଖ ଆପାରଟିଂ
ମୋହେ ବାଟରେ ଆସିବାର କଥା ଅଛି କିନ୍ତୁ
ଏହା ପୁରୀ ଦେବାଳୀ ଥିବାରେ ଆପାରଟିଂ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଏଥର ସାଧାରୁ ଫଳରୋଜ କରିବେ
ଏହି ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ଗରଜାରୁ ନିକଟ ହେବ ।
ଯାକୁପୁରୁ ମଧ୍ୟ ଏଥର ଧାରା ସାଇ ପାରେ ।
ଆମ୍ବାକୁର ଏକବି ଆଶା ବି ଗରହିମେଣ୍ଡ
ପେମନ୍ତ ଦୟାକ ଥିଲା ଏହି ରେଲବାଟରେ
ପ୍ରମ୍ପାକ କମାଳିନ୍ତି ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭୟମୃତର
ରେ ପେହୁପର ଦୟାହିତିବୋର ଆମ୍ବାକୁରଙ୍କ
ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵା ମୋତଳ କରିନ୍ତି ।

ସାଧୁତିକ ସଂବାଦ ।

ଦୁଇଶାବ୍ଦ ଧେ ତାରୁ ପିଲାହୋଡ଼କ କଷ ସାଗରୀ
ଦେଖିବା କଲେବୁଥିଲା ଚାର୍ମକୁ ଫେରି ଆପିବେ ଏବଂ ବାରୁ
କହ ଦେଇବ କାହୁଥିଲା ଅଶ୍ଵାଜନ୍ତ ଉଚିତ୍ୟକରଇ ଘରୀବ
ହେବ ।

ବାରୁ ପ୍ରାଣସୁଖକାରୀ ହେଲାଏବେଳେ ମାତ୍ରରେ ବସିଥାଏ
ଅପ୍ରାଚ୍ୟବ ଯେଉଁ ପଦକାଳିମାତ୍ରେ କଥା ଘରରେ
ମେମନ୍ତ ଫାତାର ମୋଦବପା କଥ ମନେକାର କାହାର
ହେଁ । ଯାହା ଅପରିମିତ କଥ ଏହି ଗାନ୍ଧୀରେ କଥା
ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ କାହାରିଲେ ହେଁ ।
ଏତେବେ ମାମରାକୁହାର କଥ ଗୋହକୁ ଦେବ ।
ଯାଦବୁଦ୍ଧରେ ପାଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବସ୍ଥାମାର ବିଜ୍ଞାନଶୈଳୀ
ବିବରଣୀ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରକାର ବୁଝି ହେବ
ବାରୁ ଯମ୍ ପରିବର୍ତ୍ତ ପ୍ରସରର କୋଷ ହେଉଛନ୍ତି । ମେହିମାନ
ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ।

ମୁହଁ କିମାର ଏ ସେ ଦିଇଅଛି ।
ଯାଏସୁର ତେବେଣୀ କଲେନ୍ଦ୍ର ଗାୟ କମଳହାଶବୋଇ
କେହିବାର ନିର୍ମାଣ ଚଂପିଙ୍ଗ ଅଧିକାରେ କମଳ
ମାନ ପା ୨ ଘନକ କରିବା ମବାନ୍ତି ପଞ୍ଜ କିମଳକର
ମାନାର ପରାମର୍ଶ ପଞ୍ଜ ସବୁରଙ୍ଗର ବାର୍ଷିକାମୟ ଦିନ
ହୋଇଥିଲା କିମଳ ସବୁନେକୁ ଆଶେଷ କର ଏ ଶାର
କ ନୁହେବ ଜୀବି ସବୁରଙ୍ଗର ଦୟ ପ୍ରଦାନ କର
ଦେବର କାହିଁ କରାଯାଇଥିଲା ।

କେବଳ ମାତ୍ରାକୁ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ ହେଲା । ଏହାର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଯାଇବାକୁ ପରିଚାରିତ ହେଲା ।

କାହାରୁ ଜାଣିମାନ୍ତ୍ରେ ବାଟରେ ଦାଖି ଉପରୀ ଏବଂ
ଆଗ୍ରା ଓ ଦେହାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କରିବା ଓ ଅପରାମାନିଷ୍ଟବ୍ଦିବି
ବାବା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛା । ଏବଂ ଏହାରେ ଶେଷାହଙ୍କ
ଦେହଙ୍କ ଲୋକ ପକାଯାଇଲେ । ଏହାରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ ଦିନରେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରେସରିଜ୍ଞାନ ଦେଖାଇଏ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କାହାରୁ
ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ କୃତ ଯେ ଦେଖିବାରେ ମଧ୍ୟ ଛାଇ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ନିତି କିମ୍ବା କୃତରେ ଦେଖାଇ କରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ, କାବର ସେମାନେ
କେବଳ ନିତି କିମ୍ବା କୃତରେ ନିତିକୁ ଦେଖି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଖାଇ କରିବାକି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏବଂ ସମ୍ବାଦ ଏକପ୍ରାତି ପାଇଲାମାନଙ୍କ ସେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବୌଦ୍ଧରେ
ଦେଖାଇ ଦେଖାଇ ।

ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଶାମାକଳ ଠିକ୍ ଦିନା ହନ୍ତ ଉଦ୍‌ଧୂ
ପ୍ରାସୁ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ରାଜ ମେହିବେଳ କଲେଜରେ ୯୦
ବେଳେ ଜାତୀ ପଢ଼ିଥିଲା, ସେଇକଳ ପ୍ରାସୁ ଏମ, ବି,
ପ୍ରାସୁକ ଗୋଟିଏ ଦେଖିଲା, ଏକ, ଏମ, ଡ୍ରାଇଵରେ ଲାଗେ
ଦିଇଲା ଏ ଘରେ ହଇଲା । ସୁଧାରେ କଣ ଏ ଦିଇଲି,
କଣ ଏ ପ୍ରାସୁକାଳ ଏ କଣ ଏ ଘରେବେଳୀଥିଲା ।
ପ୍ରାସୁକ କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାଇଵରେ କଣ ଏ ଦିଇଲି ପ୍ରାସୁକ !

କୁମାର ତୋର ହୃଦୟର ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ମେତିବେଳ କଲେ
ତର ଜିଣେ ଜାଗିର ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ହାତରସାଥରେ
ଦିଦ୍ୟା ବ୍ୟକ୍ଷତ୍ୟ ଶରୀର କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ଚୌକିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିଥିବା କହେଠାର ଯେ ଅଭିନାଶ
କହି ହୋଇଯାଏ ତତ୍ତ୍ଵର ପରିଚାର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ
ସୁନ୍ଦର ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୁଏ । କିମ୍ବାର ମାତାପଦ୍ମ
ଶିଳ୍ପ ଯୋଗୀର ସଂତ୍ତବା କିମ୍ବାକପ୍ରଥାପତ୍ର ଉପରେ ପରାମର୍ଶ
ଅନୁଭେଦ କରିବାରେ ହେ ବହିଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନର ମାତା
ପଦ୍ମବୀମାନେ ବନ୍ଧୁ ପାତରରେ ସମ୍ମର୍ମାନର ବିଶେଷ
ବନ୍ଧୁ ହ ଏ ଯଥା । ୧୦ ରେ ଫାଇ ସବାରେ ସୁଅଳ୍ପ ପଢ଼ିବା
ଯେ ହାର୍ଦ୍ଦି । କେବଳ ପ୍ରକଳ୍ପର ଦିଦ୍ୟାକର୍ମର ହର
ଦ୍ୱାରରେ ଏହ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ପ୍ରେମାକର୍ମର ଶାରୀରିକ ଏବଂ
ବୈମାନିକ ସେଠାର ବିଶେଷ ହୃଦୟ ହାର୍ଦ୍ଦି । ପ୍ରେମାକର୍ମର
ପାଦରେ ପାତରେ ଲେଖି ପଥ କାରଣ ହାର୍ଦ୍ଦି ।

ଅୟବ୍ୟାପ ମର୍ତ୍ତ ଅଠୋ ଲେଖ ପଢି କାହାର ନାହିଁ
ବନ୍ଦିକାରୀ ମୟଥାଜାଇଲେ ସବୁଳଦେଶର ସବୁଳମନବ
ଯବେଶରେ ଯେଉଁ କହି ଏକ ପ୍ରୁଣ ହୋଇଥିଲା, ତାଙ୍କ
ମଧୁ ଦୂରାହି କବି ହେଇଅଛି । ପରିଷ୍ଠମେଳକର
ପ୍ରସଂଗ ଲେଖନ କରି ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ତୋହର
ଅଧିକାସମାଜେ ଏହି କହି ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ କଲେ ।
ତରକାରୀଙ୍କ ବୈଶିଖ ହୀର ହୋଇ ଅନ୍ତରେ ଅଗ୍ର
ମୁଦ୍ରଣ କଲେ ସୁତ୍ୟା ବୈମାନିକ ଦେଖିବେ କାହାରେମୋ
କାହାରେମୋ ।

ତେ ପରିମାଣ ।
ଯାଏଇଲୁଗୁଡ଼ କଟିଛ ଯେ ସେହିକିମ୍ବା ଅବଶ୍ୟକ କର
କରିବା ହାଜରୋକ ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠାକୁ ସବୁ ପାଇଁ
ଦେଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତରେ ପଞ୍ଜାଇ ମତ ଦେବା
ଯେଉଁ ଗୋଟାଏବେ କଲ ହୋଇଥାଏ, ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କ କି
ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକିମ୍ବା

ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ହୁଏ ଏହାର ପ୍ରତିବାଦ କରିଛନ୍ତି ।
କରିବାର ମେଲରି ପାଇବାର ଏହା ଅର୍ଥରେ କେବେ
ହୋଇଥାଏ । ମରଜିପିଲାଇଟ୍ ମେଲା ଯଦକ ମୁଣ୍ଡ ଆପଣ
କରି ଉଚ୍ଚବର ଖାଲ କରି କରିବାର ପ୍ରତିବାଦ କରିଛନ୍ତି ।
ଏହା କିମ୍ବା ଯେହାକୁ କରିବାର ଏହାର ନାମ କରିବାର ପ୍ରତିବାଦ ।

ପ୍ରକଟନ କମିଶନ ହେଲା ।
ଆମେମାତ୍ର ସାଂ ଅନ୍ତକାର ଯାଏଇଁ ହେଲା ଗାଠ
ଅବଳତ ହେଲୁ ଯେ, କୋଣାରକ ମାନ୍ଦବିନ ବେ

ସାହେବ କରିବାପାଇଁ ଲାଗୁଦିନ ମାତ୍ରରେ ଥିଲା, ଅଛି, ଏହି
ଲାଗୁଦିନରେ ବୁଝଇ ବୁଝଇ ମଧ୍ୟରେ କହାଯାଇଲା ହୋଇଥିଲୁ
କୋଣାର୍କ ଉପରୁ ପାଇଁ କବିତା ହୋଇଥିଲା ।
କରିନାଳ ଦେଖାଯାଇ, ଏଥିର ଶାହୀରୁକ୍ତ କବିର ଏହି ମନ୍ଦିର
କେଉଁ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବାହିତ କରାଯାଇ ।

କ୍ଷେତ୍ରପତି ।

ପ୍ରେରଣାତ୍ମକ ମନୋମତ ନିମିତ୍ତ ଅମ୍ବେଲାଗେ
ଦାସୀ କୋହଁ ।

ମନ୍ଦବର ଶ୍ରୀପତ୍ର ଉତ୍ତଳପାପକା ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଣ ।

ମହାଶୟ !

ଗଲ ଜୀନେବ୍ର ମାତ୍ର କୁଣ ସଙ୍ଗେ ସେବି-
କରେ ଦିନଲକ୍ଷିତ ବିଷୟ ପଠ କର ଥିଲେ-
ମାତ୍ର ଅଭିଭ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରାନନ୍ଦ ହୋଇ ଥାଏ ।

ସେବକ-ର ଲୋକା ଅଛି ସେମେକର ଶାସନ
କାହିଁ ବକମାଳୀ ବିଂହ ଦିଲାର ପ୍ରାମରେ ଜଣେ
ତୁମ୍ଭକୁ ବୁଝି ଦିଲା କହିଲେ “ତୁମ୍ଭମାଳେ
ଶ୍ରୀମୁଁ କମାଳଙ୍କ ପରି ହୋଇ ଦିଲା ନାହିଁ”
ଏହି କଥା ଦେଇ ସେବକ ସମ୍ମାଦକ ମହାଶ-
ପୂର୍ବର ତେବେ ଦୂତ ଯାଇଥିଲୁ, ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
ତ ଦିଲାର ବୃଦ୍ଧମାଳେ ଏପରାର ବିଷେ
ତୁମ୍ଭରେ ଥାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଅତିଏକ ବାହୁଦର
ଉଦ୍‌ବାଗସବ ହେବା ଉଚ୍ଚ. ଏହି ଉଦ୍‌ବାଗ-
ସବ କି ଥିବାରୁ ଲେବମାଳଙ୍କ ମନରେ ଦୂର
ଓ କଷ୍ଟ କାହିଁ ଦେଇଥିଲା ଏବି ଅନେକ ମହି-
ମାଧ୍ୟମିକଲମାଳେ ଦୃଶ୍ୟ କଷ୍ଟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି।
ଏହିପରି ଅନେକ ଉପଦେଶ ଦାଆ ଯାଇଥିଲା
ଦେଇବକ ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟା । ନାହିଁ ନ ଦେ-
ଖିଲାଇଲା କାହିଁକି ? ଆଶି ବକମାଳୀ
ବାହୁଦର ସ୍ଵଭାବ କାଣି ଥିଲେ ଏପରି କହିଲି
ଲେଖି ନ ଆନ୍ତେ । ଯେଥେପରେ ଏବକ
ବହିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦେବ ସେ ଉଦ୍‌ବାଗତେବା
କାହିଁ ମହୋଦୟର ଦେବ ଲେବମାଳକେ ଦୂର
ପୂର୍ବ ମହାଶୟାଙ୍କ ଏକାବେଳେ ଦୃଶ୍ୟରେ
ଅଛନ୍ତି ଏବି ଦୃଶ୍ୟମହାଶୟ ଗତବର୍ଷ କିମାର
ଦୂର ଦେବା ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରକାମାଳକ ସେହି ସମ୍ମାନ
ମୁକ୍ତ ଅତ୍ୟାନ୍ତ ମନୋଦୂଃଖରେ ବିଠାଇ ଅଛନ୍ତି
ଦୂର ଦେମାଳକେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦୂର ଯୁଦ୍ଧ
କର ଅଛନ୍ତି ସେ କାହିଁ ମହାଶୟର ଉପର
ଅମୂଳ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ । ଆଶି ଦିଲାର ଗୋଟିଏ
ଦାଆର ସତରପଦ୍ୟ କି ଦୂର ଜଣେ ପ୍ରଥାମ
ଦେଲେବକ ପରି ଏପରାର ପାଗମାଲେ
ଦେଇବା ସେ କିମେତର ବିକିମାଳର କାର୍ଯ୍ୟ

କର ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପଠନଗାନେ ବିବେଚନା
କରିବେ ।

ପ୍ରଥମଟଃ— ବଜମଳୀ କାହିଁ କଣେ ପ୍ରକାଶ
ଖର୍ମିକ (Saint like) ଏବଂ ସେ କ୍ରୁଷ୍ଣମର୍ତ୍ତ
କଷ୍ଟପୂରେ ଭାବୁଲଭାବରେ ଥିଲା କରିବେ
ଏହା ଏହିହୁର୍ମୁହ ନିମନ୍ତେ ଦିଲ୍ଲୀ କରୁଥାଇ
ନ ପାରେ । ଯୁନାଟ ଦିଲ୍ଲୀରୀ କାହିଁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର-
କର ଥିଲା କରିବା ସ୍ଵାକ୍ଷର ନୁହେ ।

ଦୂର୍ଦ୍ଧାରା— କୁଳର ପ୍ରାମର ଜଣେ ରହୁ
ଲୋକ ସହି ଦେଖା ଦୋଷେଥିଲା । ସେ
ଭାବୁଲ୍ଲା ଜିଜିଜି କିମ୍ବାର୍ଥ ଦିଅ୍ୟା ବୋଲି
ପ୍ରବାଗ କଲେ ।

ଦୂର୍ଦ୍ଧାରା— ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଶ୍ଵରମାଳକ ପରିବୋହ
କର କାହିଁ ଏପ୍ରଥାର କିଆ କାହିଁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
ଦିଲ୍ଲୀ କର ନାହାନ୍ତି । ସହ ଅଧିକର ମନ୍ଦରେ
ହହ ଆଶ୍ରିତେବେ କାହାର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣି ବୋଲି
ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ? ଏହି ବାକ୍ୟର ସବଲଭାବ
ସେ ବାହା ଗଲ ନାହିଁ ଏହା ବକ୍ତ୍ର ଅନ୍ତେପର
କଷ୍ଟ । ବଳର କ୍ରୁଷ୍ଣମାଳଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା
ଗୋଟିଏ ଉପଦେଶ ଦାଖି ଅଛେ । ସବୁରେ
ଦେଖାନେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଶ୍ଵରମାଳଙ୍କ ପର ଦୋଦା
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବକର କ୍ରୁଷ୍ଣମର୍ତ୍ତଙ୍କ
ପୁଣ୍ୟା ।

ମନ୍ଦରକ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର । ସେବକର ଏପ୍ରଥାର
ଅନ୍ତେପରକାରିତାର ମରିଥିଲୁ ଦେବା କହ
ଶୋତନ୍ତ୍ର, ମନ୍ଦରକ ବାହିକ ଅନ୍ତକ-
ଭାବୀର୍ଯ୍ୟ । ତାପାର ଜୀବନ ନାହିଁର୍ତ୍ତିରରତ ।
ସହ ହେହ ପ୍ରକାଶ ମନ୍ଦର ଦେବାକୁ ପାହା
ଦରେ ତାହା ଦେଲେ ସେ କରିବାରୁ ଅନେକ
ଶିଖାଇବ ।

ପରିଶେଷରେ ସେବକ ସଜ୍ଜାଦକ ମନ୍ଦର-
ଧୂଳ ଉପଦେଶ ସେ ସେ ଏପ୍ରଥାର ଅଳକ
ଦାଖାରେ କିମ୍ବା କର ଦିଲ୍ଲୀରୁକୁ କୌଣସି
ଦେବକର ବହୁବରେ ନ ଲେଖିବେ ।

ଦେବକାଳ ଗଢି } } ଶାମୋଦକ ପତ୍ରନାୟକ
୧୦—୧୧ }

(ପୃଷ୍ଠା ପ୍ରକାଶିତ ଦିନାତ୍ମକ)

ମେଳା ବର୍ଣ୍ଣା

ଭାବୁଲ୍ଲା

ପ୍ରେସ୍ରୁଟୁ ଅର କରିବେ ଅଗେ କର କମନ ।
ଭାବୀର ପାଦକ ଦେଖର ପ୍ରବ୍ୟାଦେବ ଦର୍ଶନ
ମୂର୍ଖକାଳ ପାଦ ଦୋଷାର ସମ୍ମିଳିତ ରୂପାଳ ।

ଜାମେସ୍ତୁର, ଅନେଥିଲ ପେପଟୁରୁଷ କଣାଳ ।
ସୁନ୍ଦର ମଲକା ଅନ୍ତକ ସମୟର ତଦର ।

ତତ୍ତ୍ଵ ଶରମକେମରେ ଶାରବନ୍ଦରର ।
ଅମୃତଦରିନବୀ ଦେଖାନାହା ନାମର ।

ଶାରବନ୍ଦବସ୍ତୁ ଅନ୍ତର ଅର ଧନ ବନୀର ।
ଶରବନ୍ଦେଶ୍ଵର ନାମରେ ଏକ ଶାର ତତ୍ତ୍ଵର ।

ନିର୍ମାଣ କରଇ ଦେଲାରେ କରିବନ୍ତରୁ ଗୋର ।
ଏତେ ସୁନ୍ଦରତ ଦେଖାରେ ହୋଇ ନ ଥିଲା

ଦେବେ ।

ଦୂର୍ଦ୍ଧାର ମୁଦ୍ରା ଦେଖିଲ କରିବନ୍ତର ପେବେ ।
ଶୁଭବସ୍ତୁର ମେଲା ବରିବନ୍ତର ତଦର ।

ଦେଖି, ପେଶୋଅର ଶାକ ବସ୍ତୁରେତେପରିକାର ।
ଶାକବନ ଟୋପିଦେଖାନାହା ପୋଷିବନ୍ତର ।

ଶାକବନର କରିବନ୍ତର ବସ୍ତୁର କରିବନ୍ତର ।
ଦାରିଂଗାର, ଶାକବନକ, ଲୁପ୍ରା ତୋପିଅମାଳ ।

ପରମୀ ଦସନେ ପଞ୍ଜାବେ ଅନ୍ତର ଏ ପଥାଳ ।
ଦୂର୍ଦ୍ଧାର ସୁରୀ ନାମରେ ଦେଇପରିତ ବସନ୍ତ ।

ପରିଧାକ ଏହା ଦୂର୍ଦ୍ଧାର ବନ୍ତ ମୁନ୍ଦମାଳ ।
ଲଦୋଇ ମୁନ୍ଦମାଳ ଶିଶ୍ରାମଦେଖ ନିକଟ ତତ୍ତ୍ଵ ।

ବେଳାଇ କନ୍ଦୁଥ ବେଳରେ କରୁଥିଲ ପରିତ ।
ଫୁଲବାବ ନାମେ ଅପର ବନ୍ତ ଅଛି ପରିତ ।

କଲା ଧଳା ନୂରିବିଲା ରେଖନରେ ପରିତ ।
ମସିନ, ଖେଳ ବାଟିବ ନାମେ ନାନାପରିବାର ।

ବସନ୍ତ ସବିତ ରହିଲ ଅର ଦେଖିଲ ଶ୍ରାଵନ ।
ପରୀର ଶାକର ଦୋପରଦର ଅଛି ଅନେବ ।

କରି ବନ୍ତ ସମ୍ମରି ଦେଖି ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।
କରିବନ୍ତର ପରିତ ପରିତ ପରିତ ।

ଏତୁ ଅନ୍ତେ ରହି ଦର୍ଶନ କରୁଥିବ ସରଳ ।
ଦୃଷ୍ଟିଅରସୁର ଅଥିର କାତି ଶୋଲ ଟେବିର ।

କହିଁ ପିଲୁକାଠ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦାତା ବନ୍ଦର ।
ଅରିନ୍ଦୁଷ କାହିଁ ଅନେକ ହୁବ କେ ପାହେଇଛି
ଶୁଭବସ୍ତୁର ଗାନ୍ଧି ପରିତ ।

ଶାହାର ଉପରେ ସୁନ୍ଦର ଦୂର୍ଦ୍ଧାର ଲାଗା ଶୋଭିତ ।
ବହୁ ବାଗାମ ପରିତ ଶାହାର କରିବା
ମୁନ୍ଦମାଳକ ସାମାନ୍ୟ କରିବା ।

ବସନ୍ତ ବସନ୍ତ କରିବା କରିବା କରିବା ।
ଦେମନ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାଳକ ।

ଏଥୁବୁଦ୍ଧ କରିବା କରିବା କରିବା ।
ଏଥୁବୁଦ୍ଧ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପ୍ରିୟମା ତତ୍ତ୍ଵ ଆଜି ଆଜି କରିବାକି ବାନ୍ଦିବେ ।
ଶାହାର ନୃତ୍ୟ ଦୂର୍ଦ୍ଧାର ହୁବିଲାନ୍ତମାଳ ।

ଶାହାର ଦେବର କରିବା କରିବା କରିବା ।
ମନେହରି କରିବାର ଦେବରେ ରେତେହରୁକିମାଳ ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପରିପାତ୍ର କରିବା କରିବା କରିବା ।
କାଳଜେ କରିବା କରିବା କରିବା ।

ଯନ୍ତ୍ର ଦରିବଲାଗିଲେ ଏହା ଜାଗା ପବରେ ।
କୁଣ୍ଡ ଦେଖିବେ ଆମୁକା ବଣ୍ଣା ଜାକାପ୍ରକାର ।
ବଲମ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଜାକାବର୍ଣ୍ଣ ପଥର ।
ପରିଷକ୍ତ ଖେଳ ଖେଳିବା ପାଇଁ ଅଛି ହୁନର ।
ବଲମ ପଥରମାନଙ୍କେ ମାଳା ବଢ଼ି ପକାର ।
ମାଗରେ କେଳିଆଁ କାଳିଆଁ କାଳାବର୍ଣ୍ଣ ରଜିତ
ପ୍ରେଥାଅର, ଦଶା, ଲହୋର ମାହିପାତ୍ର ସତି ।
ଅଜେବପ୍ରକାର ପିତୁଲା ବେଳେ ହୃଦୀମ ଫଳ ।
ପ୍ରାଚୀ ଆକୁର ବନର ଏଥା କାରୁକୌଳ ।
ଦଶାର ସୂନ୍ଦରକଲଙ୍କ ପ୍ରେରବ ଏ କୋରଗା ।
ପଞ୍ଚଦଶର ମୃଦୁ ଯେ ଗ୍ରହ ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ।
ମହାବ ଧର୍ମ ଯେଜଳ ଦେଲେ ତାପଦ୍ୟୋଜଳ
ତଣିତ ଅବଶ୍ୟ ଏହାକୁ ଦେଇ ଏବବ ଧଳ ।
ବୁଲପୁର ପାଥ୍ୟ ଶର୍ଣ୍ଣିକ ବନ୍ଦ ଅମ୍ବେ କିଣିବ ।
ଜାକାରସ ହସ ଗଲପ ପଡ଼ି ଶୁଣେ ହୋଇବା ।
କମରା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଯେବେହୁ ଅମ୍ବେ ମୂର୍ଖୀ ସେଷ ଗୁରୁମହିମା
ବା । ହୋଇବାକୁ ଆମିଲ କୁପୁରପୁର । ପ୍ର ।
ବାଖରବାଦ ଓ ଧେଶ ତ୍ୟାଏତ ମହାନାହ । ବା ।
ବାଲ ଅଳକମର୍ମା ବୁଜାଇ ସକର ବଟିକିଲୁ ଟ୍ରେନ୍
ପ୍ରକରଣ କିମ୍ବକୁ କର ବେମାଦକ ଜାମେ ସକ
୩୮୪ ମେହିବା ଜାହାନ୍ତରେ ଟ୍ୟାଙ୍କ ୧୦ ରୁଫେ
ଏକ ଟ୍ରେନ୍କିଲାମା କେବଳ ହେବେ କେବଳପୁର
କୁପୁର କେବଳକୁ ମାତ୍ର ବାଲ ବିକ୍ରିମାନେ
ଅମ୍ବ ପକ୍ଷକୁ କିମ୍ବକୁ ଟ୍ରେନ୍କିଲାମା ବଳରେ ଅବସ୍ଥ
ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କର କାହାକୁ ଦୟା ଅମ୍ବସେମାନଙ୍କ
ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତ ଦେଇବାକୁ
ଅମ୍ବର କିମ୍ବକୁ ଟ୍ରେନ୍କିଲାମାକିମ୍ବକୁ ଏବାମାନଙ୍କ
ମାମଲ ଓ ଅମ୍ବକୁ କିମ୍ବକୁ କରିବାର ପ୍ରେସ୍-
କର କରିବାରେ ଅମ୍ବ ଦେଇ ଟ୍ରେନ୍କିଲାମାକୁ
ଅପରା ଟ୍ରେନ୍କି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବରିଅସ୍ତ କର ବହିର
ରୁହନ୍ତି ଅକୁର ଅବାନନ୍ଦରେ ଦେବା ନିମର୍ଦ୍ଦ
ଏକ ଟଙ୍କା ମେହିବା ଟଙ୍କା ପଥର ମାତ୍ର ତା ୧୮
ରୁହନ୍ତି ଏହି ଅମ୍ବଗୋଟି କିମ୍ବକୁ ଅମ୍ବ
ମୋହାର ସମ୍ପେଦ ମନ୍ଦବହୁ ଅରିବ ଜାମେ
କିମ୍ବକୁ ଦେଇ କେଳିପୁର କରିବ ଦେଇଅକୁ
ଏହି ଭାବେରେ ଟ୍ରେନ୍କିଲାମା ବଳରେ ଦେଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଟ୍ରେନ୍କିଲାମା ଉପର ଦେବା
କିମ୍ବକୁ ଟ୍ରେନ୍କିଲାମାକିମ୍ବକୁ ପ୍ରେସ୍ବର
କିମ୍ବକୁ କରିବାର ସମ୍ମାନ ନିଷେଖ ।

ପରାମ କିମ୍ବକୁ । ତା । ତା ୧୯ ରଖ ମାତ୍ର
ପ୍ରେସ୍ବର ସକ୍ଷମ ମେହିବା ।

ଏବମକନିମା ବେଗମ

NOTICE,

Dharamsala Grand Trunk Road Inspection Bungalow is under repair, and it cannot give shelter to Travelling Officers before end of March 1884.

ଧର୍ମଶାଲା ବଜ ସତ୍ତକଟିବ ତାକ ବଜଳ
ମସମତ ହେଉ ସବାରୁ ଆମାମ ମାର୍ତ୍ତମାସ
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥରମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ
ଆସି ପାରବ କାହିଁ ।

GOBIND CHUNDER DAS

Sub Engineer
No. 4 Sub-Dn.

NOTICE.

A Magic Lantern Exhibition interspersed with singing, will take place in the Mission New School Rooms, Sutahat, Cuttack, at 7 o'clock P. M. the 27th instant.

Ra. A. P.

Reserved Seats ... 0—8—0

Other Seats ... 0—4—0

Children Half price.

N. B.—The proceeds to be devoted to the procuring of New Magic Lantern slides from England.

CUTTACK,

February 21st 1884.

ଏହାକୁ ଧର୍ମପାଥରିଗାନ୍ତ ଶାଶ ବରଗାର
ଅଛି ୧, କିମ୍ବକ ମାତ୍ର ତା ୨୭ ରଖ ବୁଧିବାର
ରୁହ ଓ ୨ ଆ ସମୟରେ, ନୃତ୍ୟ ବାପଦ୍ୟ
ମଣ୍ୟ ମୁର ଗୁହରେ ଅଲୋଚନା ଥାର୍ଯ୍ୟ
ମାତ୍ର ଲାଗି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ । ବିରିରେ
ଇନ୍ଦ୍ରାଣ୍ୟ ଓ ହନ୍ଦୁଶ୍ଵର ଅବର ବଢ଼ି ନଗର ଓ
ଶୁକ୍ର ନଗରାଦ ଓ କେତେବେ ବିଷାକ୍ତ ମହାତ୍ମା
ମାନକର ମନୋହର ହବମାନ ଦେଖାଯିବ ।

ଟାକଟ ପ୍ରଥମ ଶେରୀ ଟଙ୍କା

* ଦୁଇମ୍ବ ଶେରୀ ଟଙ୍କା

" ବାଲହମାନଙ୍କୁ ଅଧାଦାମ

ରୁପଶେଳ ବୁଦ୍ଧାର ନାକଟରେ ପଟିଷ୍ଠା
ତାରୁ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟାକଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ଶୁକ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପିତା ଶାରିକାର ଅବା
ଗୋଲମାନ ବରିବାର ସମ୍ମାନ ନିଷେଖ ।

କଟକ

ଟଙ୍କାରୁଷ ପ୍ରେସ୍ବର

୩୮୪

ହୃଦୟପୂରହୃଦୟ

ତାତିତ ରଣ କବଚ ।

ତାତିତପ୍ରାଣ-ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବକ୍ତ୍ର

ଲାବନ୍ଧ-ଶକ୍ତି ।

ଏହେ ଦିନେ ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର !

ତାତିତର ଶକ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ପ୍ରକାର ଘେମରେ ଅକ୍ଷାତ୍
ଦୁଅନ୍ତରେ ସେ ସମୟ ଏହ କବଚ ଧାରି ବନ୍ଦେ
ନିଷ୍ଠାରୁଷ ନିବାରି ଓ ରୁପସମ୍ରତ ହୁଏ ।
ଏ କବଚ ବାଲ ପ୍ରକାର ଧାରୁଦ୍ଧାର
କୌଶଳକ୍ଷମେ ନିର୍ମିତ । ଦେବରେ ଲାଗିଥିଲେ
ଶବ୍ଦରକ ଲବଣ୍ୟକୁ ଓ ଅମ୍ବର ସମ୍ମାନ ହୋଇ
ମୁହୂରତର ରହିବାକୁ ଉପରେ ପିଲାମାନଙ୍କ
ପରେ ବସେ ରୁପବନ୍ଦୀ ନିବାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାକୁ ପିଲାଲେ ଶମ୍ଭଲେଖିତ ଶେଷ
ସମ୍ମାନ ନିବାରି ହୁଏ । ସଥା—ଉଦୟମମୟ,
ରାତ୍ରିମାର୍ଯ୍ୟ, ସବୁର ରେଗ, ମୁହୂରତ ହୃଦୟ-
କଷ୍ଟ, ବାର, ସଜବାର, ବିଶ୍ଵାସ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ,
କଷ୍ଟରକ, ଧାରୁଦ୍ଧୋଳାଯ, ସାଧାରଣ ହୃଦୟ-
ଲତା, ହୃଦୟବାଦ, ପଶାପାତା, ସମ୍ପ୍ରକାର
ବେହାର, ବାଲାଖଳ୍ୟ, ଅଗ୍ରିମ୍ବୁନ୍ଦ୍ର, ଦିଦିଂଶ୍ୟ, ଦିଷ୍ଟ-
ଗାସା, ପିତ୍ରେନ୍ଦ୍ରାଦ, ନିଦାନାର, ଶିରରେଖ
ମୁଣ୍ଡକ ଦୁର୍ଘଟ, କେଳିକର ହୃଦୟ, ବାଲ୍‌ବେଧ,
ଧାଳେକମାନର ଦର୍ଶ ମୂର୍ତ୍ତା, ମୁନ୍ଦରେଗ ସମ୍ମାନ,
ବନ୍ଦୁରକ ଦୃଢ଼ବନରକୋଥ ଏହର ଶୀଘ୍ରା,
ଶୁକ୍ର ଏହ ଶୋବିତ ସନ୍ଦାୟ ସମ୍ମାନ ବେଗ ।

ଶବ୍ଦ ନଥିରୁତି ଉତ୍ତରର ଦ୍ୱାରା ହେବେ
ରହିବ ଦୋଷ ଜନ୍ମିଯାଏ, ଏହ ହେବୁ ପରି-
ମିଶ୍ରିତ ତାତିତ ବହିକାର ଅବସ୍ଥକ ଏବା
ତାଜା ରହି ତାତିତକବଚ ପିଲାକେ ସାଥକ
କୁବା ।

ପ୍ରଭେଦ ଭଲଭଲ୍ଲାକୁ ଗୋଟିଏ ରେଷମ
ପୂର୍ବ ଦ୍ୱାରା କଲଦେଇରେ ଦିନବାକୁ ହୃଦୟ,
କିମ୍ବା କଷ୍ଟରକ ସେ କୌଶଳି ସ୍ନାନରେ ପିଲା-
କାର ପାଇଁ ତାତିତକବଚ ପିଲାକେ ସାଥକ
କୁବା ।

ପ୍ରଭେଦ କବଚ ଓ ରେଷମର ମୂଳକିଣ୍ଟି
ଦେଖିବା ଅଛି । ତାତିତରେ ପଠାଇବା ଧାର
ହୁଅଥାର ମାତ୍ରକ ଲଗବ ।

କଟକ ଜଳରେ ଅମ୍ବେ ଏହର ଏବା ମାତ୍ର
ଅବସ୍ଥକେ ଅଟୁ ।

କ୍ଷେତ୍ର ପାତ୍ର

ସାଧୁହିନସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ପୃଷ୍ଠା ୧୯

ତାରିଖ ମାତ୍ରାମତ୍ର ପାତ୍ରପତ୍ରିକା । ମ୍ରାଜମୁଖ ୦୨୦୯ ୧୨୦୯ ୧୫୯୫ ମାର୍ଚ୍ଚିଆର

ନାମଶବ୍ଦ

ମର୍ଦ୍ଦ	ଅଗ୍ନି	କଞ୍ଚିତ୍
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୫	ଟ ୧୯
ଭାବମାସିକ	ଟ ୦୫	ଟ ୧୯

ମାନୁଷର ବନ୍ଦାର ଶାଶନ କର୍ତ୍ତା ସକାଶେ
ଜରେ ଲଙ୍ଘନ କିମ୍ବା ଦେବା କାରଣ ଶ୍ରୀ
ଯୁନ୍ନ ସୁପରଶେଣ୍ଟେଶ୍ଵର ସାହେବ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର
ଲୋକିଥିଲେ ମାତ୍ର ଶୁଣାଯାଏ ବେଳନ ବନ୍ଦା
ପଞ୍ଚ ନିଜାନ୍ତ ଅଧିକ ହେବା କୁଟୀରେ ଗର୍ଭ
ମେଶ୍ଵର ସେ ପ୍ରସାଦ ପ୍ରାଣିକ କୁଟୀରେ ଜଣେ
କପ୍ରସାଦ ହେଲାଯାଏ ଲୋକ ୩୦୦୦ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେବନାମେ ନିର୍ମାଣ କରିପାର ଲେଇଥିଲା ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଟାମେର ଶାହେବ ସମ୍ରତ୍ତରୁଥେ
ଅଭେଦୀ ଓ ବଳ କରି କରିଗାରୁ ବିଲାପକୁ
ନିବା ଅନ୍ତରକଷେତ୍ର ବିବେଳନାରେ ହୁଏଇ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଫେରଇ ନେଇ ଅଛନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଦଳକାର ଶାହେବ ସେଇଁ ଆମୟେବ ପରୁବ-
ଦଳ ଉତ୍ତରାର ଥିଲା ତାହା ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ
ବର୍ଣ୍ଣାତ୍ମ ସାହେବ କୁଟୁମ୍ବରେ ଯିବେ । ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ ଜନରକ ଶୁଣାଯାଏ ମାନ୍ୟବର ଜମ-
ସନ ସାହେବ ଡେବା ଗର୍ଭରୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଅସିବେ ।
ତାହା ହେଲେ କହି ସୁଖର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ ।

ମାନୁଷ ପଦେତର ଶୈଳ୍ୟାଧିକ ସର୍ବ
ପ୍ରସ୍ତୁତାର ସର୍ବତ୍ର ସାହେବ କି ଯେହିଁ ମଦମା
ଜାହାନ ସହରେ ରସା ଯତ୍ନ ଅଞ୍ଚଳେ ଥାମା
ବୋମବାର ଏ ନଗରରେ ପଢ଼ି ଦେବନ
ଦୁଇ ଦଳ ଏଠା ପରିଚାନ ଦେଖି ଦୁଧବାର
ବରି ତାବନାର ଏଠାରୁ ପଢ଼ି ଯିବେ ଏବଂ

ସେଠାରୁ ତିଲବା ବାଟି ମାନୁଷ ସାମୟେତ୍ର
ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ବାହାର ଯିବେ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ କନ୍ଦି-
ଦୂର ଲୀମନୀ ସାହେବ ଏହାକି ସଙ୍ଗରେ ଘର
ଗୁରୁ ଯାଉଥିଲା ।

ତାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରକାଶ ସେ ଗତ ମାସ
ତା ୧୯ ଦିନ ସତରେ ପାଲିମେଯା ସର୍ବରେ
ଶ୍ରାବନୋପ ସାହେବ ଦୂର ଦଳର କଟିଦାରଙ୍କ
କର୍ତ୍ତାର ସାନ୍ତ୍ରନର ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଆବେଦନ-
ପଢ଼ି ଅନେକ କରି ବରାନାର ଶଳୟ ବିଷୟକ
ଅଭେଦ ବନ୍ଦୁର ତତ୍ତ୍ଵକାଳ ସ୍ମରଣ ସର୍ବରେ ବି
ନା ପରୁରଥିଲେ । ତହିଁକି ଅମ୍ବାନଙ୍କର ସହୁ-
କାଳ ଚଷ୍ଟାପେକ୍ଷଟ୍ୟ କରି ସାହେବ କର୍ତ୍ତାର
ଦେବରେ ସେ ଦର୍ଶନ ଅଧିବେଶନରେ ତାହା
ଆର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ ପ୍ରାୟ ଦୋଷ ଦେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ସେତେବେଳେ ଦେଇ ସହୁଦାୟ ସୁହାର ଓ
ଆବେଦନପଢ଼ିର ଦିହତ ବନ୍ଦୁର ଦେବ । ସବୁ
ଏ ବର୍ଷ ଏ ଅଭେଦ କର୍ତ୍ତାର ଦେବ ନାହିଁ ।

ଅଭେଦ ନାମକ ଏକ ଦୂରତ୍ତ ବାଷ୍ପମୟ
ଜାହାଜ ୨୦୦୦୦ ଟାକ୍ତ ବରେବିଳ ଦେଲେ
ଦେବ ଆସି କଲାବଜା ମାହାତ୍ମ୍ୟରୁକୁଣ୍ଡାରେ
ଲଙ୍ଘନ ଦେବନାମ । ପାଇଁ ୩୦୦୦ ଟାକ୍ତ ମାର
କାରିବାକୁ ଅବସ୍ଥା ଅବୁ ବେମନ୍ତ ସମୟରେ
ଗତ ମାସ ତା ୨୦ ଦିନ ପ୍ରାଗଭାଲରେ ତହିଁ-
ରେ ଅଗ୍ନି ଲାଗି ସମସ୍ତ ଜାହାଜ ଓ ମାଲ ଏକଟି

ବେଳକେ ବିଲାପୁ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭକ
ପାହୁଣୀରୁ ସକାଳ ଶୁଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନି
ଭୟକର୍ତ୍ତାରୁପେ କୁତୁଖୁଲ୍ ଓ ବାଠ ଏବଂ ତର
କଳ ଯିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ତେବେଳେ
ଅଗ୍ନି ଲାଗି ତେତେବେଳେ ସେ ଭେଲୁ
ବୋହ ଯାଇ ପ୍ରାୟ ନିମ୍ନ ବରରେ ଜିନମାରର
ବାଟ ଅଗ୍ନି ସ୍ତୋତ୍ରାପୁରେ ଦେଖେ ପାରିଥିଲା
ଏ ଅଗ୍ନି ଯୋଗେ ଅଧି ହୌଣିପି ଅନ୍ତରୁ ହୋଇ
ନାହିଁ ଦେବକ ନକଟବତୀ ବୁନ୍ଦିକ ଦୂର
ବିଲାପୁ ସାମାନ୍ୟ ବୁନ୍ଦ ଦେବ ପାରିଥିଲା
ଏବଂ ଏହ ଦୂରଟିଲା ଯୋଗୁ ଦେବେଷିକ-
ତେଲ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମହରମ ହୋଇଥିଲା ।

ତେଣୁ ବିଲାପର ତକଳିତ ଶନମାନେ
ତଳର ବର୍ଷରେ କୁଳାଥ ଦୂର ଆଇଥିଲା
ସଥା—

ଦୂରୀ ଶେଷୀ ।

ଶାରୋପାଳ ଦ୍ୱାରାର୍ଥ୍ୟ	ବିଟକ
ଦୂରସ୍ତୁ ଦତ୍ତ	ପାର୍ଦେଶ୍ବର
ଅଦମଦର୍ଶାଶାନ୍	ବିଟକ
ନାର୍ଯ୍ୟାନ ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି	"
କୁଳାୟ ଶେଷୀ ।	
ଦେବରେ ଜାବୁପୁର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ	ଲକ୍ଷ୍ମନାଥ
ଦେବମାରଥିଲା	ସୁମ୍ବୁ
ଶଶୀ ଦୂରା ପୋଷ	ମତ୍ତବୀ
ଶରରତନ ଦାସ	ବିଟକ

ନବେଳୁନାଥ ମେଡ୍
ଶମଚତ୍ର ଦିଲ୍

ପ୍ରକାଶକ

ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଲଗେନ୍ତୁଳାଠ
ଦିନ ହାବତା ଇଣ୍ଡିଆର୍ ବଲେଜରେ ଏବଂ
ଆଜି ସମସ୍ତେ ବଢ଼ିବ ରେବଲ୍‌ଶା ବଲେଜରେ
ଅୟୁକ୍ତ କରିବେ । ଯୋଗ୍ୟତାନୟାରେ କଟକ
ଏଲ ସର୍ବ ଦେଖାଯାଏ ।

ବନ୍ଦିକଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆହଁ ଏକମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ-
କାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲ ମଧ୍ୟ ବିବେଶାନ୍ତ
ପ୍ରଦର୍ଶନମନ୍ତ୍ରେ ଏହା ଯାର୍ଥକାଳ କୋଣାର୍କମର୍ତ୍ତା
ଉତ୍ତରପୁର ରହିବାକୁ ଅନ୍ୟମର୍ତ୍ତା ହେବାରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଦିନିଟା ଚକିତମାସ ଠାର୍ଟ ରଖିରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଦିନ ଛାଇବାରୁ ପ୍ରିୟ ବ୍ରତ ଅଛନ୍ତି । ସୂଚନା
ଆହଁ ଏକବ୍ସତ୍ତବ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ମହାମେଲା
ଶେଷ ହେବ । ଶୁଣାଯାଏ ଅଛେଇ ବିଦ୍ୟ
ବିଜୟ କେବାରୁ ଗାନ୍ଧୀ ଅଛି ଓ ଅବେଳା ଲୋକ
ମଧ୍ୟ ଦେଖି ଧାର୍ଯ୍ୟ କାହାନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ
ସୁଧାର୍ତ୍ତ ସାହେବଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିରେ ବିଜୟମଣ୍ଡଳ
ହୋଇଅଛି । କେହିଁ ବନ୍ଦିନ୍ତି ବେଳେ ଦୂରନ୍ତରେ
ଟଙ୍କା ପାଇଁ କରୁଥିଲ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇଁବା
ଦସବ୍ୟବେ ଦେବତା ସନ୍ନେହ ଦଶନ୍ତି ତାହିଁ । ପୁଣି
ଅଗମୀ ବର୍ଷ ଦମେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ମା ପିଟାଇବା ସକାରେ ସେ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚେଷ୍ଟା
କରେଣି । ଏ ଚତୁର୍ଥ ସଥଳ ଦେଲେ ଆହଁ
କିନ୍ତୁ ଲବ ଦେବ ପିବୋ ଇଂରେଜମାନେ
ଦେଖନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଏଥିରୁ
ଅତିମାନ ଭବନ୍ତି ।

ଶତ କଲିକଟା ଗରେଟରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟା
ମାଳ ଏକବା ଭୂମିଷ୍ଟ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଶୋ ୧୯ ଟଙ୍କା
ସଫାଇ ନାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବା ଜାରିଗା କରି
ନିର୍ମିତ ବୋଲି ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଯୋଧିଗା
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଥି ହୃଦୟରେ ଆହୁ କେବେ
ସଫାଇ ନାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି । ଏବେ
ସଫାଇ ନାଳର ପ୍ରସ୍ତେତକଟା ଦେଖି ଅନ୍ତର୍ମାଳ
ମାଳ ଦେଉଥିବ ଯେମନ୍ତ ଏ କଳା ସବ୍ଦା
କେବଳ ଜଳମଳ୍ଲ ହୋଇଥିବ ଓ ବାଜାରମାତ୍ରରେ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କେ ଶାବ୍ଦା କୁହି ନ ପାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟା
କିମ୍ବା ଯୋଗାଇବା ବାରିଗ ନାଳ ଖୋଲା କିମ୍ବା
ଅବମ୍ବ ଏବଂ କାହିଁ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥର ଶାବ୍ଦା
କଲେ । ଏମାକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ବାହିକ
ବାର୍ଷିକ ହେଲେ କିମ୍ବାଲ ପରିଷର ସଫାଇ

କାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଷାନ୍ତା । ପ୍ରକୃତ କଥା
ଏହିବି କାଳ ସଂର୍ବାସ୍ତ ଦାଦିମମାଳେ କିମ୍ବା ଶୁଦ୍ଧ
କବ ବିନ୍ଦୁ କରୁ' ସମସ୍ତ ଶଶବର ଜଳ
ମସ୍ତିଷ୍କୁ ଛିଠିଯାଇ ସର୍ବିଗରମୀ ଘେଗ କାନ୍ଦ
କଥରିଛି ଏବ ବଦର୍ମିମେଣ୍ଡାର କରିବ ତ
ଦେଖରେ ସଫାର କାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରି
ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କ ଦୂରର କଳ ଚିରମନ୍ଦିର
କାଳ କାଟିବାର ବିବରସ୍ତା କରିଲୁ । ଶାଦି
ଦେଲେ ସବୁତୋରାବରେ ସାଧାରଣ ଉପକାର
ହେବ ।

୪ ପୁଣ୍ୟ ମିଛନ୍ଦିପାଇଠୀ ବିକ୍ରି ଲକ୍ଷ୍ମୀର
ବେଳେକ ପ୍ରଥାନ ସଡ଼ିରେ ଅଳେକ ଦେବ
ନିମନ୍ତେ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥିବାର ଦେବୀ ସେଠି
ପଡ଼ିବା ଚମିଶନ୍ଦିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେତୁପମନ୍ଦୁବନ୍ଦୀ
ବ୍ୟକ୍ତି କରିଥିଲୁଗୁ ଜାଗା ସବୁହୋତ୍ରାବରେ ଉପ
ସିନ୍ଧୁ ଦୋରଥିଲୁ । ତମେଶନ୍ଦିମାନେ ଶ୍ରୀମାତ୍ର
ଅଭିବ ସମସ୍ତ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବିବେତନା ନ କରିଛି
ଦୂଆ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମାଧ୍ୟମେ ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଵାସାକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଖିଲୁ
ବାକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଖିଲୁ ଯଥକୁ ଅନ୍ତରେ ଦେଖିଲୁ
ବସିଥୁ ଅଟିବ । ପ୍ରଥମେ ସଜଳମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ
ଉତ୍ତମ କର ଏକ କହି ପାର୍ଶ୍ଵ କାର୍ଯ୍ୟକ
ଅନୁର କର ତେବେ ଅନ୍ୟାୟ ଦେବ ଦେ
ବନ୍ଦିରେ ସବା ଲୋକେତହୁଁର ସନ୍ଦର ଅଭିନ୍ଦନ
ଦେଖି ଆଜନିର ଦେବେ ଏହ ମିଛନ୍ଦିପାଇଠୀ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ । ଆଜ ସଡ଼ିର ସବୁର ଜୀବି
ଠିକର ନର୍ତ୍ତମାନ ରହୁଥିବାସୁଲେ ହେବନ ଥାନ୍ତିରୁ
ଦେଖାର ଭାବୁଁର ଅସରୁ ଜ୍ଞାନକୁ ରାଜ
ବରିଶାର୍ଧୀଙ୍କ ସେବେ ମିଛନ୍ଦିପାଇଠୀ ଥିଲା
କିମାନ୍ତି ତେବେ ସେ ଥିଲା ଯେ ଅଛିନ୍ତି
ଦୂରଶା ସହ ଦୂରାର ଦେବା ପାଇଁ ଅସବ କାରି
ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନେଜନ ନାହିଁ । ସୁନୁକେତ୍ରମପଢ଼ିଲୁ
ଏହିପୃଷ୍ଠରେ ଯଥେଷ୍ଟ କହିଥିଲନ୍ତି ଏହ କିମିର
ନର୍ତ୍ତମାନେ ପେବେ ଭାବା ନ ଶାର୍ଣ୍ଣିବେ ତେବେ
କହିଁବ ଅସୁର ପାହାର ୧ ଗଠି ଓ ପାହାର
ହିଂଦୁ ୧୫୫ ବାର ପାହାର

ଦାନ କୋର ଅଛି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଲମ୍ବର ବିଚାରେ
ଦାତା ଯେ ହଥା ବ୍ୟୁଷ ସାଧାରଣ କେବଳ
ଅଭ୍ୟାସମୂର୍ତ୍ତ ଦାତା ହୁଏ ପରାଗ ଉଥାତ ନାହିଁ
କେବଳ ମନେ ଉମରେ ପଢ଼ୁ ଅଛିନ୍ତି ଏହା ହେବ
ଶାର ଦୂର୍ଧ୍ୱାଗମ କିମ୍ବା ଅଛି ତ ବେଳେ ଯଦି ।

ସକ ୧୮୮୨୦୫ ପାଇଁ ବାବର ବଜାରିଶର

ଶାପକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାର୍ଷିକ ବଜାରର ବାହାର
ଅଛି ଏବଂ ଥାମେମାନେ ଉଚ୍ଚତା ଏକଖଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ
ପଞ୍ଚାର ଫଟେଫୁରାର ଦୁଇଜଣା ଧରୁଛିବା କରୁଥିଲା
କରୁଅଛି । ଏକଷର ବଜାରର ଅଳ୍ପଦ୍ଵୀଳ ଦୃଢ଼ତ
ଦୋରଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥର ମଳ ବିବରଣ
ଲ୍ଲବ୍ଧାପ୍ତ ଅତାର ୫୦ ପୁଣ୍ଡାକୁ ଅଥବା
ଏକରା ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ପୁଣ୍ଡା ଗୁରୁତବ ଅଛି ।
ଆମାଜନ୍ କଣ୍ଠେ ଥାତେ କଥକା ପୁଣ୍ଡେ ଆମେ-
ମାନେ ଅପଣା ଚକାରୁପ୍ରତି ସବୁରେ ପୁଅମେ
ଦୁଷ୍ଟି କଲୁଁ ଏବଂ ଦେଖିଲୁଁ ସେ ଦେଖିଯୁ
ସମାଦରତ ପରି ମୁଖ୍ୟ ଦାନିମଳର ସେଇରା
ମତ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍‌ଜର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧୃତ ଅଟଳ ।
ମୁଖ୍ୟ ଦାନିମଳର ଦେଖିଯୁ ସମାଦରତ
ପରି ମତ ତହିଁର ପରିଜନ୍ୟ ଆମେମାନେ
ଓଡ଼ିଆର ବାଧାରର ବାର୍ଷିକ ବଜାରର ସମାନ
ମେଲାରେ ଦେଇ ଥିଲୁଁ ଏବଂ ଯେତେ
ଦେଇଲେ ମନେ କରିଲୁଁ ଗେ କାହା କେବଳ
ଓଡ଼ିଆ ମାର୍ଗରେ ଅଟଳ । କର୍ତ୍ତାମାନ ଦେଖା
ପାଇଅଛି ଧେ ସମ୍ପୁ ଦେଖରୁପ୍ରାକ୍ତାପ୍ରାକ୍ତା
ମେହ ମତ ଏବଂ ଏକାନ୍ତରେ ଲେଖିଦିଲା ଜାବ-
ପୁର ଅଭାବରେ କାହା କରିବା କହିପାରନ୍ତି ।
ମୁଖ୍ୟ ଦାନିମଳର କରିଅଲାନ୍ତି କି କରିବାପୁ
ସାକଷିମାନ୍ତି ସାକଷି ଗବର୍ନ୍ମେନ୍‌ଜର
ଅଧ୍ୟେତିକରଣୁଷେ ପରିଦ୍ଵାରା ଦେଖାନ୍ତି
ଏବଂ ଲୋପଟକରି ଗବର୍ନ୍ମେନ୍‌ଜର ତହିଁରେ କିମ୍ବା
ଦୋରଅବରି । ଏଥାର ଆମେମାନେ ପରିବ୍ରତ
କି ଯେତେ ମୁଖ୍ୟ ଦାନିମଳ କଥା ସାର
ଦେଇ କେବଳ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍‌ଜର ନାହିଁ ବିବେ-
କଳା ବେଦିତାରେ କହିଲା କି ଦେଖିଯୁ ସା-
ମାଦିନ୍ଦରିପିଲ ଯେତେବେ ସ୍ଵପ୍ନ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍‌ଜର
ଅନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ତମକ ପ୍ରଥମ ସେଇରା
କହିଲୁଁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ ଦାନିମଳାନ୍ତି
କି ମୟତ ସମିତିକରିପରିବା ? ସ୍ଵପ୍ନ ସେଇରା
ମରି ଯାଇବ କହିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପର୍କ

ପ୍ରକାଶକ

ଅନୁଗାକେ ଅର୍ଥକୁ ଆଜନ ସହିତ ଅଭ୍ୟାସ କରି
ଏବ ଦେଖି ଯେ ଅମ୍ବମାଳକର ନିତନ କରେ-
କିମ୍ବା ଅଧିକ ଲବଣୀ ସ୍ଵାତ୍ମକ ଜଳକର
କେତେ ପରିମାଣର ପେହିଁ ଦୂର ହୋଇଥିଲୁ
କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବମାଳକରେ ପ୍ରକର ଚାଲାଇଥିଲା !
ଅବେଳା ପିଣ୍ଡରେତେବେ ମୋଟାରଙ୍ଗ ନିମଶ ବନ୍ଦ

ପୁରେ ପ୍ରକାଳର ବୃଦ୍ଧାରୀଙ୍କ ଜଣ୍ମମୋତ୍ତର
ହୋଇଥିଲା କହିଁ ରେ ସେ ବ୍ୟସ ହୋଇ ଲାଗ
ବର୍ଷଗୁରୁଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ପରାମର୍ଶକ ବୌଣୀପି ଅର୍ଥ-
ଗୁରୁ ହେଉଥିଲୁ କି କାହିଁ ଏବଂ ସବଳପ୍ରକାର
ନମେ ନମେତି ଏବଂ ସ୍ଵାରରେ କଳାଚାର କେବା
ଭୁଲିବା ହେଲେ କି ଲା ଏଥର ଅନୁଷ୍ଠାନକ ନି
ମରୁ କଲେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବଙ୍କୁ ଅବେଶ ଦେଲେ
ଏବଂ କଲେନ୍ଦ୍ରର ସେହି ଅନୁଷ୍ଠାନକର ଭାବ
ଶୁଣୁଣୁ ଶୁଣୁ ସାହେବଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇନ୍ତି ।
ଶୁଣୁ ସାହେବ ସବବେଳନା ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁର ଯେପରି ପ୍ରକାଶକ ହୋ-
ଇଥିଲୁଛି, ତହିଁରେ ଅମୂଳକର କର୍ତ୍ତାର
ହେଉଥିଲା ସେ ସେ ସାହେବଙ୍କ ପୂର୍ବକ ଅନୁ-
ଷ୍ଠାନକ କରି ଭୁଲିବାରେ କର୍ତ୍ତାର ସାହେବ
ହେଉଥିଲା ଏବଂ ସାହେବଙ୍କ ପୂର୍ବକ ଅନୁଷ୍ଠାନକର
ଲୁଗବ ହେବ । କମିଶୁର ସାହେବ ସେ ସ୍କୁଲେ
ଶୁଣୁ ଏବଂ ଶୁଣେ ମେ ଯେ ପ୍ରକାର ସେଇ
ନର୍ତ୍ତୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଏବଂ ତହିଁର
ଭୁଣୁଣୁ ପ୍ରକାଶକ କରିବି ଏଥରେ ସନ୍ମେହ
ହେଉ ଲାହିଁ ଏବଂ ଦେଖା କରିମନାହୁଁ ସାହେ-
ବାକର ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକର ଫଳ ସନ୍ଧାନାର-
ଶବ୍ଦକୁ କରୁଥେ ନ ଫଳିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବେ
ମାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ଭାବାକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ
ସଂକଳନ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲୁ ପେଶେବେଳେ
ଦୁକା ସେହିପରି ଦେବିତୁ । ମାର୍ଦନ ବେ ଏହି
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ପ୍ରକାଶନ-
ତାର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲା । କମିଶୁର ସାହେବ
ଆପଣା ବିଦ୍ୱାନ ମଧ୍ୟରେ ଗନ୍ଧିମେତ୍ରକର ପ୍ରତି
ଜନ୍ମ ଆହୁତି । ସମସ୍ତରେ ସୁଖଦୂଷଣ ଭାବାକୁ
ଲାଗେ । ଯେହିଁ କମିଶୁର ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ପ୍ରକାଶକୁ ପରିଚୟ କରିବାକୁ ଲାଗା ହାରିବେ
ସେ ସକାଗେ ପଞ୍ଚାଙ୍କ ଦୂର କରିବାକୁ
ଯହାଳ ଦେବେ । କଳକର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ର-
କାଳର ଦ୍ୱାରା ଅପନ୍ନୋଷ କାର ହୋଇଅଛି
ଏହିଆବେଳିରା ଅସ୍ତର । ଗର ବାହିକ କି-
ଞ୍ଚିପନରେ ଏଠା କଲେନ୍ଦ୍ରର ସେ କଥା ସ୍ଵାର୍ଥ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କମିଶୁର ସାହେବଙ୍କ ଭାବାର ଥିଲେ
ମାତ୍ର ହେତେବେଳେ ଶୁଣୁଣୁ ଶୁଣୁ ସାହେବ
ନିର୍ମଳ ଏଥରେ ଯେପରି ଆପା ପ୍ରକାଶ
ଲାଗେ ତାହା ଧାରକମାନଙ୍କ ବ୍ୟପକେ ଜଣାଇ
ଅଛି । ସେ ଏହି ବହି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ତ
ଜେତର ବିଶ୍ୱରେ ପରାମର୍ଶ ଅପନ୍ନୋଷ କର-

ବଳ ଜୀଳକୁଳିଆ ଭୂରି ଖଣ୍ଡରେ ଅବର ଏବା
ସୁଧାଳକ ଦେହରୁ ଘାନା ରହଥାନ୍ତି । ବଞ୍ଚିର
ଅଜ୍ଞାନ ଛବି ପ୍ରତିକଷା ହେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ
ସବୁ ଅସନ୍ତୋଷ ପାପୋର ଯାଇ ଜୀଳକୁଳ
ଦେନ ପଲାଇବେ । ଗ୍ରୟାନ୍ତ୍ର ସ୍ଥିତ ସାହେବ
କଣେ ପ୍ରଥମଙ୍କାୟ କମିଶ୍ଵର ଘାନା ଅମେରାନେ
ସୁନଃପୁନ କହୁ ଅଛି ଏବା ଏହିବେଳେ
ସନ୍ଧା ଶୁଭାର କରୁଥିଲୁ ଏବା ଜଳକର ବିଷ-
ୟରେ ସେ ଘାନା ରହିଥିଲେ ଘାନା ବାସିବରେ
ପଢ଼ିଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶୁଭାର କରୁଥିଲୁ । ମାତ୍ର
ଘାନାର ଉପରାଜିତ ମନ୍ତ୍ରବନ୍ଦିଯେ ନିଭାନ୍ତ୍ର
ସଂକ୍ଷିପ୍ତବ୍ୟାପ୍ତି ଏହା ଅବଶ୍ୟ ମାନବାକୁ
ଦେବ । ସେ ଦେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରମେଷ୍ଟଙ୍କ ରଜସ୍
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ପ୍ରଜାବର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବେଳୀ
ସହାନୁଭବ ଦେଖାଇଲେ କାହିଁ । ଘାନାର
କହିବା ଶୁଭ ଏହିବ ଯେବେଳେ ପ୍ରସନ୍ନ
ରଜସ୍ ଅଧୀୟର ଭୂଷାୟ ଅଛି ଯେବେଳେ
ପର୍ବତୀ ପ୍ରଜାବର ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବର କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ଜାହିଁ ବରଂ ଅବଳରେ ଏହି
ପ୍ରଜା ଟଙ୍କା ଦେଉଥିଲେ ବଳ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରାୟକ୍ତ
କରିଲ ସାହେବଙ୍କର ଭାବିତି ଏଥିର ବିଷ-
ସାର ଅଛି । ସେ ସଜ୍ଜାତୀୟ ପ୍ରଜାବର ଅ-
ସନ୍ତୋଷକୁ ବୁଝିବର ମରିଥିଲାନ୍ତି ଏବା ଯେହି
ଅସନ୍ତୋଷ ସାଧାରଣ ଥିବାର ଅବଶ୍ୟ ଦେବା
ମାତ୍ରକେ ମୁହଁ ଜାହିଁ ର ସତ୍ୟପତିତ ଏବା ମୁହଁ
କାରଣ ଜାଗିବାର ବ୍ୟକ୍ତ ମୋଳଥିଲାନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ
ଅମେରାନେ ଆଶା ବରୁଁ ବି ଜନିବାର ଏ
ପ୍ରଜାମାନେ ଏ କଥା ଶୁଣି ଅସ୍ତ୍ର ଦେବେ ଯେ
ବିଶ୍ଵର ବିପଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ
ବନ୍ଦ ବହିଅଛିଲୁ ଏବା ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନ
ବର ସେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଦୁଃଖ ଅଛି ସେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଯଥାର୍ଥ
ଦୂଷି ଜଣାଇବାକୁ ଅପସର ଦେବେ । ସେ
ମାତ୍ରକର ଭବିତ ଶୁଭାର ଜଣାଇବାର ଉପସ୍ଥିତ
ମମୟ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋଷାତ୍ମକ । ଏହିବେଳେ
ଦେଲେ କରିବାର କୁବର । ଜନିବାର ଏ
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ଏହି ସମୟରେ ସାହା ଉପରେ
ଯାହା ବିକାଶି ମନ ତେଜ କହ । ଯେବେ
ଭୂମିମାନଙ୍କର ଶୁଭାର ଯଥାର୍ଥ ଥିବ ଏବା
ଯେବେ ଘାନା ସରଳରୁବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବ
କହିନେ ବଦିଲି ଘାନା ଶୁଭା ଯିତ ଏବା ତଥାର
ଭୂମିମାନଙ୍କର ଶୁଭା ମଜାନ ହେବ ।

(ପ୍ରାପ୍ତ)
ଦେଉଦିଲେ କଟକ କଲିବନା
ମଧ୍ୟରେ ଗାତାଯୁତ ।
ମେମାଳେ ଅଳଦ୍ଧପୂର୍ବକ ଶୁଣିଲୁ ସେ
ଲାଲ କଞ୍ଚାଳ କଲିବନା ଓ ଝଳବାର
ପ୍ରତିକ ତାହାକ ତଳାରବାର ମନ୍ଦୀର
ଯୁତ କରିବର ସାହେବଙ୍କ ଶମ୍ଭୁ ଠିଠି
ଅଛନ୍ତି ଓ ଗବ୍ରୀମେଷକରୁ ପାହାଏଥ
କରଥିଲୁ । ସେ ବୋଲିନ୍ତି ସରକାର
ବାର୍ଷିକ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କା ପାହାଏଥ ପାଇ
ସେ ପ୍ରତିକ ତାହାକ ତଳାରବେ ଓ
ହାସ୍ଥର ପରିଷବର ସ୍ଵଭୂତ କଲିବନାର
କଟକ ଓ ବାଲେଖରକୁ ଜେବା ଥିବେବା
କ । ପ୍ରାସୁତ କରିଶିଲର ସାହେବ ଏ
ବେ କି ବିଶ୍ୱର କରିଥିଲୁଛି ଅମୃତାଳ୍ମକୁ
ଲାହି କିନ୍ତୁ ଅମୂଳକର କରିବିଲାରେ
ବୋଲୁକେନାଲ ଲିଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି
କରିବାର ଗବ୍ରୀମେଷକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ତା କଟକ ଓ ବାଲେଖର ତାକ ଜୀବାଜ
ଗାତାଯୁତ କରିଲେ ଯେ ସରକାରକର
କେ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ କରି ଲାଭ
ଏମନ୍ତ କୁହେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାରେ
ର ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ସାଧାରଣଙ୍କର ସେ ଅସୀମ
ଓ ସହିତ କେବ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଲାଗୁ କିମ୍ବା
ଅବଶ୍ୟ ମରିବାକୁ ହେବ । ସହ ତାକ
ରେ ସରକାରର କେତେ ଟଙ୍କା ଲ
ଗେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପେକ୍ଷା ଆହୁର ଅକ୍ଷ
ରେ ତାକ ଗତ ଯୁଦ୍ଧର କରିବ ଏହା ଗୋ-
ପତ୍ର ଲାହ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତାହାକ ଗାତାଯୁତ କରୁଥିବାରୁ ଧରିବା
ଏକ ସପ୍ରାଦକାଳ କହିଁ ବସନ୍ତ ଓ ବା-
ତ୍ରସ୍ତ୍ୟ କୁହାରୀ ଜାହାଜ ହୋଇ ପାରୁ
। ପ୍ରତିକିମ ଜାହାଜ ଯାତାଯୁତ କଲେ
ଓ ବାରିଜ୍ୟ ଦିବୟପ୍ରସରର ଚିତ୍ରର
ହେବ । ବାରିଜ୍ୟ ଦ୍ରୁଷ୍ୟ ଅଧିକ ପରି-
ବ ଅମଦାଳ ରପ୍ରାଜୀ ଦେଲେ କଣ୍ଠୁମ-
ଅର୍ଥରେ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଗବ୍ରୀମେଷକର
କୁହିର ଲାହ କେବା ସହିଁରେ ଜଳ ସାଧା-
ର ପୁକିଥା ଏବ ବାରିଜ୍ୟ ଓ ଫେରର
କହିଁରେ ଗବ୍ରୀମେଷକର ମନୋଯୋଗ
ପ୍ରସର କରିବାର ବିଧେୟ । ମେଜକଲ
ବୋଲିନ୍ତି କରିବାର ଅସାମ ପ୍ରକେ
ତେ ତାହାକ ଯିବା ଅସାମ କରିବ ଜାହାଜ-

ମେଳ ଗାଦାକୁ ଏହିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି
ତେବେ କଲିବତା ଲୂନବାଲୁ ଜାହାଜ ଓ
ସବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କି ପାଇବ ? ଅଛେବକ
ଆମେମାକେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରୁଁ ଯେ ଉତ୍ସନ୍ନର
ସାହେବ ମେହନାଳୁ ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର
ଘୋଷନ କରିଲୁ ଓ ଗବଣ୍ଟିମେଝ ଗାହା ଦେଲା
କରନ୍ତି ।

ଏହି ସୁଧେଜରେ ଥମେମାନେ ଏବଜାନ୍ତି
ରେ ଅଛି ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷ ସୁଦିଖାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କରୁଥିଲୁ ତାହା ଏହି— ଚାନ୍ଦବାର ଜାହାନ
ଦିଲିକତା ପଞ୍ଚମୀ ନ ଯାଇ ତାଏମଣ୍ୟ ହାର
ଦରରେ (Diamond Harbour) ଲଣିବା
କେବଳ ଏହି ଦରରେ ଯିବା ଅଧିକା ହେବା

ଜୀବମୟ ଦ୍ୱାରବୁର ଜୀବାଙ୍କ ଉତ୍ତରଧର ସ୍ଥାନ
କା ଦିନର ସ୍ଵରୂପ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲୁଅଛୁ ଏଣୁ
ଏଥର ବିଜ୍ଞାପନ ସ୍ଵରୂପେ ଗଲେକରେ ପ୍ରଭା-
ବୀର ହୋଇଥାଏ କର୍ତ୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଶୁଭବାଳ ଜୀବାଙ୍କ
ଭଲବତାରେ ଦେଇଦିନରେ ଧର୍ମଶର ଓ ଗଙ୍ଗା
ନିଷାରେ ଶତରେ ଯିବାର ସୁବିଧା କା ଥିବାରୁ
ଜୀବ ମୁଖରେ ବୁଦ୍ଧିକ ଅଟେ ଭବିତ ।
ଶୁଭବାଳଠାରୁ ଜୀବାଙ୍କ ଦିବ ନିଃଦିନପରିଦିନ
ଧର୍ମଶରେ ବାହାରିଲେ ସେହି କିମ୍ବା ସନ୍ଧା ସନ୍ଧା
ପୁରେ କିମ୍ବା ବିହୁ ସତରେ ତାଏମନ୍ତ ବାର-
ଦିବରେ ପର୍ବତକଟିଥାରୁ ରେବରେ ମାର
ଦୂର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ମଧ୍ୟରେ କଲିକଟା ପର୍ବତୀ ମିଶ୍ର
ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଗୁରୁବିଲିରୁ କଲିକଟା ପର୍ବତୀ
ଦେବତା ଏ ଦୂର ପଥ ଦେବ । ଏହା
ଦେବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠନ କଟିବର ଶୁଭବାଳକ
ଜୀବାଙ୍କ ଗଣ୍ୟତର ଦମୋହର କର୍ମବିକ
ଅଲଜ୍ଜ କେତେବୁ ଖୋଲିଲେ ଏହି କଟିବ ତୁ
ଶୁଭବାଳକ ଜୀବାଙ୍କର ଗତି ବିହୁ ତାଙ୍କ
ଦେବରେ କଟିବରୁ ଜୀବାଳ ପର୍ବତୀ ଏ ୧୦
ଦିନୀ ଏ ୧୦ ମା ସମୟ ଲାଗିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ
କମ୍ବୁକାଟେ ଶୁଭବାଳ ପର୍ବତୀକୁ ଏ ୧୫ ମା
ଲିଙ୍ଗର, ଅନ୍ତରବାଲର ଖୋଲିଲେ ବାହାଙ୍କ
ଅନ୍ତରକ କମ୍ବି ଯିବ ଓ ନାହିଁ ଜୀବାଙ୍କ ହେଲୁ
ଦୃଷ୍ଟପରିଚିତ ଗଲେ ଏ ୧୦ ମାତ୍ର ଶୁଭବାଳ
ପର୍ବତୀକାର ପଢ଼ି ଲୁହିବ । ବିମା ଅତି ଶର୍ମିତ
ଏ ୧୦ ମା ଲାଗିବ । କଟିବରୁ କିମ୍ବା ଏ ୧୦ ମା
ସମୟରେ ବାହାଙ୍କ ମେହିଦିନ ସତ ଶେଷ
ଶୁଭବାଳରେ ପଢ଼ି ଥିବାକେ ଯୋଗେ
ଦେବକ କର ନାହିଁ ସମ୍ମାନ ସମୟରେ କା
ହାଜରେ ଯାଇ ଦେହଦିନ ସମ୍ମାନ

ଜୀବନଶ୍ରୀ ଦାଇବରରେ । ଏ ହାଇଲେଭିଲରେ
ଯାଇ ସତ ଦଶ ସାହା ସମୟରେ କଲିଛିଥାରେ
ପଢ଼ୁଣ୍ଟା ଯିବା । ଏହି ପ୍ରକାରରେ କେବଳ ଦେଇ
ଦଳ ଲୁଗିବ । ବର୍ତ୍ତନାନ ପାଇବିଲ ଲୁଗୁଥିଲୁ
ପାଇଦଳ ପରବର୍ତ୍ତେ ସବ ବେଳିଲଙ୍କ ହୁଏ
ତେବେ ସେ ଦେଇସ ସୁଧିଧା ଓ ସୁଖ ହେବ
ଏହା ବୋଲିବା ବାହୁଲକ । ଅଭ୍ୟାସ ଅନ୍ତେ
ମନେ ଶ୍ରାୟର କମିଶଳର ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ତରେ
କରୁଥିବୁ ଯେ ସେ ମେରନିଲ ହଙ୍ଗମାଙ୍କ ସାହା
ଯଥ ଦେବା ସନ୍ଦାନ୍ତରେ ଏଥର ମର ହିରଣ୍ୟ
କରିଲୁ ଓ ନେଥର ଏହା ଜାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପ୍ରକାଶ
ହୁଏ ସେପରି ଦ୍ଵାପାର କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

(ବିଦ୍ୟା ଧରନ)

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନୀ ।

“ମାତ୍ରା ! ସେ କୁମର ଏବଂ ବଞ୍ଚି ଦେଇ
ଥରୁ ପିଶାଚ ବନ୍ଧ କରଅଛି, ବାବୀପିଲ ଅଳାହୁ
ବିଦିନରୁ, ମୁଁ ପରିଜ୍ଞା କର ବନ୍ଧାଙ୍ଗି—ସେ
କୁମର ମେହେବୀଙ୍କ (ବାବୀ) କୁ ମତ ଦବନ୍ଧ
ପାତ୍ର ଦେବାକୁ ବୁଝିବ ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ
ବରର ଧୂତ ମାର, ଜ୍ଞାନିଷର କଥା ମିଳି
ନୁହେ, ଅଶୀଖାଦ କର, ରେଣ୍ଡା କରେ
ବାକ୍ଷାର ବକ୍ତା ହେବ, ପ୍ରକାଶର ଦୂର ଦୂର
କରବ । ଦଥ ଆଦେଶ କଥ, ସରେଣ୍ଟ । ଶୁଣ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ହଳମୁଁ ଦୋହିମାଧୁ ନୁହଇ ।” ରେ
ବାପ ! ତୁ ଗୋଟିର ଜୀବନଦାତାଙ୍କ ହମ୍ମିବ
ପ୍ରାର୍ଥନା କର—ମୁଁ ଗୋଟିର ଏହି ଶୁଣ
ଉଦେଶ୍ୟରେ ବାଧା ଦେବାକୁ ଭବ୍ୟତା ନୁହିବ
ବରଂ ସହିରେ ମନୋରଥ ସିନ୍ଧ ହୁଏ ସେଥି
ପ୍ରତି ସମ୍ଭାବ ହେବ । ମୁକ୍ତା ପାଦ୍ମପତ୍ର ବୁଦନ୍ତ
ନିକଟରେ ଉତ୍ସୁକ ବୋଲ ପାନୀପକଳ ଲୁହ
ବଳୁ କଲେ । କୃଦି କହିଲେ—ହେବ । ଦି
ଲିବର ଏହି ଦୁଷ ମନୀ ରହାରେ ତମୁର ମା

କିମ୍ବା ? ହେଉ କହିଲେ ଏ ଭାଗରୀ ମେହନ୍ତି
ଶର୍ପିଥ ହୋଇ କପର ଦାର—ଅଭିନାସ ସାଧ
କରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦି ହେବ ? ଯେପଣ ଚିତ୍ତ ତୁମେ
ବ୍ୟବହାର କରି ନ ଥିଲେ ଆଜି ନୂଆ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଦାର ଦୁଇଲ୍ଲା କାହିଁ, ସେହି ତୁୟଙ୍କର ଏକ
ବସରେ ବାଣୀର ଜୌରବାକୁ ସରବର
ବିନ୍ଦୁପ୍ର ହୋଇ ଆଜ୍ଞା ଏହେବେଳେ ବାଜାର
ସର୍ବରେ ସିଭାଗ ଦୁଇ କିନ୍ତୁ ମନୋହରୀ
କଲେ ଅଧିଗ ଅଶ୍ଵଦାନ, ବାହିନୀ ବା

ମାବଧିନୀରେ ଲୁକଳପାଲୀର ୫ ଟିକ୍କଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ସଂତୋଷ ହେବ ଏବଂ ଧନ୍ୟବାଦ ତୁମ୍ଭେ
ସବୁ ଗାତ୍ର ଜୀବନ ଜୀବନ କରିବେ ।

ଦୁଇ କହିଲେ ତୁମ ! ଅଛେ ଏହେବଳ
ଭୂମର ହାବ ଶୁଭକୁ ଅନାଜ ଗୋପନୀୟ ଆ-
ବଳମନ ବରସାଳୁ । ଅଜ ଭୂମର ଧରନ କାବ
ଦସନ କାବ ଭୁବନ୍ତ କମାର ଶର୍ଵିପଥ ଆଜି
ଜରେ ଶିଖନ୍ତି ହେଉଥିଲା । ତାଙ୍କ ବାବୁରେ
ଦର୍ଶିର ପାରୁ କାହିଁ । ମୋତେ କିମ୍ବଳେକ
ବେଥ ହେଉଥିଲା—ଭୂମର ଅଭ୍ୟାସ ମିଳି
ହେବ, କେବାଚିତ ବାଜନ ବରାବ ହେବ । କେବେ
ଏହିକ—ଏ ହୃଦୟକାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ ବାଜନ୍ତିରେ
ବାଧିତ ହୋଇ କି ଥାରେ । ମୁଣ୍ଡ
ନିଜ ସମ୍ପଦରେ ଅପାର ପ୍ରଭୁର ପରିଚୟ
ପ୍ରବାଳ କଲେ, ବକ୍ଷ ଘରକମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଁ
କିମ୍ବା ପରମାଣୁ ଲାଗିଲେ । “ଆଜ ବାଜନ୍ତି
ଲୋକମାଟେ ମନ ସବାପେ ପ୍ରାଣର୍ବୟାଗ କାହା
ବାଜୁ ଝେମ୍ବରକାଳ ବରୁଥିଲେ” ଏ କଥାର
ପ୍ରମାଣ ତୁମ୍ଭର ପରମାଣୁ କବଳା ଅଛୁ । ବେ-
ତେବେବେ ପେନେ ଲଜ୍ଜା ଯୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉ
ଆନ୍ତା କମ୍ବା କେହି ଦେଖିଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦାଳ ଯାଏନ
କାହା ବୋଲ ଆନ୍ତରୁ ମେହବେ କୁହା କି ଯାଏ
ପୂର୍ବଲମ୍ବନ—ଯୁଧାଭିନରେ ଦୂରୁତତ ପ୍ରକାଶ
ନାହିଁ ଅପାର ବନ୍ଦକୁମାରଙ୍କ ପାଇ ତାଙ୍କ
ପଞ୍ଚ ଅବଳମନ ଭରିବାକୁ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀର ହେବେ
ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ଦୂରୁତ ତେଜ୍ଜ୍ଵାରେ
କରା ୧୦ ଯାଏ ସୈତିଥ୍ୟ ସଂକୁଳତ ହେଲେ ।
ଧରେ ଅନୁଭବରୁ ଯେତେ ମନୁଷ୍ୟ ସମରରେ ପଦିତ
ତ ଚହାର ତୁମ ଉଦ୍‌ବାଦ ଲୁଣପାତ କାହାକିମ୍ବ
ଲାଗିଲେ । ଶାତ୍ୟମନ୍ତ୍ର ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଗତିର
ହେଲ, ଥଳିଛି କମଳା ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଦୂରୀ
ହେବାର ଲାଗିଲ ଏହି ଦୂରୀ ସଙ୍ଗେ ଉପ୍ରକାଶ
ଥିଲୁ କମଳା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକରିତ ହେବାର
ଲାଗିଲ ।

ଅଛି ପଠାଇ ମନରେ ସେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିୟ କାହିଁ
ଦୁଇ ଧେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାରୁ ବାହି । ଅଛି ତାହାଙ୍କର
ମାନସ ବ୍ୟାମରେ ଚିନ୍ମୟର ଅଶ୍ଵ ଉଚ୍ଛରଣରୁ ।
ଉଦ୍‌ଘାୟାନ୍ତୁର ନ ଚଢ଼ିଲି ଶୁଣନ୍ତର ଦେବକୁ
ସମ୍ମର୍ଗ ଦେଲେ । ସତ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶ ଯୁ-
ଦ୍ଧ ନିଷ୍ଠୁମ ସଂଖ୍ୟାପଳର ଜୀବନମ ଜୁଲେ, ପ୍ରାଚୀବ
ନିକଟରେ ଆପଣାର ସରଜଣାୟ ମାନ୍ୟମ୍ଭୁତ
ବର୍ଷିତାର ଲାଲିଚିଲି, ବର୍ଷିଲି ପ୍ରଦେଶରେ ଆଶ୍ରୟ
ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତଥା ଶବ୍ଦୀ ଅଜ୍ଞା ଅଜ୍ଞା

ଭଜବାକୁ ଲାଗିଲେ । “ମନ୍ଦିର ବେଳେ କହିବା
ଯୋଗି ହେବେ ସମ ଶୁଣ ଦେବ କି ?” ହେ
ପଠାଣ । ତୁମ୍ଭେ ଦିନେ ହୃଦୟର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ,
ମାତ୍ରେ ଦ୍ୱିମଧ୍ୟ ନାହିଁ, କର୍ଷ ଦ୍ୱିକର୍ଷ ନାହେ
ଗୋଲବର୍ଷ କାଳ ବଜର ଖୋଗ କଲିଅଛି
ତହର ଦିନ, କେଉଁଥିବା ପ୍ରକାଶର ଅନ୍ତର୍ମୁଖ
କର ଚାହିଁ । ବରଣରେ କାହାର ଧଳ ଅଛି
ନା । କେଉଁ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଯୋଗା ଆଜିବା
ସୁଖ ଅନୁଭବ କର ନାହାନ୍ତି ? କେଉଁ ରମଣୀ
ସତ୍ତାବୋଲ ଅନ୍ତାର କରବ ? “ମେଘ ଦାରେ
ହୃଦୟରେ ଅନୁସ ଆସ ଲାହଁ” “କୃତିମରି
ଫଳ ଦିନେ କଣ୍ଠେ ଚାଗି କରିବାକୁ କୁଷମ !”
ତୁମ୍ଭର ଅସର ଟଳାଇ । ତୁମ୍ଭର ମାୟାରେ
ତୁମ୍ଭ ଦେବେ ଏପରି ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବାରୀରେ
ନାହାନ୍ତି । ଭଲପଣିଆ ଦେଖାଇବାକୁ କେଷ୍ଟୁ
କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର ପଳାଏ ତୁମ୍ଭର ମନୋବ୍ରତ ତେଣୁ
ମନୋଗତି ଅବଶ୍ୟ । ବମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ ପ୍ରାତି
ହିତ୍ରେ ତ ମନାଦକୁ ଦାଢ଼ିବ ମରୁବର ନ ମନ୍ଦ
ପଠାଣକୁ ସାହାଯ୍ୟର୍ଥ ଦେବେବ ସେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେ
ରଣ କର ଆଦେଶପଠାଇଲେ କି—“ଯେହେ
ଶାସ୍ତ୍ର ପର ତିତ୍ରେଶ୍ୱର ବନୀ କର ଅମ୍ବନିକଟେ
ପଠାଥ୍—” ପଠାଣ ଲାଜା ଅନେକ ଚେଷ୍ଟୁ
କଟକ ମାତ୍ର ଧରି ପାଉଲେ ଲାହଁ । ସମ୍ପଦ
କର କହେ ସନ୍ଦର୍ଭ ବିବ୍ରାହିର କର୍ମବିନ୍ଦୁ
ପୂର୍ବ ଓ ମୂଳଅଧିଳକ୍ଷର ପରିବ ସମ୍ପଦରୁ ସମ୍ପଦ
କର ତୁପରେ ଲେଖି ପଠାଇଲେ । ଖୋବି
ଲାଜା ମୂଳିଥାଳୁ ସାମାନ୍ୟ ତରକ ଲେକ ମନେ
କର । କାରଣ ବାଟି ଲାଗିଲୁ ଓ ଅର୍ଥ
ଦିବ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଅଦେଶ ବେଳେ
ଶୌରାଦେବ ତୁମ୍ଭୁମୁହାହକ କାନଠର ଲେଖି
ଦେଲେ । ଉଦୟମୂର୍ତ୍ତାରେ ମଳିଆ ୨୨ ବାଟ
ଲାଗିର ସହି ଖେଳଗା ଶ୍ରାମରେ ଖଣ୍ଡିଏ ତା
ପାଇଲେ (ଅବସର ଧରି ତତ୍ତ୍ଵ ବୋଲି କଥାବ୍ୟବ
ହୁଏ) । ମାତ୍ର ଯେ ବଜ ବନ୍ଦାଳ, ସବର ଲେବା
ଯାହାର କଲାଜା ଉପର ସାମାଜିକ ପାଇଲା ଜୀବନ
ଜୀବନରେ ତୁପୁଁ ଲଇ ଥାରେ । ତିତ୍ରେ
ପାପ ଅଛି ଦୁଇମୟ ପର୍ବ୍ରୀ ଦେଲା ।

ପାଞ୍ଚାମ୍ବିକ ସଂହାର ।

ଶ୍ରୀମାନ୍ଦିବ କମିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ଏଣ୍ଟଲ୍ ସାହେବ ଓ ତା
ଦିନକାଳ ପଢ଼ିଥାଏ ଗପୁରୁଷଙ୍କ ବରିଲେ । କମିଶ୍ରେଷ୍ଠ
ପ୍ରସରିତାବେ ତାହା କନିପାଇଥାଏ ଯାଏ ସହ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ପାଇଁ ପେରିଥାଏ ଦୟା ଆଏ ।

ପାଇଁ କାହିଁଏବି ଗୁଣ ଦେଖିବ କିମ୍ବାକି—ଯନ୍ତ୍ରାଳୀ

ପୁଅତ୍ର ତେଣୁ ଅସିଲେ । ତାହାମର ଅନ୍ୟଥି କବିତା ହେବାର
ପାହା ଏବା ସାରଥୀଙ୍କ ତାହା ବାଟୁ ବାହି ।

ଏ କିମ୍ବା ପୁରୁଷଙ୍କ ଦଳ ଶ୍ରୀକୃତ ମାହାରାଜଙ୍କ ସାଥେର
ଲୋକଙ୍କ ପରମାନାମ ଏବଂ ଅଧିକାରୀ ଜନ ହୋଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପାଇବାରେ କର୍ମ ଶାରୀ ରାହୁଁ ଥୋଇ ଏହି ହୋଇ
ଅଛି ।

ଅଣ୍ଟିକ କଲେହାର ଏର୍ଲ ପାହିବ ପାଦେସଗଠାନ୍ତି
ଚରଭାବ କରି ହେଲେ । ସେ ପାହିଶ ସଂକଳି-
ତକର କହାଯୁ ହୋଇ ଅଛି ।

ଏଠା କଲେବୁର ସ୍ଥାନେ ମାହେଳ ସୁଦୟର ଓ ତେଠା
କଲେବୁର କର ମାହେଳ ଏଠାକୁ ଦସନ ହେବାର
ମନ୍ଦିରର ଲାଙ୍ଘନିରେ ପାଖାର ଦେଇଥିଲା ।

ଅସମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ରକ ବାଲେସର ଦୌର ଦିନର
ଅବ୍ୟ ଦୋଷ ଯାତ୍ରା କରିବି ଏବଂ ପ୍ରାୟ କିମ୍ବା ନ ହୋଇ
ବେଳିବି ।

ପ୍ରଦେଶରେ ତୋଟାକୁ ଶାରୀ ବୋଲିଛି ନିଷ ଦେଖିଥିଲୁ
ଏ ସେଠା ସରାଦର ବୋଇବ ଦିନକ ଗଠିର୍ଷ ଏହି ମନ
ସୁମେ ଚୋଇବଳେ ଏହି ତାହାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଯୀବାକୁ ଜଳା ପାରିବ
ସହି ସମ୍ପଦ ପରା ଦାରୁର ଯୋହିଲେ ମହି ହୋଇଥ
ହେ । ଫୁଲ ଶୋଭିତାର ବନ୍ଦରୀ ଦୂର ମହି । ପରି
ଦିନରେଇବାରେ ତାହା ଯଥା ହେଲେ ଅନ୍ଧରୁ ପରିଷ
କୁଅବ ।

ଏହିପରି କହି ଶାଶ୍ଵତ ନିରାଶା ଏକ କାହାଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ
ରେ ଏହି ବର୍ଷ ଅସୁଧାଦୂର ପତ୍ର ହୋଇଥିବା ଗଛ ମଧ୍ୟ-କ
ଏକ ଚରେରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଣି ଅଛି ନ ପମାଣ ଏହି ଭାବ
କରିଲ ହୋଇଥିବାରୁ କେବଳମାଜେ ଅର୍ଥଭାବିତ ହେବ
ଯାଇଛି ।

ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରକାଶ ବେଳେକ ବନ୍ଦମେହ ବୃଦ୍ଧିକାଳ
ବନ୍ଦମେହ ଏହି ପ୍ରକାଶ କର ଗୋ ଅନ୍ତଗୋଟି କର
ପଞ୍ଚମେ ବୁଦ୍ଧିକାଳ ସବ ବୁଦ୍ଧି ଲାଗୁ ତ ମଧ୍ୟ ଜୀ
ବୁଦ୍ଧିର ଦେଖାଯ ବାବିଲାଯଦାତା ବେଳେକ ପକାଇ
ପ୍ରତିମା କଥାର ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧିତାତା ହେଉଥା ସବାର
ପ୍ରତିମା କଥାର ମଧ୍ୟର ସେ ପ୍ରାଣକୁ ବାମାଧାରର ଦିନ
ଥାଏ ।

ଏ କର୍ତ୍ତା ଅଥ ସେହିରେ ଦୋଷଦର୍ଶନ ଦୂର ଏ କରୁ
ଦୋଷେ ଦୂର ରଖିବା ଏ କରୁ ପାଇବା ଯଥା । ଦୂର
ଦୋଷଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପାଇବାକୁ

ପାଇଁ କାହାର ଦିଲା ଶାକ ।
ପାଇଁ ସୁର ତାଙ୍କରୁଟି ଜାମରେ ଆକାଶର ଦେଖ
ମୋହନମା ହୋଇଥାର ବର୍ଷର ଛପା ହେବ କ'ଣ୍ଠର
ତଳ ପାଇଁ ସୁର ନିରାଶେତଳିକି ଲପରେ ହୋଇଥାଏ
କୁପିରବନମାରେ ବର୍ଷର ଅଭାବର ଉଚ୍ଚର କ'ଣ୍ଠ

ବୁଦ୍ଧାର ତେ କାହିଁ ଦେଖାଇଥିବା ଏବଂ କି ଏହି ଏ
ପୁନଃ ଜୀବିତ କଷାଯେ ଦେବାର ହୋଇ ଦେବାର
ନଈବୁ ଦେଶକୁ ନିଷୟେ ଦେବାରଙ୍କଷ ଦେବାର
କଷାଯ ଦେବାର ସୁରପ ସେଠା ମହାବିଦ୍ୟା ବର୍ତ୍ତିବ ମନେ
ନଈ ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ପର ପ୍ରତିବ ଦେବାର ଅନୁଯଳେ
ମାତ୍ର କିମ୍ବା ବାହେବି ଯାଏ ଏ ବ୍ୟାପ ଲାଗୁ ଏକାକୁ ଏ
ପରିବ କାହିଁ ଏହି ମହା ବିଦ୍ୟା ।

ବୁଦ୍ଧ ପାତାରୁକ ଗୁଣମାତ୍ର ମିଳ ଅପରା
ହାତରେ ମାତ୍ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧାରି ପାଠ ବିଶ୍ଵାସରୁ କାହନ୍ତେ
ପାଠଗାନ୍ଧାରିର ମହାତମେ ।

କରୁଥିବ ପାଇଥିବ ମାନ୍ୟରେ ସବୀ ବନ୍ଦୁକେ ମାନ୍ୟ
ଦେଲୁବ ଏକାଦଶର ଜୁଗତକୀୟ ରତ୍ନକର ପାଇ

ପରେ କହିଲୁ କାହାମାନଙ୍କର ତାକମୟିଲ ଏହି ଦିନା
ଲେଖିଥିବ କଷଣ ଯାଇ ଏହି ଅକ୍ଷରକେବଳ ଏହି ଗାନ୍ଧି ପଦ
ପରୁକରରେ କିଛି ଅହିତ ସେ ସେ କରିବାକୁ ଫେରି
ଶବ୍ଦ ଏହିର କରିବ କରିବେ ।

ଦୟାକିତ୍ୟକମ୍ପଳ ଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀମତୀ
ତତ୍ତ୍ଵୀ ହୃଦୟରେଷ୍ଟର ଘର୍ବଳ ବାହୁଦ୍ୟର କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଯେଣିରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରାସ୍ତ ଏକଦିନ ହେବ ଗୋଟିଏ
ତଥା ମହିମାପ୍ରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଲୁ ଅଛି । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଯାତ୍ରାର କେବି [ସେ କି ପୃଷ୍ଠର ବିଷୟରେ ଥିଲେ]
ଏହି ବନ୍ଧୁଙ୍କର ସେ ଚକ୍ରର ଅନ୍ୟମ କରି ଅଛନ୍ତି ।

କିମ୍ବୁ ପେଟୁ ଏହି ଲୋତରକ୍ଷଣ ଯେ କବ ସମ୍ମରଣ ନମ୍ବର
କଲ ପ୍ରତିଦିନରେ ସମ୍ମରଣ ୧୯୯୫ ଲୋଟ ଉଠଳ କେବୁ
କୁଣ୍ଡ ବାଜାରରେ ।

ଲୁଣ୍ଡି ଯୁଗ ମିଳଇ କୋଳାନ୍ତି ସେ ଏହି କେତେଟି କଥା
କବିତା ମାତ୍ରାକି ଉଚନକର୍ଷଣୀକ ବି. ଏ. ଉପାୟଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ
କବିତା ମାତ୍ରିକ ଏହି କେତେଟିଙ୍କେ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟରେ
କପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ବୌଧାରୀ ପତ୍ରରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । କେ

ଦୂର ଯେ କରିମାଜ ଏ ହସନେ କହ ଉପରି ହେତୁ
ତେବେ ପାଇଁ । ମଧ୍ୟମାଜ କଲେଚେଟିନ ଫୋର୍ଟ ସେଇ କର୍ତ୍ତା
ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟକ ୫ ୫ ମା ଦେବକର ମୋହନବ
କର୍ତ୍ତା ସକାରେ କଥେ ତ, ଏ, ପାଇଁ କାହାରଙ୍କ ଦେଇ ଅଛି ।
କଲେ ତାଙ୍କ କେବଳ କଲେଚେଟିନ ନାମ ତ କେବଳ
ଦେବକରେ ପାଇଁ କଥା କହନ୍ତି ତାହା ଏଥିର ନିରାକାର
ଦେବକରୁ ଯେ ଯେ ତ, ଏ, କାହାରେ ଏହି ଏ, ଏ, କାହାରୁ
ଦୂର ପ୍ରଦୀପ ଉତ୍ସବରୁ ପ୍ରଶ୍ନ କହନ୍ତି ଏହି ଏ କାହାରୁ
ବିଦ୍ୟା ! !

ମନ୍ଦିରର ତଥା ପେଣ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାରେ କାହାରୁ
ବିଭିନ୍ନ ବାହେଦ୍ଦମ୍ଭ ରଖି ଥାଏବା ସହାଯେ ଅବଶ୍ୟକ
ଗ୍ରାହକଙ୍କ ବିଭିନ୍ନମୁଖୀ କରୁ ଦିପକ ବାହାଦୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୟକ ଏହୋତ ସହାଯ ଦିଲ୍ଲି ସେବାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନାମକ୍ରମ କରି ରଖାଇନାହାନ୍ତି । କିମ୍ବା ଏହି କାହାରେ
ବେଳେ କିମ୍ବା କାହାରେ ରଖାଯାଇବା ଏହାରେ କାହାରେ ।

ଦୟାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ପତ୍ରର ଏ ପ୍ରକଳନ ଜାଗର ପ୍ରକାଶିତ
କାଳରେ ବେଳେ ମେ ଖଣ୍ଡପତ୍ର ମନ୍ଦିରର ଛବିର ଦିନରେ
ବସିଥିଲେ । ମୋତାରେ ଲେଖିଲେ ପରାମରଣ ଓ ମାତ୍ରାନ୍ତବାଦ
ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଲେ ଏ ନାହିଁ ଯଦୁହୃଦୟର ଏମାତ୍ର
କିମ୍ବା, ଜାବ ପାର୍ଶ୍ଵର ବିଷ୍ଣୁ କହିଲେ ଏମାରେ ତେଣୁର
ବହୁ ପରାମରଣ ଅର୍ଥରେ ସୁରାର କହି କହିଲେ ଏ ଏହି
ତେଣୁର ଫଳରେ ଅବ୍ଧି । ଅସବ କ୍ଷେତ୍ର ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
କହି ଅଥବା ତେଣୁର ମାତ୍ରାର ଏ ହିଂସା ମଧ୍ୟରେ ଅବ୍ଧି ।

ମନ୍ତ୍ର କରିବାରୁ କି ପୋତାରୀ କାହାରେ ଦେଖାଯେବୁ ।
ଏବନ୍ଧାର ମୀନ୍-ଫୋଲାର୍ ସେ ମାତ୍ରମେ କଷା ପୂର୍ବ
ଦଳେ ହେବୁଥାଏ ଏହି ଏହି କେତେ ମେବେ କାହାରେ
ହେଉଥିବା ଏହି ପଢ଼ିବ ଅର୍ଥବ୍ୟାକୁ ଆଜି ମେବେ ଚାହାରୀ ଦଳ
ରେ କଥାରୀରୀ ଦିଇଛା । କିମ୍ବା କଷା ୧୯, କଷାଦ୍ୱା କେ
୨୭, କୃମୀପ କଷା ୨୦, ମାତ୍ରାପ କଷା ୨୦ ଏବଂ ଦେଇ
କଷାରେ କାହାରେ ମେବେ କାହାରେ ଦଳ ।

କରୁଥାଇଲା ମହା ଯେତାରୁ ନିଜକରେ ଦେଖି ଉଚ୍ଛଵା
ପେଇ ଯାଇଥର ଦକ୍ଷିଣ ଏହି ମାଳକା ବାହୀରାଜ୍ୟ
ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶାଧାର ସେ କରୁଥାଇ କି ଫେରେ ର କରିବ
ଦୁଃଖ ଦେଇ ଯାଇଥାର । ସୁଧା ଗନ୍ଧାର ଦୁଃଖ ଦେଇ
ଦେଶାଧ କରୁଥାଇ କି କେତେ ମାଲ ବାହୀରାଜ୍ୟ ।

ଅମ କାନେଇଶ୍ଵର ବାସକ ଯେଉଁ ପର ତିବଣା
ଏ ହାରଳମାନ ସେପର ହୋଇଥାଛି ମୟତି ॥
ଦରିଙ୍ଗ ଦେଶରେ ହଜୁ ଏ କର ଜର୍ତ୍ତି ଦରଶ ।
ନୀତିକ ବରତା ପୁନଃକୁ ଦିଗନ୍ତ ଏ ବାସକ ॥
ଏ ବାସନେ ବର ପୁନଃର ମନ ଯେବେ ଦେହବ ।
ବଡ଼ ସମାଧୀନ ଦେବତାପୂଜାବିଧି ସାଥକ ॥
ଭୋକଳ ବନ୍ଦେସ୍ୟ ଆହୁର ଶାନ୍ତି କରି ଭୋଗ
ବଢ଼ିଲେବେ ସିନା ଦଟିଲ ଏହ ପରଦେହୀ ଯୋଗ
କୁଠ ବହେବାର ଅହଞ୍ଚ ସୁନ୍ଦର ଅସ୍ତ୍ର ସକଳ ।
ସନ୍ଧିକରେ ଥଳ୍ପ ତଥାକୁ କେତେ ହୁନେ ପ୍ରବଳ ॥
ପିନ୍ଧିଲ ବରୁକ ବରଗୁ ବରଗାର କୁଠାର ।
ଭୋକାଳ ପୁଣି ମୁଗ୍ଧୀ ଅହ ବଢ଼ ପ୍ରକାର ।
ଶବ୍ଦଜୀବି ବନ୍ଦ ମନରେ ଥରେ କର ପୁରାଣ ।
ଅହ ସର୍ବଲକ୍ଷ କେମନ୍ତ କରିଥିଲେ ପଠକ ।
ଆମ ଦସ୍ତ ପଦ ବନାଇ ଏହା ଧରବା ପାଇ ।
ଅଥବ ଘଷିବା ଏଠାରେ ଆହ କୁଠର ନାହିଁ ॥
ହଂସୁ କନ୍ତୁଠାରୁ ଯା ଯୋଗେ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷିତ ଦ୍ଵାର
ଦହୁର ଦହୁର ଦେଲେ କି ମନ ଦୁଃଖିତ ନୁହେ ।
ବରତ ପ୍ରଦେଶ କାର୍ଣ୍ଣଟ ପୁଣି ରାତ୍ରିଦାର ।
ପଦିମା ଦର୍ଶକେ କହନ୍ତି ଏହା ବଢ଼ିବାଦାର ।
କାନ୍ତିଦବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦାର ଖାରବାର ନିର୍ମିତ ।
ଦସକୁ ଦିଶିଷ୍ଟ କେବେକ ଅଳମାର ସହିତ ।
ବଡ଼ ପରିମାର ଅଟକ ଏହ ପ୍ରବଳ ଗଠନ ।
ଦେବକ ମନ୍ଦର କରନ୍ତା ନେଲେ ଥର ଶୋଭନ
ରହିଯି ତଥ ପ୍ରାକର କାଷ୍ଟଦୂର ସଫଳ ।
ନିର୍ମିନ ନୃତ୍ୟ ଏହାର ମହ ହାତୁରୀପଳ ।
ସେବନ କାଷ୍ଟରେ ହିମ୍ପର ଦେବତାଙ୍କ ଅସନ
ପରିପାଟୀକେତେ ଦିନର ପାଶେ ଯେ ବଦିମାନ
ଏଥୁ କାରିଗର କରିଛ କେବେ ହସ୍ତ ବୌଣଳ ।
ରୁଷ ପଦ ତାବ ଝୋପର କେତେ କୁଷମପଳ
ବୋଦ୍ଧାର ହାର ମନ୍ଦୟେ କେତେହୁତବାକାର
ନେନ କାଠର ବାକୁମନୁତର ବ ସୁନ୍ଦର ।
କ ନନ୍ତା ପ୍ରଦେଶ ଯୋଜିବାରସର କୁଷର
ଶମ୍ଭୁଗ ମହାଭାରତ ହୁବ ନନ୍ତ ପ୍ରକାର ।
ଶର୍ମି ହତ୍ଯା ଅର୍ଜୁନ ଶୁନ ପାଇମା-କୁ ।
ଏଥୁ ଦରଶନ ବରତ ମୂଳ ମୂଳ ଅଗ୍ରା ।
ଶାବନ୍ତି ପାତର ଟେବନ ମୁହ କର ପୋହନ
ଦରଶକେ ଦର୍ଶାବମୋତରେ କର ଲୋତ ପରନ
ମାତ୍ରେ ହାତାବେଳ ଜେଲରେ ହେବମୁକ୍ତିଅଛିଲ
ତ ମୁନର ପାତ୍ର ପୋଷ୍ଟବ ଦୋଷାତ୍ମକ ସହିତ ।
ମୟୁର ପୁଜରେ ମତ୍ରିତ ମନୋଦର ବିଜନା ।
ଦେବ ସଙ୍ଗି ପ୍ରି ଏଠାରେ କର ମନ କିମ୍ବା

ପ୍ରକାଶନ ।

ବିଚିନ୍ତା ପୃଣ୍ଡିତଚନ୍ଦ୍ରାବୟ ।

(ଭୋଗପ୍ରିୟ, ଭେଗପ୍ରିୟ ମୋଦକ)

ସେହେତୁ ଥମେ ମୁନ୍ୟ ସେଖ ଗୁଲମଦ୍ଦିନ
। ସା । କେନ୍ତାବାହି ସାମିଲ କୁଷଳପୂର । ପ୍ର ।
ବାଜୁରବାଦ ଓ ଶୈଖ ଖୋବକ ମହିନ । ସା ।
କଲ ଅଜମୀରୀ ବଜାର ସହର କଟକର ଟୁଣ୍ଡି
ପବରେ ନିୟମିତ କର ଧେମାନଙ୍କ କାମେ ସନ
୧୮୮୮ ମସିହା ଜନତାର ମାସ ତା ୧୦ ରଖେ
ଏବ ଟୁଣ୍ଡିକାମା ଲେଖି ଦେଇ ରେକଞ୍ଚ୍ଯୁଲେ
କରଇ ଦେଇଥିଲୁ ମାତ ତାଙ୍କ କର୍ମମାନକ
ଥମୁ ପଥରୁ ଲକ୍ଷ ଟୁଣ୍ଡିକାମା ବଳରେ ଅଭ୍ୟାସ
ହେବାର୍ଥ କର ନାହାନ୍ତି କିମା ଆମେଷେମାନଙ୍କ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଲାହୁ
ଅମ୍ବର ଲକ୍ଷ ଟୁଣ୍ଡିମାନଙ୍କଦାର କୌଣସି ମାନି
ମାମଙ୍କ ୬ ଅସ୍ତ୍ର ଉଦୟିଲାହ ଲହରି ପ୍ରଦେଶ
ଜନ ନ କେବାରେ ଆମେ ତାଙ୍କ ଟୁଣ୍ଡିମାନଙ୍କ
ଆପଣା ଟୁଣ୍ଡି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବରଜାସ୍ତ କର କହିବ
ଲଜନ ଅକ୍ଷର ଥଦାଲଗରେ ଦେବା ନିମନ୍ତେ
କନ ୧୮୮୮ ମସିହା ଫିବୃଏଲ୍ ମାସ ତା ୧୮
ଉଠେ ଏହ ଆମମୋହାରିମାମା ଥମ୍ବର ଆମ-
ମୋହାର ସଥେବ ମହେବୁବ ଅରିବ ନାମେ
ଚଲଗିଦେଇ ଚେକଞ୍ଚୁର କରଇ ଦେଇଅଛୁ
ଏବ ରହେଇବ ଟୁଣ୍ଡିକାମା ବଳରେ ବଜୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ନ କର ଟୁଣ୍ଡିକାମା ଖେପସ ଦେବନ
ନିମନ୍ତେ ଟୁଣ୍ଡିମାନଙ୍କପ୍ରତି କାହିଁବ ପଠାର ଥରୁ
ଛାନ୍ତି ବିଶ୍ଵମାନ ସମସ୍ତାନଙ୍କ ଜୀମାଟେ

ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ଇତି । ତା ୧୯ ରାଜ୍ୟ ମାହେ
ପିରୁଷଙ୍ଗ ସନ୍ ୧୮୦୫ ମହିଦା ।
ଏହିମନ୍ଦିରାଶୀ ଦେବମ

ହୃଦୟର ହୃଦୟ
ତାତ୍ତ୍ଵିତ ରକ୍ଷା କବଚ ।

ଭାରତପ୍ରାଣ-ସୁନ୍ଦର ଦକ୍ଷିଣ

ଜୀବନୀପାତ୍ର

ଏହେ ଦିଳେ ଆକଷ୍ମେତ

କାନ୍ତିର ଶକ୍ତି

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାଶ ଘେଗରେ ଥାନାକୁ
ହୃଦୟ ସେ ସମସ୍ତ ଏହି କବଚ ଧାରଣ କଲେ
ନିଷ୍ଠିତରୂପେ ଜିବାଧର ଓ ଉପରସ୍ତି ହୃଦୟ ।
ଏ କବଚ ନାନା ପ୍ରକାଶ ଧାରୁତ୍ସାହ
ଚୌଗଳକ୍ଷମେ ନିର୍ମିତ । ଦେହରେ ଲଗିଥିଲେ
ଶଶଭର ଲଚାନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବରସ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ
ମୁଦୁରାତିଶାୟି ଉପାଦନ କରଇବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ
ପର୍ମା କିଶୋର ଉପକାଶ ତେଜାନ୍ତି ଅବଧିକ ।

ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ନିମ୍ନଲୋକ ସେଗୁ
ସୁନ୍ଦର ଦିବାରଖି ହୁଏ । ସଥା—ଉଦୟମସ୍ଥ,
ରତ୍ନମାଶୟ, ସବୁତ ସେଇ, ମୃତ୍ୟାତ, ହୃଦୀ
କଣ, ଡାଇ, ସନ୍ଧିବାଜ, ବନ୍ଦିଧଳ, ଫୁଲାଙ୍କ,
କଞ୍ଚକଳ, ଧାରୁଦୋଷଳ୍ୟ, ସାଧୀରଖ ହୃଦୀ-
ନତା, ହୃଦ୍ୟାତ, ପଞ୍ଚାତ, ସବୁଗ୍ରହାର
ଦେଦନ, ବାତାଧକ୍ୟ, ଅଳ୍ପଶ୍ରୀ, ସ୍ଵ, ଦିନ୍ୟଂଶ, ବିଶ-
ାତା, ପଞ୍ଜ୍ରାନାଦ, ନଦୀନାମ, ଶିରରେତ୍ର
ମସ୍ତକ ଘୁର୍ଣ୍ଣଳ, କ୍ଲେଷକର ସ୍ଵପ୍ନ, ବାକରେଥ,
ଝାଲେବମାନବ ଦର୍ଶ ମୂର୍ତ୍ତି, ମୃତ୍ୟୁରେତ୍ର ସମ୍ମତ,
ବନ୍ଧୁକର ମୃତ୍ୟୁକରଣପୋଥ ଜୀବନ ଶୀଘ୍ରତା,
ଯା ଏକ ଶୋଇତ ସମକ୍ଷାୟ ସମୟ ରେଗା

ଶବ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ କାହିଁର ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ
ରଙ୍ଗର ଦୋଷ ଜୀବ୍ୟାଏ, ଏହି ଦେଶୁ ପର-
ମନ୍ତ୍ରରୂପ କାହିଁର ରଙ୍ଗର ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ଘାରା
ହନ୍ତ କାହିଁରକବଚ ପିନ୍ଧିଲେ ସାଧନ ଦୁଃଖ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିହ୍ଵାକୁ ଗୋଟିଏ ରେଣ୍ଟନ
ଦୂରଦ୍ୱାସ ଗଲକେଗରେ ଟଙ୍କବାକୁ ଢୁଏ,
ଶମ୍ପା ଶଶବର ସେ କୌଣସି ପ୍ରାନରେ ଧିନ-
ସାଇ ପାରେ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିତା ଓ ରେଣୁମର ମଲ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ
କେଣ୍ଠୀଏ ଅଛନ୍ତା ତାନରେ ପରିବାର ପାଇ
ଦୂରଥାରୀ ମାଧ୍ୟମ ଲାଗିବା ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଅମ୍ବେ ଏଥର ଏକ ମାତ୍ର
ସବୁରେଖା ଅଟ୍ଟି ।—

କୃତ୍ତିମ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ଫ ୧୯ ଅ

ଜାନ୍ମ ଶତ ମାହେ ମାତ୍ର ସତ ଟେକ୍ ମରିଛା ମୁଁ ପାଲକୁ ହୁଏ ବୁଝି ପାଠେ ଗାଲ ଫଳବାର

ଫ ୧୦ ଖା

ସୁରକ୍ଷାଦେବ ବମ୍ବେରେ ଥାମାମୀ ବର୍ଷ ଯେଉଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବସାଇବାର ପୁଣି ଉଗାଇ ଥିଲେ ତାହା ପଢ଼ିଲ ନାହିଁ । ବର୍ଣ୍ଣିବ ଗର୍ଭିନୀର ତାହାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ କମିଟିକ ସହି ପ୍ରସମର୍ତ୍ତି କର ଯେଉଁ ଉତ୍ତର କେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ବତ୍ତ ବୁନ୍ଦର ଦୋଷାଥିର । ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କ ସୁରକ୍ଷାଦେବଙ୍କର ସମୟ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସେ ସମତ ହୋଇ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ଏକ ଭାବକ ପ୍ରସାଦର କିମ୍ବମାକ ସଙ୍ଗର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏତେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମତ୍ତ ଟେକ୍ ପାଲର ଅରମ୍ଭରେ ପଢ଼ିଲ ବନ୍ଦେବସ୍ତୁ ହୋଇ ନ ଗାରେ ଏବଂ ଏତେ ଶାଶ୍ଵତ ଭବତବର୍ଷର କୌଣସି ପ୍ରକଳରେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପଠାଇବା ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ଡିଧୂର୍ମ ଦୋଷ ହେଉ କାହିଁ ।

ଆମେମାନେ ଥରନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣର ସହି ଅକଳି ହେଲୁ ଯେ ଏ କିମ୍ବାର ଧୂଳିର ସ୍ଵରଗ-ଦେଶେ ଶାସ୍ତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିଲ ହଜନ୍ମ ସାଦେବ ହୁଏ ବନ୍ଦୁନକରୁଥେ ପାଠିବ ହୋଇ ଗତ ମନ୍ଦିରବାର କଲିବାର ଯାଇଥିଲୁଛି । ତାହାଙ୍କ ଏମନ୍ତ ଭକ୍ତ ହେବ ଅଶ୍ୱ ବରଥିଲୁ ଯେ ଏଠାରେ ତହିଁର ଚିହ୍ନା ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ହୋଇ କଲିବାର ହାତପାତାକରେ ଚିତ୍ରିତ ହେବା ପଚାରେ ଏଠା ଜାଗୁର । ତାହାଙ୍କ ପଠାର ଦେବେ ଏହି ଯେ ହେବ ଏହି

ଶକାୟକୁ ଯେ ବାଟରେ ତାହାଙ୍କ ଜଗିରହିବା ସହାୟ ତାକୁର ମୁଖ୍ୟମ୍ଭା ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାଇଥିଲୁଛି । ବର୍ଣ୍ଣିଲ ହବିଲୁ ଯାଦେବଙ୍କ ବସିବ ହୋଇଥିଲେହେଁ ତାହାଙ୍କ ବିଲଙ୍ଗର ସବଳ ଦେଖା ଯାଇଥିଲ ହୁଏ ଏଥର ବିଗେନ ଦେଲେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦୂରପାର ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ଵର ଗୀତ୍, ତାହାଙ୍କ ଅଗେଗିଦ କରିଲୁ ଏହି ଅମୂଳନକର ପ୍ରାର୍ଥିତା ।

ତା ପ୍ରତିଶିର ସେବରେ ତଳିରିତ ପ୍ରିତିବର ସବାଦିତ ପାଠକର ଅନନ୍ତ ସହି କମ୍ପେ ଉଚ୍ଛବ କଲୁ ।

“ଶକାୟ ତା ଟେ ଗଣ କହିବାର କିନ୍ତେ, କି, ଗୁପ୍ତ ଧୋଯୁରବ ବୁବରେ କୁତୁର୍ବା-ମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଛବ ହୋଇଥିଲା । ମିଶ୍ରେ ଶୁଷ୍ଟ, ମିଶ୍ରେ ମ, ମାତ୍ର, ମିଶ୍ରେ ଜ, ଖାତ୍, ମିଶ୍ରେ ପକୁନାୟକ, କୁମାର ବାତ୍ ଏବଂ ହୁଇଗୋଟି କ୍ରାତ୍ତବକ୍ଷୁ ସେଥିରେ ଯୋଗ ଦାର କରିଥିଲେ । ମିଶ୍ରେ ଶୁଷ୍ଟ ଦଧାତକାର କେତେବ ଅନ୍ତର ବର ଗୁହର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସୁଧାଂ ବସ୍ତରେ ପାତ କର କୁଣ୍ଡିକମାନଙ୍କ ପରତର୍ପା ବରୁ-ଥିଲେ । ଭକ୍ତିକ ଦେଶରେ ଏହା କୁଣ୍ଡନ ଦୁର୍ବାଧେ ଦେହ ଦେଶ ଭକ୍ତିକ ନାତ୍ରେଯାଜ ଲାନିରେ କୋଟିବ ମଣିଲୀ ପ୍ରାଣିତ ଦେଲେ ।”

ବାପ୍ରବତ୍ତର ତେଜାରେ ଏ ଦୁଃଖ ଦୂର ଏହି କୃପାଦଜନକ ଅନ୍ତର । ତେଜାରୀବାର

ମଲିଖ	ଅଗ୍ରିମ	ବିଜ୍ଞାପନ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୧	ଟ ୨୫
ତାବମାସିକ	ଟ ୦୫	ଟ ୧୫

ପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଶାମନେ କୃପାଦର ଭାଗ କରି ବାକୁ ଅଥବା ସାହସି ସହାର ଏହାହାର ପ୍ରକାଶ ଆଚାର । ଏହ ଭକ୍ତି ବିମଣିମାନଙ୍କ ଅପଣା ବକୁବାହିବଳ ନେତ୍ର ଦେଖା କରିବା ସମୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଅନେକ କୃପା ସମ୍ବନ୍ଧେ ଉପଦେଶ ଦେବାର ସମ୍ମର୍ଥ ହେବ ।

ତେଜାର ଭକ୍ତିମା ଏହିର ଉତ୍ସମ ପଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ରେବନଧା କଲେଜରୁ ଏହି ବର୍ଷ ଏକଜ୍ୟ ଏମ., ଏ, ଓ ଏକଜ୍ୟବ, ଏଲ୍ ନେତ୍ର ବାହାର ଅଛନ୍ତି । ଏଥାର ଅମୂଳନକର ଶୋଭାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତର । ଆମେମାନେ ଆଶା ବିବୁଂ ଯେ ଏହି ପ୍ରତିବର୍ଷ ସମ୍ପଦ ଭାଗିତାର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ନମିତ ଆମେମାନେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟକୁ ବିଶେଷରୂପେ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ କି ପ୍ରଥମରେ ଯେଉଁମାନେ ବାହାର ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ବିର୍କର କରିବେ । ତେଜାଦେଶ ଜଳଧାରା ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପଥିଥାର ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟକୁ ଚିତ୍ର ଅକର୍ଷଣ କରିବାର ନିର୍ମାଣ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଆଜିର କମିଶ୍ନାର ସାହେବଙ୍କ ଦିଲେ । ପଦ କମିଶ୍ନାରମାନେ ଏପକାର ପ୍ରକଳର ଭକ୍ତି ଦେବାକୁ କରିବାର ଉତ୍ସାହ ଦେବାକୁ କରିବାର ଉତ୍ସାହ ନ ଥିଲେ । କର୍ତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରମାନକ ଅମଲରେ ଅନ୍ତର ଉତ୍ସାହ ପନ୍ଥର ନାହିଁ ।

ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ ଲମ୍ବିଲା ସାହେବ
ଏହଟିଙ୍କ କମିଶ୍ନର ଏସମୟରେ କି କରିବେ ଏହା
ଦେଖିବାରୁ ଡେଜାକାରୀ ସମସ୍ତେ ଶହୀ ବସି
ଅଛନ୍ତି, ଅକଣ ଅମ୍ବେଳାନେ ଶାବାର ବରୁଁ
କି ଦେଶୀୟ ଶିଳ୍ପିଗାନେ ସେଇବନ ପ୍ରାଥମିକ
ବ୍ୟବସାୟ ଅବଲମ୍ବନ ନ କର କେବଳ
ଶୂନ୍ୟରେ ଶହୀ ବସିବେ ତେବେବନ ଦେଶର
ଭବନ ଚାହିଁ ନାହିଁ । ତୁ ଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ସେଇକାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶୀୟ
ଶୈଳୀର ପ୍ରାପ୍ତ ଭିତ୍ତି କମିଶ୍ନର ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ଶିଳ୍ପର ଲୋକଙ୍କ ବିଷ୍ଟର ଅଭାବ ଦେଶପାଦ
ତେବେକାଳ ସରକାରୀ ଶୂନ୍ୟ ଲୋଡ଼ରା
ଅଧିକାର ନୁହଇ ।

ମୁହଁ ମହାୟା ଦେଶବିର୍ତ୍ତ ସେଇକୁ ଧର୍ମ ପରିଵର୍ତ୍ତନରେ ଗୁରୁତବ କଲାପ ଥରମୁ ହୋଇଥିଲା । ବାହୁ ଦେଶବିର୍ତ୍ତ ସେଇ ମରିଯାଦାର ଏବେ ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ବିଲାଦ ଅବମୁ ହେବା ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବାଳୀ ଓ ନିଷ୍ଠାପର ବୃଦ୍ଧିମାନଙ୍କ ମନରେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଖୁବିର କଳକ ଭାବା ଆହି କହୁ ଚିହ୍ନାକୁ ଦେବ କାହିଁ । ସମାଦରପତ୍ରମାଲା କିମ୍ବା ପକାମ ପେ ଦେଶବିର୍ତ୍ତ ଯେଉଁ ଦେବରେ କହି ଜାଣା ଦେଇଥିଲେ ସେମୁରେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଯାଜିମକୁ ବସାଇ କି ଦେବ ଚରଣକାଳ ନିମିତ୍ତ ଦୂରତ୍ତ ଅରନ ନିମିତ୍ତ କରୁ ଫୁଲେଇ ଅଧିନାଳୁ ପଢିବ ଜୀବରେ ଧଳା ଦିଦିବା ତାଙ୍କର ନିଷ୍ଠାପର ବୃଦ୍ଧିମାନେ ଦାବ କଲେ ମାତ୍ର ଭାବା ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଶବିର୍ତ୍ତକାରୀଙ୍କାରୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ, ହୋଇଥିବା ବୃଦ୍ଧିମନର ବୟସାଳୀର ଦିନପାତ୍ର ଦୂରତ୍ତରେ ପାର ପ୍ରକାଶ ଦେବ ମନୁଷ୍ୟାବଳୀ ଓ ବୃଦ୍ଧିମନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ବିଲାଦ ଅବମୁ ହୋଇଥିରୁ କେବଳ ବିଦ୍ୱାନ୍ ସ୍କୁଲ କରୁଣା ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାର ଧର୍ମମନ୍ଦିରରେ ଖୁବି ପକାର ଦେଇ ଅଛିନ୍ତି । ଯତ ମୟ ହାଁ ଜୀବିତର ବାହୁମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ବିହାରିତ କରିବାର ଦେଇଲେ । ସାଧାରଣ ଧର୍ମ ନିମିତ୍ତ ଦେଇବାକୁ ହୋଇଥିବା ଶ୍ଵାଙ୍କରେ ଏବର ବାନାନୀଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଗେଲା ଶୁଣି ବିଜେଦ ଜାତ ବିଜେଶ ଏବଂ ଦୂରାଗ୍ରାହି ବୃଦ୍ଧିମନର ପରିଷ ଦେଇବାକୁ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଘେରିବିରାଜାର ସାହୁ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ମାନ ହେବା ଦେଇବ ଦୂର ଶ୍ଵାଙ୍କର ଦେଇବାକୁ ଅଟେ ପରିଷାଳେଲେ ସହିଲେ

ଭାବ କେବେ । କଳକ ଏତେ ଦୂର ଗୁରୁତବ
ଦେଖିଅଛି ସେ ଜାହା ସଫଳରେ ମାନ୍ୟତା
ଦେବାର ଦେଖାନ ପାଏ । ଉଥାତ ଅମେ-
ମାନେ ଆଶା କରୁ କ ବୃଦ୍ଧିଧର୍ମ ପାଇବିମାନେ
ଅମା ଦୁଃଖର ଏଥରୁ ଷାନ୍ତି କେବେ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ମ ପତ୍ରକାରୁ ଅବସର ହେବୁ
ଯେ ସେଠା ନେଣେକ୍ତରଙ୍କ ନାହରେ ଯେ ।
ଅଳ୍ପାୟ ଥାରିଗର ମୋକଦମା ହୋଇଥିଲା
ତାହା ନିଷ୍ଠି ପାଇବାକୁ । ଇନ୍ଦ୍ରଜିତର
ନାମ ର ଏହି ଅଭ୍ୟୋଗ ହୋଇଥିଲା କି ସେ
ଅଧିନିଷ୍ଠା କର୍ମଶିଳକ୍ଷତାରୁ ପାଦିଦ୍ୱୀପ,
ଏହି
ନିରାପଦ ଭାଇ ମୁଲ୍କରେ ପୁଣି କରୁଥିଲେ ଏହି
କେହି କି ମେଲେ ତାହା କାମରେ ଅଳ୍ପାୟ
ରୂପାର୍ଥ କରି ଦିନ୍ଦୁ ଦାଖି ଉଥିଲେ । ପୁଲିସ ସା-
ହେବ ଅଭ୍ୟୋଗକ କରି କେତେକ ଜୁଡ଼ର
ଦିଲିଲ ଏବଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋବାନବନ୍ଦରେ ସାହ୍ୟପ
କି ଅପରାଧର ପ୍ରମାଣ ପରିଚେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ
ସାମାଜିକେ ମନୋକ୍ରିୟକ ବ୍ୟକ୍ତିରେ କହିଲେ
ସେମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କାର ପୂର୍ବେ ଦିନିଛି ହୋଇ
ସିନାରୁ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ଜୁଡ଼ର
ଦିଲିଲ ପରିଚେ ମଧ୍ୟ ଜାହାଜର କେତେକ
ପରେବ ଦେଲା । ପୁଲିସ ସାହେବ ଏହିକଥା-
ମାନ ଲେବି ରୁଘୋର୍ତ୍ତପଠାଇବାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ
ସାହେବେ ତହିଁରେ ଜୀବ ହେଲେ ମାତ୍ର
ଅଧିକ କର୍ମଶିଳକ୍ଷ ସହିତ ପରେର ବ୍ୟବହାର
କି ରଖିବା କାରଣ ମନୋକ୍ରିୟକ ତାତ୍କାଳି
କରି ଦେଲେ । ଅମେରିକା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସା-
ହେବକ ଏହି ବିଷୟରେ ନିଭାଗ ଥିଲୁମ୍ବ
ହୋଇଥାଏଁ ଏହି ମନରେ ଏହି ପ୍ରମାଣିତ ହେବାର
ପେଇଥାରୁ ସେବୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଏଥର କାରଣ
ଅଟିଲ କି ? ନହିଁବା ଏଥର ବିରୁଦ୍ଧ କୋମି
ଦେଇ ଦୂର ପାରୁ ନାହିଁ । ଫରାଦ ଫରାଦ
ଦାରରେ ନାଲିସ କଲା । ପୁଲିସ ତହିଁରେ
ତାହା ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣ ହେଲା । ବିରୁଦ୍ଧ
ପ୍ରକାଶ ଥିଲାପାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଗୁରୁତ୍ବ
ବିଦ୍ୟା ଜଣାଯାଇ ପାରିବାକାର କି ଦୋଷ
ଏପରି ଗୁରୁତ୍ବର ମୋକଦମା ବିପରିତା ଦରେ
ଶେଷ ଦେଲା ଦୃଢ଼ ଯାଇ ନାହିଁ । ଦାତ୍ରବରେ
ଏହି କାହାକୁ ଥିଲୁମ୍ବ ଦେଇଥାଏଁ ଯେ ମାଜି-
ଷ୍ଟ୍ରେଟର ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଦୋଷଗୁଡ଼ ଏହି
ଏପରି ତଳ ପଲିସକର୍ମଶିଳକ୍ଷ କରିପାରି ଏତେ
ଅଭ୍ୟୋଗ ବିବ୍ୟାହ ସନ୍ଦେହ ହେଲେ ବହିଁର

ବିହିତ ପ୍ରୟୋଗ ଯେ ତାକିବନ୍ଧୁର ଏହା ଉଚ୍ଚବ୍ରତୀ
ସଂକାର କାହିଁ କରିବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଗା କରୁଣ
କି ଶ୍ରୀପ୍ରତି କମ୍ପୁଟର ସାବେଦର ଏଥୁର କୃତିତ୍ଵ
ବିମ୍ବର ବିରଦ୍ଦେ ଏବଂ ସହିତେ ମୌଳିକମାନ୍ଦ
ବିମ୍ବର ହାଲ ଉଚ୍ଚର ଅଦେଶ ଦେବେ ।

ବିମାଣୁର ଲେଖକ ବିଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀମଦ୍

ଏ ନଗରକୁ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପ୍ରଦେଶର ସେନ୍ୟଧରୀ
ଥାବେବର ଶୁଭସମାଜ ସମ୍ବାଦ ମାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ବିବେଚନା ହାତମାଳା ଦେଇଅଛି । ସାହେବ
ପ୍ରଶାସନ ଗର୍ଭ ମେସମାର ପ୍ରାଚୀ ସାହରାକା
ସମୟରେ ଲୋକରୀତିରେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହେଲେ ।
ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ଅଧ୍ୟର୍ଥିଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରେ ମୁହଁର
ସାମାଜିକାନ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କଲେ ବିଧି
ବୁଝା ଦୋଷଥିଲ ଏବଂ ଅବେଳା ସହାଯା
ହତ୍ତାପୀୟମାନ ଦେଇଥିଲ । ପରିଚକର ସା-
ହେବମାନେ, ବାଜାରାର, ସମସ୍ତ ସରବାର
ଏବଂ ଦୂରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିପାହୀ ପରିଚକର ହଥ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାୟ
ସେଠାରେ ନାହିଁବ ଥିଲେ । ସାହେବ ପ୍ରଶା-
ସିତଳ ସାମାର୍ଥୀ ଫୁଲ କଟିବୁର ଥାବେବ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘେରେ ଓ କଳା କାହମମାନେ
ଖରଜର ପଥାଳ କରେବାର ଓ ଜଣେ ମହ କଳ
ଓ ବେବେଳ ସରବାର ଅନଳ ସେଠାରୁ ଯା-
ଇଥିଲେ । ଏବାକ କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଭବ କରିବ କୃତି
କୋରିଥିଲେ । ବୋଟ ପାଇରେ ଲାଗିଲା ହାତୀ
କର୍ତ୍ତିକ ଥାବେବ ଯାକୁ ଦେଇବୁ ହେବାର
ଧାରାରେ ତାଙ୍କ ବାଜାର ଓ ସରଗା ତୋପ
ଅବଦର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦରୁଲାମାର ପଦ କରିବୋର ଚିହ୍ନ । ସମୀକ୍ଷାମ ତଳାକ କରିବୁର ସାହେବଙ୍କ
ମହା ତାଙ୍କର ଅଳ୍ପ ପଚାର । ତଳା ସାହେବ
ପଣ୍ଡିତ ଓ କର୍ତ୍ତିକ ସାହେବ ପଥାମନ କଳା
କିମ୍ବା ଆସେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗମ କେଇ ଓ
ସେମାନକୁ ପଦର୍ଥ କରି ଦିଇବୁ ସମ୍ମାନ
କଲେ । ଅଭ୍ୟାସର ପଦକଳର ଅନ୍ୟ ସାହେବ
ଓ ଲଂଘିତ କାବସକ ସଙ୍ଗେ ଯାଇପ ଦେଇ ।
ତଳା ସକାର କମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗମ ଓ ପରିଚୟ
ଦେଇ । ସବୁରେଷେ ଦେଖିବୁ ଦାତମ, ପରି-
ଯାଇ ଓ ମହାଜନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ଅନ୍ତର ଦେଇ ।
ଅବଦର୍ତ୍ତ ସାହେବ ପ୍ରଶାସନ ଓ କର୍ତ୍ତିକ
ସାହେବ ସଙ୍ଗ ବୋଲା ଲୋକର କାରିଜାନା
କାରିଜ ଅବେ କରମାଳ ଦେଖି କୋଠିବୁ ପ୍ରାଚିବ ବଲେ । ମହାଜନାର ପଥାମାନଙ୍କ

ପରେଟ ଓ ଜୀବାଜ ହେଲ । ନୁଧବାର ପ୍ରାତିଃ
କାଳେ ଶାହେବ ମନ୍ଦୋଦୟ କରି ଜୀବାରେ
ଶୁଣିବୁ ଗମନ କଲେ । ସାଥୀ କାଳେ କେବଳ
ଅନ୍ତରୀ ବମ୍ ଫଳ୍ଗ୍ନ ଓ ଶାହେବ ମନ୍ଦୋଦୟଙ୍କ
ନିଷେଧ ହେତୁ ଅନ୍ୟଦିନ ସମାପନକାଳ ହେଲା ।
ଏ ନିଗରକୁ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ କେହି ସେଇବା-
ମୂଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସି ନ ଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରେସରର ବନ୍ଦର୍ଷନ ଏଥିର ସୁତ୍ରାପାତର କରି
ଗଲେ । ଦିଲାଖ କୁଅର ଉଦସରରେ ଏପା-
କାର ବିଚାରକାଳୀତି ବ୍ୟକ୍ତିକର ଦେବେ ।
ଦର୍ଶନଲାଭ ଦେବ କିନ୍ତୁ ଏଥୁ ସଙ୍ଗେ ଜଳ-
ଭବ ଉଠିଥିଲୁ ସେ ଏଠାରେ ପଲଟନ ରହିବ
କାହିଁ । ଏକ ସମୟରେ ଏଠାରେ ଶୋଧ ଓ
ଏକବିଜ୍ଞାନ ଗୋଲନାଇ ଦୈତ୍ୟ ଓ ପଦାଳକ
ଥୁବ ପଲଟନ ଥିଲେ । ତାହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ କେବଳ କେତେକ କିଞ୍ଚାଳ ପଦା-
ଳକ ରହିଥିଲୁ ଏଣିକି ଏହା ସୁଦ୍ଧା ଦ୍ଵାରା
ଗଲେ ସେ ବିଶେଷ ସତ ଦେବ ଏମନ୍ତ ଅନୁ-
ମାନ ହେଉ ଗାହିଁ । ଅନୁଭବ ରେଳବାଟ
କଟକକୁ ପିଣ୍ଡଲେ ପଲଟନର ଆବଶ୍ୟକତା
ନିଶାକୁ ଦିଲା ଅନୁଭବ ଦେବ । ବିଆଚ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ପଲଟନ ଦ୍ଵାରା ମିଳିବାକୁ ଅନୁ-
ମୋଦିବ କରି ପାରୁ ନାହିଁ । ପଲଟନ ଦ୍ଵାରା
ବନେ ଦେବକ ଏ ଜୀବରୁ କୁତରା ଦେବ
ଏହାକ ନାହିଁ । କିମ୍ବାକ ଜନ୍ମିମେଥିବ ବାହ
ଦଳର ପରିଷକ ପରିଚୟ ଦୁଇ ଲେବେ
ପ୍ରତିକର କରିବାକୁ ଅପରିହାରୀ ଦେବେ ଏହା
ତଥାର ଶାନ୍ତିରମାର ଦୟ ଦୂରି ଦେବାର
ପ୍ରମାଦନା ।

ଲର୍ଦ୍ଦ ଘପନଙ୍କ ହିଦାରମାତ୍ର ।
ଇର୍ବତ୍ତ ମାନ୍ଦ୍ରାଜିତାରୁ କଳିବଗାରମଧ୍ୟେ
ଯାଥା ହରବା ପଦରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜିବାରୀ ଦେଖାଯା
ଗଲେବେ ଶାହାବୁ ଜାନା ପ୍ରକଳ୍ପିତିଷ୍ଠ ଶତ୍ରୁଏ
ଅଭିନନ୍ଦନାମଧ୍ୟ ହେଠ ସ୍ଵରେ । ଆଦେବ ପ୍ରକଳ୍ପ-
ଦିତ ତତ୍ତ୍ଵ ଯେଉଁ ଦୂରର ଦେଲେ ଶାହା
ସୁବସ୍ତାଆରଦିକ ଜାତିବାର କରିବ ହେଲି ହଳ-
ଲାଭିତ କଥାମାନ ଗହୁରୁ ଉଦ୍ଧବ କରୁ
ସଥା—

“ଆମେ ଏହି ଖଣ୍ଡି ଏକାନନ୍ଦପତ୍ରାଧ୍ୟ
ହୋଇ ଏଠା ଅଧିକାରୀ ଲେବନାମଳକୁ ମନ୍ଦାନିତ
ଶ୍ରୀ ହେବାରୁ ଅନ୍ଧାଳୁ ଅନ୍ଧାଳୁ ହୋଇଥାରୁ ।
ଶାକ ବିଶବ୍ରାତା ଶାକ ଶାକରେ ଅଧିକାରୀ

ଏହୁ ସୁବଧାରେ ଏକିପ୍ରଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ-
ର ମନେ ରୁବ ଜ୍ଞାନ ହେବାରୁ ଆମ୍ବନ୍ ଅପଣ କୁ
ଲକ୍ଷବଳ ମନେ କରିଥିଲୁ । ଯେତେ ଯେତେ
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥରେ ଉଚ୍ଛିତ ହୋଇଥିଲୁ ଆମ୍ବେ
ସେ ସମସ୍ତର ପ୍ରକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଇ
ପାଇଁ ନାହିଁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଶାସନକର୍ତ୍ତା
ନିହାନ୍ତ ଖର କା ନିଶାନ୍ ଶାଶ ଦେଗରେ
ଲ ଗୁଲି କ୍ରମେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱ
ଯିବାକୁ ସମ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ତାହାରୁହୁଁ ପ୍ରକୃତ ଶାସନ
କର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଓ ସେ ମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧ
ରଜନୀତି ନାମରେ ଅଭିନନ୍ଦ ହୁଏ । ଆମେ
ଯେଉଁ ରଜନେତିକ ମାର୍ଗରେ ଗମନ କରି
ଅବସ୍ଥ ଯାହା କରିଥିଲୁ ଭୁମେମାନେ ଜାତ
ସେଇ ବିଶ୍ୱବାର ଦେଖି ଆମ୍ବେ ଅଭିନନ୍ଦ
ଆଜାନିତିକ ଦୋଷରୁ । ଏହି ଆମ୍ବେ ସ ଦେଇ
ତ୍ୟାଗ କରିଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସମସ୍ତ ଦୃଢ଼କୁଠେ
ଶ୍ଵାସୀ କରିବା ରହ ଅଳ୍ପ ତାହାରେ ଆମ୍ବେ
ଭାବୁର ସୁନ୍ଦରିର ଦେବ ତାହା ଏହି ତାହା
ଦେଲେ ବିଭିନ୍ନ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମନେ କେ
ବାଟେ ଯିବାକୁ କଷ୍ଟ ହୋଇ କରିବେ କାହିଁ
ଆମ୍ବେ ସେହି ବିଭିନ୍ନ ଖାତର ଦସ୍ତୀ ନାମ
ଜୁନ୍ନରୁ ଅନୁସରଣ କର ଗୁଲୁଅଛୁ । ଦେ
ଯେପରି ପାତ ପ୍ରକ୍ଷେପକାଳରେ ଅଗ୍ରେ ଯେ
ତ୍ରୁକ୍ରରେ ପତ କିଣି ଦେବ ସେ ଶ୍ଵାସ
ତଳ କଳିବା କରେ ଆମ୍ବେ ସେହିପୁଣ୍ୟ ସତ
ଶ୍ଵରେ ଗୁଲୁଅଛୁ । ସେପରି ବ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପେ
ଅଗ୍ରସବ ଦେବା ବାକରେ ଆମ୍ବେ ପତ୍ର କର
ଇ ପାରୁ । ଭୁମେମାନେ ନାନା ଅବଶ୍ୟକ
ବିଷଦୂର ଭାବେକୁ କରିଥିଲୁ ଏହି ଆମ୍ବେ ଏ
ପଦବୀର ଭାବୁ କର ଦେଖି ସମସ୍ତ ବିଷୟ

ବିହୁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଚେ
କରିବୁ । ସିଦ୍ଧିଲାଦିର୍ବୀର ପଶୁଖାରେ ଗୁରୁ
ମାନେ ସବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବସସର ଫଳ
ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବଢ଼ାଇ ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ଆହା ଅଛି ମୁଖ୍ୟମଙ୍କ ଅଟେ ମାତ୍ର ନ
ଖୁସ୍ତ ସେକେଟେବଳ ବାହର କଥା । ସା
ହେଉ ଏ ବିଷୟ ସେ ପ୍ରଥମେ ଆମ୍ବର
ଅଭିର୍ଭବ କରି ତହିଁରେ ସବେଳା ନା
ଭାବରେ ଯେ ବିଜନିଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଯୋଗ କରିବ
କିମ୍ବା କରୁଅଛିବାହା ଅବଶ୍ୟ ଅନେକାଂଶ
ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛି ଏବଂ
ବିଷୟରେ ଥମେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ମହାନିମେନ୍ଦ୍ରିୟ
ପରମଣ କରି ସାହୁହତ ପଣ୍ଡାଧର

କେତେ ରହାଏ ବାବ୍ୟ । ପ୍ରଜାଙ୍କ ବାବ୍ୟ ଶୁଣ୍ଟି-
ବାଲୁ କେତେ ଛଥୁର । ଘରଟି ଶୁଣିବଳରେ
ଏପରି ଜରେ କିନ୍ତୁ ଗୁଣ୍ଠାନ୍ତିରୁ ପାଇଁ ହୋଇଅଛି ।

ବଜ୍ରଦେଶର ଅମୃତାବଳ ବିଧ ।

ଗତ ଦୂରକର୍ଷରୁ ଏହି କିଥ ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ ପ୍ରସ୍ତରର ହେବାର କଥା ହେଉଥିଲେହିଁ ଏ-
ତିଥିନ ତହୀର କାର୍ଯ୍ୟକାଳଃ କହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ନ
ହେଉଛି ଲୋକେ ଏହାରୁ ଏହି ପ୍ରମାର ପାଶେର
ହେବାର ଅଛନ୍ତି । ବିଶେଷରଃ ଉଲବର୍ତ୍ତବଳିର
ଆମୋଳକ୍ଷେତ୍ରରେ ପଡ଼ି ଅମୁଖାସନ
ଦୟାଧୂମ ଏବାବେଳେରେ ସାଧାରଣ ଚିନ୍ତାରୁ
ଅନୁର ହେବା ଯାଇଥିଲା । ଯାହା ହେଉ
ବିର୍ତ୍ତମାନ କିବସ୍ତାପକ ସର୍ବ ଏହି ହିତକର
ବିର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଂଶିକ ପ୍ରତି କରିବାକୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ କିମ୍ବୁ
ଦେବାର ଦେଉଛି ଅମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦର
ବୋଲାଥାରୁ । ଗତ ମାହାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ
ମୋଷ୍ବଳ ମିହନ୍ତସିପାରାଟି ସମ୍ରାଟ୍ ତଳୁ
ବଜ୍ରାୟ କିବସ୍ତାପକ ସର୍ବରେ ବିଶେଷ ହେଉ
ଅଛି । ଏ ସମ୍ବରେ କିନ୍ତୁ ସର୍ବରେ ଭୟ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ଷର ସହି ଅନନ୍ତର ଦୂର ସ୍ଵତଃ କୁତଳ
ଅବଧାରିତ ହୋଇଥାରୁ । ଅନୁମାନ ଦୂରର ଏହି
ମାଘରେ ଛାତ୍ର ଆନନ୍ଦ ପାପ ହୋଇ ପାହିବ
ଏବଂ ତାହା ହେଲେ “ଅଗମୀ ଅପ୍ରେଲ ମାସରୁ
ଏହା ହେବେ ମୁକ୍ତରେ ଜାତି ହୋଇ ଥାବେ ।
କିବସ୍ତାପକ ସର୍ବରେ ଏହି ଅନନ୍ତ ସେବି
ଯେପରି କର୍କିରି ବେଳାରୁ ରହିର ଅଭ୍ୟାସ
ଏ ସ୍ଵତ୍ତୁ ପଦିବୀରେ ଦେବା ଅବମତ । ତେବେ
ଗୋଟିଏ ସୁରର କଥା ପାଠକମାଳକୁ ଜଣାଇ
ଅଛି । ଏ ଅମୁଖାସନ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରତକର କରିବା
ଦୟାଧୂମ ଶେଷ ଲକ୍ଷ ଟାମ୍ବକ ସାହେବରର
ନାତ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଗୋଲ ପାହା ସମସ୍ତେ
ବିନ୍ଦୁ କରୁଥିଲେ ବାର୍ଷିକାଠିକ ରହିର ବିଷୟର
ଦେଖାଗଲ । ପାହେବ ପ୍ରଶାନ୍ତିର ସଥେତୁତି
ଛିଲାକୁ ଝାବରେ ମେଧାପଳ ମିହନ୍ତିହିତାଳାଟ-
ମାନକୁ ପଦବିର ମେତା ଓ କିମ୍ବାତନ
ଅଭିକାର ଦେବାକୁ ଏହେ ଅନୁଭବ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ମାନ୍ଦିର ଭାଜୀଧର ପ୍ରଭକ
ରକ୍ଷଣଶାଳ ସିଦ୍ଧିଶାଖାରମାନେ ରହିବେ ଅନୁ-
ଭ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ଭାଜୀମୂର
ହାବେବ ପ୍ରତକର ଆନନ୍ଦ କର୍ତ୍ତା ଏହି ପ୍ରତକର
ଆନନ୍ଦର ଦୂରକର୍ଷମାକ ଲୁଚନାରନରେ
ପ୍ରଦେଶକରନାକୁ ସେ ସ୍ଥାନେରେ ପ୍ରତକର

କର ଥୁଲେ ମହୁ ଶୈତ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ
ଉଦ୍‌ବାର ଗୀବ ସମସ୍ତର ଘାବା ୧୦ଟି
ପାଇଲା କାହିଁ ଶୈତ ଲଟକର ଏ ବିଷୟରେ
ପ୍ରତ୍ୟେ ହୃଦୟ ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ଅଛନ୍ତି
ଅଚଳର ହୋଇଥିବୁ ଏବଂ ବାସୁଦେବରେ ବେ
ସାହା କହିଅଛନ୍ତି କି ମିଛନ୍ତିପିଲଇମାନଙ୍କୁ
ଆପଣା, କରିବନର ଓ ସତ୍ତଵର ବିଜ୍ଞାନକ
କରିବାର ଯେଉଁ ଅଥବାର ବିଅ ଯାଇଅଛୁ
ବାହା କମନ୍ତ ମାତ୍ରବର କୁହର ସେ ହୁହିବେ
ଦୟ କରିବାର କୌଣସି ବାଗର ହୋଇପାରେ

ଏହି ଅଇନ ପ୍ରତିକଳି ହେଲେ ଦିନାଳାର
ଅନେକ ନଗରରେ ନିଧାନର ପୁଣୀଳୀ ପ୍ରବେଶ
କରିବ ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନଗରମାନ କିମ୍ବା ଏହା
ଅଧିକାର ପାଇବାର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁ ହେବ । ନାଁ
ମୋହରିରେ ପ୍ରାମାୟ ସମିତି ସମ୍ପାଦନର
କବକ୍ଷ୍ଵା ଏ ବର୍ଷ ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ । <
ବନ୍ଧୁରେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖିବା ଘରିବୁ
ଯେ ସମ୍ପ୍ର ହେଉ ଦଶାର ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ଯେ ସମ୍ପ୍ର
ଅସଜ୍ଞତ ନୁହିଲ । ସେ ବହୁମତରୁ ହେ
ମିଛନ୍ତିବୀଧି ଉତ୍ସ ଅନେକ ଦିନରୁ ପ୍ରତିକଳି
ଥିବାରୁ ତହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା କିମ୍ବା
କଷ୍ଟକରିନୁହିଲ । ହେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଅଧିକା ମନ୍ତ୍ରୀ ଦେବାର କଥା ଏହି ତହିଁ
ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ଅତି ସହଜରେ
ବାହା ସ୍ଥିର ହୋଇ ଦିବ । ମାତ୍ର ସ୍ରାମାୟ ସମିତିର
ପ୍ରସ୍ତାବଟ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ନୁହିଲ ସ୍ଵଭବଃ ଏଥୁର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିବା ଅପେକ୍ଷାକୃତ କଠିନ ବ୍ୟାପାର
ଏହି ଯୋଗୁଁ ପ୍ରଥମେ ଏଥୁର ମଳ୍ଲକୁମାର
ସ୍ଥିର କରିବା ସମ୍ଭାବରେ ହିଲା ଏହି ଶ୍ରାବନ
ବର୍ଷାୟ ଗର୍ଭମେଣ୍ଣ ସଜ୍ଜେ ଅନେକ ତଠିପ
ଲେଖା ଲେଖିର ପ୍ରସ୍ଥେତକ ହୋଇଥିଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ ଯେତେ
ନିୟମରେ ପ୍ରାମାୟ ସମିତି ପରାଇ ହେବ
ତହିଁର ପରମର୍ଶ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ । ଏ
ପରମର୍ଶ ସ୍ଥିର ହେବା ସଜ୍ଜେ କେରୁ ପ୍ରାକର
କେତେ ଦୂର ପରିନ୍ଦ୍ର ଏ ପୁଣୀଲୀ ପ୍ରତିକଳି
ହୋଇ ଆହବ ତାହା ବିଭାବ କାରଣ ହିରେ
ବର୍ମଣୀର ନିୟମକୁ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଥାଏ । ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ବସ୍ତୁରେ ସନ୍ଦେଖ୍ୟ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ
ଅଛି । ତାହା ସନ୍ଦେଖ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ ଉତ୍ସର୍ପିତ ହେବା ମାତ୍ର
ଏଥୁର ବସ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିବେଶନରେ
ହୋଇ ଅଗମୀ ଅଧିବେଶନର ଭାବର ମିଳି

ଏଥରେ ଯେ ଏକବର୍ଷ ବିଲମ୍ବ ହେବ ଏହା
କୋଣାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ । ଜାଗର ଏକା-
ବେଳେକେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଜ୍ଞାଶ ସଦର ଓ
ମେଘସମ୍ମାନକରେ ନୁହଇ ପ୍ରଣାଳୀ ଘଟଇ
ଯୋଡ଼ିଏ ଅଛଇ ପ୍ରଗର୍ହ କରିବାର ଚେଷ୍ଟାଠାରୁ
ପ୍ରଥମେ ଅଧେଶାକୃତ ସଦଜ୍ଜିକୁ ସବର
ଶ୍ରୀକମ୍ପାନାଳରେ ଚାର ତାବୁ ଲେଖକୁ ବିଷ୍ଣୁ
ପରିମାଣରେ ଶିଖା ତଥା ଉତ୍ତର ମୋଷ୍ଟଲକରେ
ଥାହା ଚକାଇବାର ତେଣୁ କରିବା ଯେମନ୍ତ
ସମ୍ବନ୍ଧକ ସଂଗ୍ରହ ତେମନ୍ତ ଫଳପୂର୍ବ ଅଟଇ ।
ସଦରର ଜାର୍ଯ୍ୟକୁବ୍ର ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ରପର୍ବତୀ
ଲହ ହେବି ମୋଷ୍ଟଲ ସବାଧେ ତାବୁ ବିଶେଷ
ବାର୍ଷିକରେ ଅସିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଲେଣ୍ଡକାଳ
ଗବର୍ନ୍ନରେ ଏହି ମତ ଅମ୍ବମାନକର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଗୁପ୍ତ ମନୋଜାଗ ହୋଇଥାଏ । ଏକାବେଳେକେ
ଦୂରଅଛେ ଥୁମଧ୍ୟାମ ଲଗାଇ ତଥାଠାରୁ ଧୀର
ଏକ ବନ୍ଦ ପ୍ରାବରେ ଅଗ୍ରବର ହେବା
ଅବଶ୍ୟ କିମେକର କାମ୍ପ ଅଟଇ । ଏଥରେ
କୌଣସି ଅପଦର ଜନ୍ମା ନାହିଁ । ତରିବର
ପଶିଯୁ ସକଳ ପମ୍ବରେ ଦୟୁଷକନ ।

(ପ୍ରେସର ।)

[ମନ୍ଦିରାଧଳ ।]

[ପୁରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର ।]

ବାହୀକ ବହୁ ପାରୁ ନାହିଁ—ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ଦେବେହନ ପୀଳ ଲୁଟପାଠ ଭାର୍ଯ୍ୟପୁରିତତ୍ତ୍ଵରେ
ତତ୍ତ୍ଵରୂପ ଦଳଦଳ ସେଇ ସୁକଷାର ବାର-
ମୁଣ୍ଡ ଆବଶ କଲେ, ଲୁଟପାଠ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ।
ମୃଶଲମନ ଥର ଥର ନ ହାଇ ଦୁଇପୁରୁଷ
ବଜ୍ରରୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେବା ପାଇଁ ସଳକାର ସତ୍ତ୍ଵରୁ
ହେଲେ । ମୁଣ୍ଡପୁରୁଷ ଅଛ ଯାଏ ସହିତୀର୍ଥ
ଦୋଷ ସବ କରିବାର ପାଦମ ହୋଇ ନ ଥିଲା
ଏଥୁପୂରେ ପଠାଇଲୁ ଦୁଇଁ ଦଳଭାଗ ଦର୍ଶନ
ଥିଲେ । ଅଛ ପଠାଇ ଗାଉବେ ନାହିଁ, ଅନେକ
ଦିନର କାସକାପୁଁ କରିବେ, ସବକେ ଧଳକୁ
ସମ୍ମର୍ଭରେ ହେଠୀ ପାଇବୁ ସୁନ୍ଦର ଲଗିଲୁ, ପଠାଇ
ପାଇବାର ଅନନ୍ତର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ । ରଜ୍ୟଚି
ରଜ୍ୟବିରରେ ଖରବଶୋଦିପକ ଅନେକବି
ଦସାବ ଦେବାକୁ ଲଗିଲେ । ସାଧିକତାଲେଖ
କାଳୀ ସେଇମାନେ ତମଶଟ ସାଗର ଭାବୀ ପର
ଅଗ୍ରବର ଦେବାକୁ ଲଗିଲେ । ପଠାଇ ସେଇମାନେ
ତମଶଟ ପାଇଁ ଉତ୍ତରପଦ ଦେବାକୁ ଲଗିଲେ
ସୁଦି ଲଗିଥିଲେ କି ଅଛ ଫଳନା ବୁଦ୍ଧ ପାଇଲା

କଥାରେ; ମନ୍ତ୍ର ସ୍ଵରୂପାଦୟୀ ପଠାଏ ବଜା
ପାଶ ବଜାଇବା ଯୀଜ ଉଣ୍ଡିଲ ପଢ଼ିବାଗ
ହଲେ । ଅଛୁ ବାକିରେ ଜାହାନ୍ତି, ସମଚନ୍ଦ୍ର
ଦେବଦଳ କିଳଟରେ ଦୁଃଖ ଘରାଇ କଲୁଆଇନ୍ତି ।

ପରାମ୍ବର ସେନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବେଳେକ
ନୀତି ହେଲେ ଓ ଅବଶ୍ୟମାନେ ଅଶ୍ୱୟ ନେଇ
ଜୀବନ ରଖା ଦିଲେ । ମୁହଁମୁଖକ ବାଳବିଲନ୍
କ କର କଷ୍ଟଲଭ ଉତ୍ତର ଗୁହସଥରେ ସିଂହା-
ସନାଶେହଙ୍କ କଲେ ଏକ କିଣ୍ଠିତ କ ଆଜ
ଛାଇ ନିଷ୍ଠୟ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରମାଣରେ ବଳବଳ
ସନ୍ଧାନିବାରୁ ଲାଗିଲେ । ସେମେବେଳେ ପ୍ରାୟ
୫୦୦ କୁ ପରି ସେନ୍ୟ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ନ
ଥିଲେ । ସମତନ୍ତ୍ରଦେବ ପଠାଇ ପୁରୋଦତ
ହୋଇ ବାବୀକୁ ଚଢାଇ କଲେ ମହି ମୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ
ତାଣି ପାଇଲେ କାହିଁ । ଏହିପରି ଅନେକବାର
ସୁବ ଦୋରଥୁଲ, ସମତନ୍ତ୍ରଦେବ ଶାଶ ବାର
ଛାଡ଼ା ଅର୍ଥ କାରମାନ ପରାମ୍ବର ହୋଇଥିଲେ ।
ଏହେବେଳେ ଶ୍ରୀପଞ୍ଜ୍ଞା ଓ ଦତ୍ତାନ୍ତ୍ର ବାଜୀର
ସହାୟ ଦେବାରୁ ମୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଦ୍ଵାରାଗେତର
ସାହସ ଦେଖାଇବାରୁ କୃଷ୍ଣ ହେଲେ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ଜନବର୍ଷ ବାଳ ଛାଡ଼ି ଦୂର
(ଝୋର୍ଦ୍ଧା ଅର୍ଥ ବାଜୀ) ପରି ସୁହ ସକାମେ
ପରାମ୍ବର ସଥି ଥିଲେ । କିମେ ଏହି ସମାଦ
ସମାଜକ କର୍ତ୍ତରୋକର ଦୁଃଖ । ସମାଜକ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ମରନେ ସେନ୍ୟକି (କୋରିଜମାନଙ୍କ ମାନ୍ୟମହିତ)
କିମୁଣ୍ଡିଷ ସନ୍ଧାନରେ ଦ୍ଵାରା
ଉତ୍ତରବାତ ଅନ୍ତରେଖ କିମ୍ବ ପଠାଇଲେ ।
“ଶୋର୍କ୍ଷା ସାର୍ବ ବାଜୀର ଅନ୍ତରୁତ କଥ୍ୟାଂଶ
ଏକ ଧଳମୁଣ୍ଡ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଶ କଥାକେ ଓ ଧଳମୁଣ୍ଡ
ତରକୁଳ ପ୍ରଥାନ୍ୟରେ ଭୋଲସକାରୀ ପେଣ୍ଟ
କଣ୍ଠ ଓ ମାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବୋ” ମୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ,
ମାତ୍ର, ଏହି ଓ ବ୍ୟକ୍ତିର୍ଗୁ ପ୍ରକାଶ ଅମନ୍ୟବିଦ୍ୟ-
କୁର ପରମର୍ମାନବାରେ ଏହି ସନ୍ଧାନରେ ଯାଇବା
କାମ ଦିଣ୍ଠିତ ରହିଲେ । ସଜ୍ଜର ସଂତ୍ରିଷ ଶାନ୍ତି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ।

ଏହିଠାରେ ପ୍ରସାଦର ଉତ୍ସବାର ହେଉ
ନାହିଁ। ହେଲେ ଧଳେ “ଧାର ବାଳକ” ନାମରେ
ଅଛିବି ହୁଅଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉବେଳେକ
ଏହି ଏହିପାଦ ବିବାଦ ବିହମାଟରେ ଶାନ୍ତିର
ସଜ୍ଜବୁ ପରିଷ୍କଳନ ହେଲା । ମୂଳ୍ୟଧଳ ପିଲା
ଦିନରୁ ସାଧାରଣରେ ବରି ଥିବାରୁ ଘର-
ପାଇଁ ଗାଁବାନ୍ତି ହୁଏଥି ଆଶୀର୍ବଦ କରି ନ ଥିଲା ।
ଏହି ଘରାଦିରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ସାମାଜି

ଧରଣରେ ଦିଳ କଟାଇବାକୁ ହଲ ମନ୍ତିଷ୍ଠଳେ ।
ମାତା ପରମୋଧିକାଙ୍ଗ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରଭୁରକ୍ଷର ଅନୁ
ରୂପ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗ ନିଜର ବୃତ୍ତ “ଦୂଷ୍ଟ”
ନାମକୁ ବୌରୁକ ନୁହ ମନେ କରି ପଥରାଣାଶ
କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରକାକର
କମଶାଙ୍କ କରିବାର ଲାବକ କମ ପରିମିତ ଦେଖ
ଯୋଗୁଁ ସହକୋଷରେ ଅନେକଟଙ୍କା ଗହିଛ
ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ବନ୍ଦରେ ବାଳା ପୁରୁଷମ
ସ୍ଵାଧିତ ହେଲା । ବନ୍ଦୁର ନାମ ଶୁଣା ଗଲା
ନାହିଁ । ଶାସନ ଶୁଣିବେ ପ୍ରଜାବର୍ଗ ଧଳକ
ଠାରେ ନିର୍ଭାବ ଅନୁରକ୍ତ ହେଲେ । ବରବର
ଅନ୍ତରେ କରି ଛାୟାଗିର ଦେଇ ସେନାୟ (ଆଇକ)
ସଞ୍ଚାର କରିବାକ ଲାଗିଲେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ଏଠାଙ୍କ ଛାନ୍ଦ ଶୀଘ୍ର ହୋଇଥିଲା ଏହି
ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର
ଧରଣେ ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଲା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳାଙ୍କ ଜୀବନରେ କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
ପାଇଲାମୁଁ ପାଇଲାମୁଁ ପାଇଲାମୁଁ ପାଇଲାମୁଁ ପାଇଲାମୁଁ
(ବୋଧ ଦେଖିଲା କୁଳ ପତ୍ର) ଅଛି ଏହି ପାଇଲାମୁଁ ପାଇଲାମୁଁ
କଥିବା । ଏଥରେ ଉପରେ କଥାକଥାକଥାକଥାକଥା । ଏହି କଥାକଥାକଥାକଥାକଥା ।

ଅକ୍ଷମିଳି ଦେଖିଲେ ଦେଲାଗାନ୍ଧିରେ ଏହି ଜୟଶ୍ଵର
ଦୟାତା ଦୋଷ ଯାଦିଛି । ବିଦ୍ୟୁତରେ ଥେବା ନିରାପଦ
ବସନ୍ତବା କାଳରେ ତାଙ୍କ ଆହୁମର କର ଗାହାତାରେ
ଥିବା ଦୂରଦୟ କାଳର ମାନ ଯେତେ ହେଠାରୁ ଦେଲାଗାନ୍ଧି
ଦୟାତା କରିବେ ଶନ୍ତିବା ପ୍ରାଣିର ହୃଦୟ ପରାମରଶ ଦେବ
ଯେ ଥେବା ଦୂରଦୟ ପାତା ଥାର କରୁଥାଇବା କୁଷ୍ଯାତାକରଣ
ଦେବୀ ଲଦ୍ଦିବରି । ଦୟା ନିଷ ପେହି ସମୟରେ ନିଷ
ପରାମରଶ ପାରୁଥିବା କିମ୍—ଧ୍ୟାନ ପାହାର ।

ଶେରଠା କମ୍ବାରୁ ଦିବରକୁ ସାରଥାଏ, ଯତାହୋଇ
ଅଛେଇ ଦିବର ପାତ୍ରର କିନ୍ତୁ କରୁଛନ୍ତିର । କେ ମାର୍ଗ
ଦେଇଲେ ଦୁଇର କରୁଥିବା, ଶେରଠା ନିରର କାହିଁ
କୁଣିକରେବ ଅଛି । କର୍ମିଙ୍କ ପାନ୍ଧୁମାନେ ବିଜନ୍ମଳ
ଲାଗି । ଅନ୍ତରେକେ ଏହି ଦେଖୁ କି କହିଁ ଶେରଠା କାହିଁ
କାହିଁ ଏହାକୁ କାଣ ।

କୁଳାଙ୍ଗାଳିର ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ମାର୍ଗ ଥା ମେରୁ ପ୍ରଦେଶ
ଏହି ଦେଖିଯା ନିଜର ଘରବା ବୁଝ ବରି କେବଳକୁଳ
ବାଲୀକ ପରିଚେତ୍ତ ମଧ୍ୟ କଣକର ଦେଖାରେ ଅଛିବୁ
ମଧ୍ୟଭାଗରେ ମଧ୍ୟ ଲାଭର ଅତ୍ତର ଦୁଇ ବନ୍ଦାର ଅତ୍ତର
ଦେଖାଯାଇଥାରୁ ବସନ୍ତବୟସର ଅତ୍ତର ଯୋଜାଏ ଦେଇବା
ବସନ୍ତର ବୟସର ଦେଇଥାଇଥାରୁ ମାତ୍ରର କଥା ପାଇଅର୍ଥ
ମନ୍ଦିରରେ ଉଠିଥିଲା ମଧ୍ୟଭାଗ ବାବୁଲାର ଅତ୍ତରକରି ଖୁବ୍ୟୁ
ଦେଇଥାରେ ଫୁଲିପାଇବା କିମ୍ବା କୋଇ କୃତିତ୍ତପୂର୍ବ
ଦେଖିବେ ବେଳେ ବସନ୍ତ ଦେଇ ବରମାର ଦେଇ ବନ୍ଦାର
କଥାରେ । ଆତିଥେଶ୍‌ବନ୍ଦ ବନ୍ଦର ପାଇବେଇ ନିଷ୍ଠାତ ଦେଇ

ହୋଇ ଅସୁରଙ୍ଗୀ ଆଶାମୀ ଦର୍ଶନେ ଲଜ୍ଜାକରି ହେବ ।
ତୋରିଥିଲାର କଷ୍ଟ ହେବେ ସୁଖ ଖାରୁ ଅଛିଲାରେ ସିଂହ
ର ପଳିର ଦାମଢା କାମିନ୍ଦି ହେବେ, ମନେ ଉଚ୍ଚେ ଅସୁ
ରବ ସିଂହ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୋରିବି ରଘୁ ନାହିଁ, ମନେ ହାରି
ରର ମୃଗପରାହ୍ଵ ମନକେ ।

ଲଙ୍ଘ ଦିନ କରିବାର ବା ୫୫ ମହ ଦିନାର ଅଛି
କରିବାରେ ତହିଁକେ ଜାଣ ।

ବୁଦ୍ଧ ଜୀବନକାଳୀମ୍ବନ୍ଦୀର ପୂର୍ବମୟ ଏ ତେ, ଅପୋଧ୍ୟାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜୀବନକେ ନମ୍ବ କେବଳୋକ୍ତ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣମ୍ବ ଛାଇଲେ
ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜୀବନ କଥା ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ତର୍ମା ପୁରୁଷଙ୍କ ଯେବେଳେମ୍ବା
ହସାବରେ ଦବୀକରିବୁପ୍ରମା ଅଗ୍ରାନ୍ତକାଳ ଦେଇଲେ ଜାହ୍ ।

କଥାରେ କଥାକୁ ଅଧିକ ପଡ଼ିଲେ ସେବେ ମୂଳ କ୍ଷତ୍ରରେ
ଆମେବାଦାର ଅନେକ ହେଉଛନ୍ତିଲେବେ ଅମ୍ବାଜାନ୍ତି ହେଉଥି
ଯାଏ ପଚାର କଣା ଶାୟ । କର୍ଜାଳ ସେଠାର ଉପରେ
ପ୍ରୋଫେସର କଥାକୁ ଯେ ମନ୍ଦିର ତଢ଼ିବା । କାରାଏ କିନ୍ତୁ
ଦେବ ପରେ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିରେ ଗୁରୁ ଘୋରରେ [ଅନ୍ତରେ]
ମୂଳରୁ ଏ କହିବାକି ତଢ଼ାଯାଇଛି ଯତକମ ଦେଖା ଦେଖି
ଦୂର ଘୋରରେ ଗରିବାର ତୈଥା ପାପ କୁଅନ୍ତି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଧିକ ଦେବନବୀପ ପଦବର୍ଷିତ ଦୂର । ଆମାର ମନ୍ଦିରେ
ଖାଲିକିବ ଦୂରର ଅନ୍ତରୀମୀ ଦେଖା କିମ୍ବା ଏହି କାହା
ହେଲେ କେବେ କାନ୍ତି ଏହି ମାନ୍ଦିରପଥରେବେଳେବେଳେ କାହା
ଶୋଭ ଏକ କେବଳଦେଲେ ଦୂର ଘୋରରେ ଗରିବାର
ଦେଖା ଶିକ ।—ପ୍ରୋଫେସର ମହାରାଜୁ ଏହି ଶାଖକି
ବୁଝି ପାପ ହୋଇ ଅଛି ପର ?

ଅଗ୍ରାକାରୀ ଦେବେ କୋଳିଲକ୍ଷ ଏବଂ ସମୟରେ ସେଠି
ଦେଇଥିବ ସମୀପରେ ଆହେଦଳ ଉତ୍ସମେ ଏହି କରୁଥିବେ
ତନ୍ତ୍ରିକ ଅବେଳା ଚାହୁଁଥିବା । ଫେରଟି ମଧ୍ୟାବେଶ
ଛୁଟମାନଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅଗ୍ରା ଦେଖାଯି ଥିଲା ଦେବେର ପ୍ରାଚୀନ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୋଷ ତଳକୁ । ମେ କହ ଅହୁରୁ ସେ ସୁମଳମାନ
ମହାକାର ହୋଇଲାନ ଏହି ପଞ୍ଚଶିର ହେବା ସମୟରେ
ବର୍ଷବିନ ବାଜ ଦେଖାଇବ ସୁରପ୍ରତି ଶକ୍ତିକୁଣ୍ଡି ଦେଖିବ
ଦର୍ଶକ୍ୟ ଦେଖିବେ ଉତ୍ସମାନଙ୍କ ଏବଂ ପରାମର୍ଶରେ ଦେଖ
ଏବରାମ ବାଜ କିମନ୍ଦେ ଥାଟ ଏକ ଦର ଦେଖାଇଲୁ ଥିଲା
ଦରକୁ ଜେତେବା କୁତ୍ତାକୁ ଘରୋଡ଼ିବ ଓ ଅନ୍ତର୍ମାଣ
ଅଛିର ।

କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀମନ ହଶେ ଯାଏ ବୋଲିମାନ ସ୍ଥଳରେ ଉପରେ
ନିରକ୍ଷିତ ପଳି କାହିଁଏବୁ ଅନ୍ଧାଦୟରୁ ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣରୁ ନହିଁଥିବା
ହୋଇଥିବା ହେବୁ କେହିଏ ସେହିଏବୁ ନାମରେ ୨୫୦୦୦୦୦
ମା ହେବାର ବାଜାରେ ବୈକିରିଯା ବସିବ କିମ୍ବା ।

ପରିବହନ ବସିବା କରିଲୁ କଲାବଳୀ ମହାନେତା
ହାତରେ ଟ ୨୫୦୦ ଲା ଅସ୍ତରେ ଯେଉଁ ଏଇ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥିବ ବାଗା ଟ ୧୦୦୦ ଲାକେ ବଣୀର ହୋଇ
ଥିବା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରେସ୍ ଅଛି ଅନେକ ହେଲୁ । ୫ ଶତ ବାହୁଦାର
ବିଦେଶୀ ପରିବହନ କରିବାର ପାଇଁ ଆଜିର ଦିନରେ

କଥାକରେ ପତ୍ରଗୁଡ଼ ।—ଗରୁମେହୁରର ପୁଣ୍ଡର ଟ୍ରେନିଂ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଶେଷେଣୀ ପ୍ରାଚୀନ କଥମୁକ୍ତ ଅଭିଜାନ ପ୍ରତିବାଦ
ବିଶ୍ୱ କମିଶ ସମ୍ବଲେ ଯେଉଁ ବରିଷ୍ଠ ହରାରୀ
ହୋଇ ଅଛି କହିଲେ ଆବେଳାନାଥ ପତ୍ରଗୁଡ଼ ଦେବବ୍ୟାକ
ଓ କିମ୍ବକ ସାହେବମାନେ ମଧ୍ୟ ମରି ଅଛି ।

ବ୍ୟାପ କୁଟ ସେ କରିବାକୁଣ୍ଡର ଦକ୍ଷ ହତ୍ଯାକାନ୍ତର
ପ୍ରସାଦପତ୍ର ପାଇବାକୁ ପ୍ରସାଦପତ୍ର ତାବମାନୁକ
ଦିନ ପରିଚାର ଏହି ପରିଚାର ଉପରା କାରିନ ହତ୍ଯାକାନ୍ତର
ଠାରେ ଅବେଳିର କିମ୍ବା ଅଛି ।

ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, ଏହା ମୁଣ୍ଡ ସାହେବ ମାତ୍ର କରିପାରିବ
ଦର୍ଶନ ପାଇ ଦେଖେ—ଅଜାହାର ପଶୁଷ ।

ମୁଖର କରନ୍ତି ଟିକ୍କିପାଣି ହିଚି ବରତୀନ
ଯେ ଦସ୍ତକା ଦେଇ ପକଳ ହେବା ସମୟରେ ବନ୍ଦ ମୁଠ
ଅଲ୍ଲାର ମୋତ ଓ ଦେଇ ଦେଇବାରୁ ହେବା । ଏହି ଦୂରକେ
ମନ୍ଦିର ଦେଇମାଜନକେ ମୁଣ୍ଡଗର ଦାଢ଼ୀର ବନ୍ଦେ ଦୃଷ୍ଟି
ପଢ଼ୁଥିବା ମୂର୍ଖ ନନ୍ଦୀ ଅଛେ ଏକ ହନ୍ଦାର୍ଥର ଦାଢ଼ୀର
ଦେଇ ଦିଅ ଦେଇବାରୁ ହେବା ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର

ପ୍ରେଷଣକୁ ମହାମତି କରି ଅମ୍ବେମାନେ
ଦୀପୀ କୋହୁଁ ।

ମାତ୍ରାବଳୀ

ଶ୍ରୀକୃତ ଉତ୍ତଳଧାରୀଙ୍କା ସମ୍ମାନକ
ମହାରାଜୁ ସମୀପେଷ
ଦିବେଦନ ମେତାବିତ

ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ହା ୧୨ ରହିର ଉଲ୍ଲିପ୍ତମେନ-
ପ୍ରତିକାର ଅଳକିଲୁ ପଢ଼ିରେ ପ୍ରକାଶିତ କଳିତରା
ଏକୁଳିଷୟକ ଶୁଣୁଛ ତୃତ୍ୟମୁହର ପାରିଥୋ-
ଗିର ଧାରାର ଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ୱାବ୍ୟର ଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ଶିବାର୍ଥୀ ଅନ୍ତରେକଳ କୁମାର
ଦୈତ୍ୟନାଥ ଦେ ମହାରାଜୁଙ୍କଦାମ ପରାମିତ
ତ୍ରେତା ରାଜୁ ବନ୍ଦିଲେ ମନୋମାନ ଓ ଦୁମାନ
ଶ୍ରେଣୀରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ଦେବ
ଆଜନ୍ଦୟ ଗରରେ ମହିଳ ଦେଲୁଁ ।

ଏହି ଏକଳକ୍ଷିପନ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ସମ୍ମତ ପ୍ରକାଶ
ଭୂପ୍ଲୋଗୀ ନାଲାହିଁ ପଦାର୍ଥମାଳକରେ ପରି
ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଦର୍ଶନ ମହାଶୟମାନେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ତରିବେ ସେ ଏହାକୁ ଜୋଖିଏ ଶୁଣ୍ଡ ପୁରୁଷ
ହୋଇନେ ଅରୁଣ୍ଟିଷେବନାହିଁ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
କୋଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର କୋଣସି ପଦାର୍ଥ ମନୋମାନ
ହୋଇ ଏକଳକ୍ଷିପନ କରିବାର ପୁରୁଷ
ଦେଲେ ବାହାରୁ ପଥରସ୍ତ ସମାନ ଶେଷୀ
ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଭଲଭାବର ଠ ଆବଶ୍ୟକ
ଗୌପ୍ତ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ତରିବେ ଅଣ୍ମା
ମଦେବ ନାହିଁ ।

ତେବେ ଯେପରି ଧର୍ମାରେ କର୍ତ୍ତମାନ ରହି
ଥିଲୁ ତାହା ସବୁଳ ହିତରେ ରହିଲୁରେ ଏହା
ରହିଲୁ ଏତେବେ ପୁରୁଷ ହେବା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳମୂର୍ତ୍ତିର
ଅନ୍ଧରେ ଶାମାଳ୍ୟ ଅନନ୍ଦର କଷ୍ଟରୁ ନୁହେ
ଏହା ଏକଳବନ ଦର୍ଶକ ଶିଖିଲ ଲୋକ ହା
ଶେଷରେ ବିଜ୍ଞାବତ୍ତାରୁ ଲେଖିଯାନେ ମନ୍ଦ
ହୁଏବେ ଖୁବୀର କରିବେ ।

କୃମାର ମହାଶୟ ଦେବ ଅଟଳୀସ ଖଣ୍ଡିଲ

ପ୍ରକାଶ କରୁ ଓଡ଼ିଆ-ବିମାନଙ୍କର ସେ କେ-
ବେଦୁର ଶରୀରବ ଓ ଅଧିରଣ୍ୟ ହୋଇଥୁ
ଛିଲୁ ବାହା ଅନ୍ଧାଳୟ ଥିଲେ । ଅଥବା ଛିଲୁ
ମହାଶୟ ସାଧାରଣ ହତକର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଆସିଲୁ ସୁବାର ଶୁଣି ପରମେଷ୍ଠର ନିକଟରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ସେ ସେ ଶାତ୍ର ବିଶ୍ଵାସର
ସହିତରେ କୁଣ୍ଡଳରେ ଚିରଜାଗା ଦେଉନ୍ତି । ଉଚ୍ଚି ।

କଲିକତା ୨୫-୧-୪ } କର୍ମଚାରୀ ଦର୍ଶକସ୍ୱ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ପାତ୍ନୀ ପାତ୍ନୀ ପାତ୍ନୀ
ପାତ୍ନୀ ପାତ୍ନୀ ପାତ୍ନୀ ପାତ୍ନୀ ପାତ୍ନୀ ପାତ୍ନୀ

ମହାଶୟ ।

ଅପଣଙ୍କର ଗତ ସମ୍ପୂଦନ ଫରିକାରେ ଜାଣି
ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବକୁ ମନ୍ଦିର ମରମତି ବିଷୟରେ
ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ କୁଳକୁମାର ବୋଷ ମହାପ୍ରୟୁଷ ଯାହା
ଲେଖିଥିଲୁଛି ତହିଁ ଦ୍ୱାରେ ଅଧିକାସେ ମନ୍ତ୍ରକାର
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛି ସେ ଏକରେ ଆମ୍ବର ଯେ
ବିଷକ୍ତ କହିବାକୁ ଅଛି କାହା ନମ୍ବେ ପ୍ରମାଣ
ଦେବାରୁ : ପ୍ରଥମା କରୁଁ ଅଧିକାର ପଢ଼ିବାର
ଏକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁକ୍ତ ଦେଇ ଚରିବାରୁ କରନ୍ତି
ହେବେ ।

ପ୍ରଥମଙ୍କ ଏପର୍ଫିଲ୍ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରର ସେବା
ଅର ମନ୍ତ୍ରମତି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାବୁ ତାହା ପ୍ରାୟ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇଗା ପ୍ରଭୃତିକାରୀ ସମ୍ମନ
ହୋଇ ଆସୁଥିଲୁ ଓ ସମ୍ମର୍ମିତୁମେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ଅର୍ଥ ଛପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆସୁଥିଲୁ । ତାଙ୍କ
ବ୍ରତିକ୍ଷମ ଅଠ ସେବେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହା ଶ୍ରୀକେ ଉତ୍ତରା ଏତେ ଅର୍ଥ ସଂପ୍ରଦୟ
ହେବାର ବୁଦ୍ଧାପାଦ ହେବ ନାହିଁ । ସମ୍ମନ
ହାତ ଏ ଦାସି ସମ୍ମନ ହେବାର ଏହି ପ୍ରଥମ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ଭର ଅବସ୍ଥା କଣ
ମନ । ଯେ ପରିମାଣରେ ମରମତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥାବୁ ତହିଁରେ ଅନେକ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଣ । ଏତେ ଅର୍ଥ ଯେ ସତ୍ତା ସଂଗ୍ରହ କର
ପାରିବେ ଏହା ହତୀରୁ ଅଶ୍ଵ ଜର ଯାଇ ଏହା
ନାହିଁ । କଥାପି କୁବେନୀଗାନ୍ତି ପରହିଁ ଖବେହେ
ମନ୍ଦ ଅବଧେନ୍ଦ୍ରୟ । ଦୟତା କରିବି ମରମତ କରିବା
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରୁଥାଏନ୍ତି ତାହା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ
ନାହିଁ । ସବୁର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ
ପ୍ରକାଶ ଦେବାର ଉତ୍ତର କରୁବା ଜେତୁ
ସେ ସବକରେ ଅର୍ଥବେଳାକୁ ମନ ବଳାଇବା
ଏହା ହ୍ୟାସ ହେବ ନାହିଁ ।

୨ ପୁ ଅପଣାର ପଢିଦେଇବ ମନ୍ଦାଶୟ
ସର୍ବଦାଳ୍ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ କଥ କହିଲେ ଦେଇଅଳୁ
ଓ ପୁଜନିବାରୀ ସହି ମନ୍ଦାଶୟରେ କହି ଦେଇ
ଦେଇଅଳ୍ଲା ବ କା ଲାଗିବାରୁ ଘରାନ୍ତି ।
ଆପଣ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଝୁନାହାର ପ୍ରଥମେ ଅର୍ଥ
ସଂପ୍ରଦ ଉଚିବାକୁ ଠରମର୍ମ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏଥକୁ ସର୍ବମାନକ ମଧ୍ୟରୁ ଶାୟକୁ ଚୌଖୀଶ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏହିପରିମାଣ ପରମେ ଯତେ ।

ମେହେ ବୟକ୍ତ କାନ୍ଦିତ ଅପର ସମସ୍ତେ ସତ୍ତ୍ଵ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେଦେଖିବାକୁ ସଜ୍ଜିର-
ଥିବ ନାହିଁ । ତଥାପି ଏକଳେ ଯେ ମେହା-
ନଥରେ ଏ କଷ୍ଟପୁରେ କାନ୍ଦିତ ନ ଥିବେ କି-
ନି କରିବେ, ଏମନ୍ତ ସନ୍ଦେହ କରିପାଇ
ନ ପାରେ । ଦେଖୁ ଏମାନେ ଯାଏସମସ୍ତେ ପକ୍ଷା
ହିନ୍ଦ ସୁରକ୍ଷାରୁ ଧର୍ମ ସଂକ୍ଷାୟ ଦାନ ପକାଇ
ଦିନକାରୀ ପାୟ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ । ସୁରକ୍ଷା ମେମା-
ନଙ୍କୁ ସେ କଷ୍ଟପୁରେ ବଳାଇବାର ଉଚିତ ହୋଇ
ହେବ ନାହିଁ । ଆର ତୋର୍ଧ୍ଵଶ ମନ୍ଦବୟ ମଧ୍ୟ
ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନେ ମୁହଁପୁରୁଷ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତନେ ମେଘ
ମାହ ବନ୍ଦେତ ନାହିଁ । ଏହାକୁ କଷ୍ଟରେ
କେବେ ଲେଖିଥିଲୁଗ କିମ୍ବା କେବେ ପ୍ରାକରେ
ଯେ କ୍ରେତ ଦେଖିଲୁଗ ସଂପ୍ରାପନ କର
ଅଭିନ୍ନ ଭବ୍ରାନ୍ତ ପାଦବୀ ରୀତାର ଦେଖିଲୁଗ
ଏମାନକୁ ସହସ୍ର ଧଳାକରି ଦେବାର ପ୍ରାପନ
ରଖାପି ବୋଧ ଦ୍ଵାରା ବିଶେଷ ଫାରଗରୁ ଛପ
ପ୍ରେସ୍ ଦାର୍ଯ୍ୟ ନମିତ ଏବେବେଳେ ଏହାକୁ
ଠାରୁ ଅଶ୍ଵାରୁକୁପୁର ହାସ୍ୟ ପାଦବୀର ପାୟ ଅପ୍ରାୟ ଅପ୍ରମାଦ
ମୃଦ୍ଦା । ଅରୁ ସତ୍ତ୍ଵ ମଦନ୍ତମାନଙ୍କ କଷ୍ଟପୁରେ ବା-
କ୍ରୁବ୍ୟ ଏହିମେହେମାନଙ୍କର ଉପ୍ରକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି
କରିବାକୁ ଦେଖ ବ୍ୟକ୍ତାକୁ ପାରିବେ ସେ ଏବେ
ମାନେ ବ୍ୟକ୍ତରେ ନିରାପଦ୍ୟ । ଯେଉଁ ମାନେ
ଶ୍ରୀଏଶ୍ଵର ମାନରୁ ଗରବ ଜାଗାଳ ଦ୍ୟାଧ ପର୍ବତ
ମର ପ୍ରେଟ ଭାଟ୍ ଓ ଝା ଜିଗନାଥ ମହାପ୍ରଭବ
ଦାକ୍ତର ଅରୁ ପ୍ରେମ ଗଲଗଲ ବିହିତାଳି
ଲୁଅର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ଯୁବକ ଡଳାର ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ
କରିଥିଲୁଗ ସେମାନେ ନିହର ମରମତିରେ
ଅର୍ଥ କ୍ଷୟ ଲାଗାଇ ବି ହୁନ୍ଦିବ । ଏଥିରେ
“ଅନାତ ମେଜକ୍ରେଜ୍” ଓ “ପାଦବୀକୁତ୍ତ
ପଢ଼ିବ ପଦବୀ ପ୍ରତିର ସମାଜକା ନାହିଁ ?

ଅହୁ ମୁଖରେ ଝୁଲା ଗୋଟିଏ ଜର୍ଦ୍ଦିପତି
କରନ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ବୃତ୍ତବୋର୍ଦ୍ଦ ଦେଖଇ ପ୍ରାଣକ
ଦେଇ ଦେଖ ଦେବ କାହିଁ କାରଣ କି ସ୍ଵରଗ
ଯଥାରେ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ